

HERMANNI CONRINGII
DE
FINIBVS IMPERII
GERMANICI
LIBER TERTIVS.

Continens Annotata
ad libros priores

HELMESTADII sumptibus HENRICI ELLINGERI,
BIBLIOPOLÆ LIPSIENSIS ET WITEBERGENSIS.

Typis hered. JACOBI MULLERI,
cl b C LXXXI.

HERMANNI CONRINGII
ANNOTATA AD
LIBRVM PRIMVM
DE FINIBVS IMPERII GERMANICI.

AD LIBRI PRIMI
CAPVT PRIMVM

B *Ag. 1. Imperii Germanici publicum.)*
Singularis cujuslibet reipublicæ plena &
perfecta cognitio, consistit in Notitia,
cum primis quidem, quatuor ejus caus-
arum, simul verò loci quoque ac temporis. Ad
materiale causam pertinet doctrina de finibus;
non tamen nisi per exiguam ejus partem attingit,
quoniam longè plura & majora exiguntur ad id,
ut quantum opus est ad civilis prudentiæ usum in-
telligas integrum subjectum (ceu scholæ lo-
quuntur) aut materiale causam: ctsi prima
omnium materialium consideratio debeat meri-
to esse de Finibus civitatis. Pluribus hæc docen-
tur libro de Singularis cujusque reipublicæ no-
titia, qui seorsim prodibit in lucem.

Pag. 3. l. 8. *compendio duntaxat*) Consilium initio cum isthæc commentari instituerem fuit sane, non nisi brevem dare de hoc argumento Dissertationem. Sed vix altera plagula typis erat excusa, cum mutarem animum. Itaq; ex eo sub manu, quasi opera extemporanea, qui fere meus est mos scribendi, grande volumen hoc est enatum.

Pag. 3. l. 8. *non fortassis alii.*) Etiam illi tamen in partes hæc sunt tracti, qui ea quæ de Romani Imperii fato in Danielis Prophetico volumine creduntur prædicta, ad fortunam Germaniæ pertinere arbitrati sunt. Quo in numero jam pridem nostratium quorumvis vulgo & fuerunt & sunt plurimi. Nullus tamen hominum ordo vel operosius vel majore similitudine veri hæc ita docuit atq; Romani Juris doctorum: qui quidem Italiam aut Germaniam hæctenus incoluerunt: nam & Gallici & Hispanici doctores sibi hac parte caverunt, idq; studio sui populi magis fortasse quam veritatis. perinde atq; est factum à Juris Pontificii doctoribus quamvis Italis, quo gratiam aucuparentur Papalem. Benè verò, quod Imperatores Germanici ipsi prætextu Romani veteris Imperii numquam fuerint usi in rem suam contra externas respublicas: quantum quidem ex
mo-

monumentis ævi illius est colligere. Vt meritò igitur isthæc opinio privatis potius hominibus tribuenda sit quàm toti Imperio Germanico.

5 Pag. 5. l. 3. *libro de Germanorum Imperio Romano.*) Cum pridem manibus Bibliopolarum exciderit meus iste liber (editus quippe jam anno quadagesimo quarto) & plurima sint ad manum quibus duplo possit auctior reddi, tùm verò argumentum iusta industria vix à quoquam
10 vel tentatum fuerit, dignum tamen sit quod accurate excutiat, fortassè propediem novam parabimus libri editionem.

AD CAPVT II.

15 **P**Ag. 6. l. 24. *eximiam Germania illam partem.*) Jam Aufonius scilicet scripsit: *Francia mixta Suevis*, ac Sidonius Apollinaris dixit:

Ulvosa Francum Nicer abluit unda. Quæ
non nisi de Franconia nostra Germanica possunt
20 accipi.

Pag. 7. l. 2. *Chamavi Bructeri & Ampsivarij.*) His addendi Ambrivarii & Angrivarii. Quorum nominum vestigia etiam nunc supersunt prope Rhenum in Bergenfi Ducatu ejusq; vicinîa. Nec enim non per est verisimile, oppidum quod

hodie *Camen* audit, olim fuisse Chamavorum, ut *Broeck*, Bruëterorum. Amplivarios porro appellatos, eos qui accoluerunt flumen *Amser* vel *Emser*; Ambrivarios qui proximi fuerunt *Am-*
bro amni, ut antehac Sicambros; Angrivarios autem dictos ab Angerfluvio, qui in Ducatu Bergenſi, poſt à ſeſe cognominata loca, *Angermunde* *Angerhuſen*, *Zumangerē*, Rheno mergitur. Sunt qui, priſcis illis Francis annumerent etiam Angrios, imo ſedes eorum uſq; ad Albim extendant: ſed falluntur. Demum enim ſeculo octavo victricibus Caroli Magni armis hæc ſunt Saxonibus erepta. Et verò omnis etiam illa inter Viſurgim & Rhenum interjacens vetus Francia à Saxonibus victoribus jam tum ſeculi Chriſtiani anno circiter 561 videtur occupata; quia illo tempore, Clothario Rege, ad *internecionem* (ut loquitur Gregorius Turonenſis) omnes illi Franci fuerunt ingenti clade deviſti, & pars maxima eorum, relicto patrio ſterili & horrido ſolo, in Galliam commigraſſet. De Francis ſane inter Viſurgim & Rhenum degentibus ex eo uſq; altum fuit ſilentium.

Pag. 7. l. 7. *Alibi multis offendimus.*) Fortas-
 ſis

sis fuerit pretium operæ, nostra illa cogitata tandem publicare : quia circa primam Francorum originem à quam multis vulgò peccatur, etiam
5 magnis ac præclaris scriptoribus, & gens nobilissima hanc curam promeretur.

Pag. 8. l. 9. *Carolo Martello duce.*) Beda l. 5. c. 12. refert, Ratbodum Frisiorum Regem à Pipino victum Francis citeriorem Frisiam concessisse, ac
10 confugisse in Fostilandiam. Non satis liquet autem quidnam *citerioris* Frisix nomine intelligat. Verisimile autem est ita dictam Frisiam omnem qua à Rheno ad Visurgim exporrigitur, *ulteriore* autem nomine venisse cum quæ trans
14 Albim oram occupat maritimam, ut Fostilandia est insula illa quæ hodie audit Hilligelandia. Carolus itaq; Martellus vicerit quidem primus Ratbodum, Pipinus autem demum in provinciam redegerit omnem illam citeriorem Frisiam &
18 Franciæ adjunxerit. Fortasse tamen Pipinus hic intelligendus est Martellipater Hereftallus vulgò dictus, & citerioris Frisix nomine, dicta est illa pars quæ circa Vltrajectum sita & Hollandia post audire cœpit. Hoc sane colligere fuerit ex vita Marcellini, modo esset tutæ fidei.

Pag. 12. l. 19. *Carolo Magno rerum potiente*) Diviserat vero amplum illud Francum regnum, quodq; sua potentia & magnitudine aptum erat totum mundum Francis subicere, ipse Carolus dum viveret inter filios. Haud dubie invitatus exemplo non tantum Merovingicæ familiæ sed etiam Pipinianæ, quibus familiare fuit inter filios regnum partiri. Nec verò, qua erat Carolus prudentia, aliàs fuisset passus ejusmodi detrimentosam divisionem. Quam tamen filiorum, excepto uno Ludovico, mors præpropera ante ejus obitum emendavit. Nisi quod nepoti Italiæ regnum manserit integrum, contra morem Germanicum antiquissimum, quo nepotes ejusmodi ab avorum patrimonio sunt seclusi, nullo representationis jure quod vocant admisso ante tempora Otthonis Magni.

Pag. 13. l. 13. *imprudencia Ludovici.*) Imprudentiam Pii cætera Regis illius deprehendere est tantum non in omnibus ejus rebus. Nullo autem facto perinde nocuit reipublicæ, quam quod viduus inter filios primi matrimonii totum regnum dividerit, eamq; divisionem fecerit jurejurando omnium Regni Ordinum confirmari: iterum verò mutaverit istum animum à Juditha uxore secun-

secunda inductus in gratiam Caroli ex altero ist-
hoc matrimonio geniti.

Pag. 13. l. 11. *anni*) In Annalibus Bertinianis
insultum hoc praelium rejicitur in annum 841,
ab aliis in diem septimum Kal. Julij. Fontini-
acum autem nonnullis audit *Fontanides pagi*
Althodorensis locus, vulgò *Fontenay*.

Pag. 17. l. 3. *Lotharium forent.*) Merentur
quam maxime addi quæ habentur in Annalibus
Bertinianis. *Distributis portionibus Hludovi-
cus ultra Rhenum omnia, citra Rhenum vero*
Nemetum Vangium & Moguntiacum civitates
pagosq; sortitus est. Lotharius inter Rhenum
& Scaldim in mare decurrentem, & rursus per
Cameracensem, Hainoum, Löensem, Castritium
& eos Comitatus, qui Mosæ citra contigui ha-
bentur, usq; ad Ararim Rhodano influentem, &
per deflexum Rhodani in mare, cum Comitati-
bis similiter sibi utrinque adhaerentibus. Cetera
usq; ad Hispaniam Carolo cesserunt.

Pag. 17. l. 13. *Et Sigebertus*) Quæ de Scaldi
& Arari monuimus dilerte modo audivimus re-
ferri in Annalibus etiam Bertinianis; quorum
testimonium unicum potest censeri pro multis.

Pag. 19. l. 7. *Wormatia.*) Etiam hoc habent disertis verbis Bertiniani Annales,

Pag. 2. l. 15. *Vtrech.*) Idem firmissimè demonstrant Tabulæ Lotharii Imperatoris, quibus ille Ultrajectinæ Ecclesiæ immunitates quasdam largitus est. Exhibet vero illas Wilhelmus Hedain Historia Ultrajectinorum Episcoporum pag. 52. editionis Buchelianæ. Quibus adjungi debent Tabulæ junioris Lotharii Regis, quæ leguntur apud Hedam in vita Hungari Episcopi pag. 57. ejusdem editionis.

Pag. 23. l. 8. *Francorum regibus.*) Constat ex historicis ejus ævi monumentis, à Francis concessas fuisse Danis nonnullis sedes in iis locis, quæ nunc Hollandiæ nomine appellantur à Danis novis incolis. Et verò etiamnum pars Ultrajectini territorii, quæ vicina est Vechtæ rivo, dicitur Danemarke, cui adjacet Cronenburg, locus item dictus Hollant. Quæ conspiceret quoque est in nonnullis Geographicis mappis Trajectensibus

AD CAPVT. IV.

Pag. 24. l. 17. *limitem regni sui.*) Limitis nomine hoc loco non venit ipsa quasi *ἀπὸς* extre-

extrema linea regni. Et verò uti paulo post apparebit, hoc significatu *Eidora* demum *limes* fuerit appellanda. Hoc Godfredi Regis monumentum autem trans Eidoram circa *Slyam* maris Balthici sinum institutum fuit. Digna sunt hic legi quæ in Chronico MSS. Sleswicensi scripsit Broderus. *Vallum illud, in summitate latitudinem habet triginta, quadraginta, & quibusdam in locis quinquaginta pedum. Longitudo est unius miliaris Germanici, vel sex Italicorum, ut recte Hexamilium dici possit: quo nomine murum in Peloponneso Greci appellarunt. Vallum quæ orientem solem spectat, initium capit à flumine vel lacu *Slia*, & per dorsum Chersonesi protensum vergit ad occasum Hollingsted usq;: idq; paludes, quas æstus maris occidentalis ad fluvium Threnum efficit, excipiunt. Et hac ratione à parte maris una ad alteram usq; peninsulam claudit. Porta una in medio relicta fuit, per quam transitus daretur, quem Kalegat nominant: appellatione inde petita, quod in loco patenti & undiq; aperto, nullisq; sylvis & arboribus impedito sita sit, quasi dicas *Tabli schlecht oder offen gatt.**

Pag. 28. l. 22. *Tabula illa.*) Autographum vel apogra-

phum vetustissimū tabularū fuit sancte asservatū
in archivo Episcopatus Verdenſis: quod post Stadā
est translātū. Dabo hoc loco illas integras, quales
à me ex antiquissima membrana sunt descriptæ:
quoniam eas publicari interest gloriæ Caroli,
quam præclare gestis rebus meruit ad omnem
posteritatem.

IN NOMINE SANCTE ET
INDIVIDVE TRINITATIS CAROLUS DI-
VINA MISERATIONE ORDINANTE
REX.

Cum Domini nostri Jesu Christi virtute
favente, bellorum victoriam nuper po-
titi fuerimus, si gratiarum in immen-
sum actione in ipso & non in nobis glori-
amur, & pacem in presentiarum & regni pro-
speritatem, in futuro autem pro meritis nos dona-
ri supernæ mercedis perpetuitate, non diffidimus.
Quapropter notum sit omnibus fidelibus in Chri-
sto, quod Saxones, qui hætenus Deo & nobis, ob
sua pertinaciam perfidiam, semper certissime in-
domabili & rebelles, obsecundare detrectant,
modo tandem aliquando virtute Christi propiti-
ante, bellorum instantia vicimus, & ad baptismi
gra-

gratiam divina miseratione perduximus, aut
gentes quæ Dominum gloria non noverant, &
regna quæ nomen Domini non invocaverant, in
lege Domini meditari die ac nocte adjudicavi-
mus, & quibusque jugum Christi ferre mini-
me concubant, Domino nostro Jesu Christo &
sacerdotibus ejus, omnium jumentorum suorum,
& fructuum terra, & omnis agricultura decimas
10 & nutritura, simul in unum divites & paupe-
res, secundum canonicam assertionem, & lega-
lem cautionem constricti, de cætero persolvant.
Terram autem eorum secundum antiquum Ro-
manorum morem in provinciam redigentes, &
in Episcopatus certo termino distribuentes,
quandam aquilonarem illius partem, domino
nostro Jesu Christo & sanctissima ejus genitrici
devotissime obtulimus, & in loco Fardium voca-
to, super Aleram fluvium, in pago qui dicitur
20 Sturmi, ecclesiam & cathedram Episcopalem sta-
tuimus, & Mogunciensis ecclesie archiepiscopa-
tui, interventu Lullonis illius metropolis ecclesie,
in memorato pago CC mansos, & quicquid ad
ipsos mansos jure ac legitime pertinere videtur,
cum domibus & edificiis, mancipiis, campis, pra-
ris, siveis, cultis & incultis, aquis aquarum-

ve decursibus, viis & in viis, exitibus &
 regressibus, obtulimus, & totius huius
 diocesis incolas, divites. ac pauperes, deci-
 mas suas eidem Ecclesia, suoque dispensatore per-
 solvere, nostra regia Majestatis precepto firmiter
 iubemus, & iubendo precipimus, & legali san-
 ctione confirmamus. Statuimus etiam, ut quas-
 cunque possessiones, & quaecunque bona, eadem
 ecclesia in futurum, concessione pontificum, lar-¹⁰
 gitione regum vel principum, oblatione fidelium,
 liberorum & servorum, seu aliis modis Deo pro-
 picio poterit adipisci, firma sit & illibata perma-
 neat. Præterea libertates & immunitates eidem
 ecclesia concedimus. Decernimus quoque, ut
 nulli omnino hominum liceat præfatam eccle-
 siam temerè perturbare, possessiones ejus auferre,
 ablatas retinere minuere & aliquibus vexationi-
 bus fatigare, sed omnia ad integritatem conser-
 ventur. Ut autem hæc confirmationis senten-²⁰
 tia, oblationisque donatio, rata & inconversa,
 & omni ævo intransibilis permaneat, ex præcepto
 summi pontificis & universalis papa Adriani,
 nec non Mogunciensis archiepiscopi Lullonis,
 & omnium qui inibi aderant, sanctorum ponti-
 ficum & catholicorum sacerdotum, & Alcuini
 insi.

insignis predicatoris, rationis consilio, supra me-
 moratam sanctæ Dei genitricis ecclesiam, cum
 omnibus appendiciis, & donativis, Switherto
 5 sanctæ conversationis viro & immortalis me-
 moria coram Deo & apud homines commisimus.
 Quem quidem in agro Dei laborantem primum
 eidem ecclesie bonum militem Jesu Christi prae-
 cimus, ut populo adhuc rudi, verbi Dei semina,
 10 messes deinceps latura, secundum dispensatam
 sibi sapientiam, tamquam fidelis servus & pru-
 dens in domo Dei administraret, & canonica or-
 dinatione & competenti & ecclesiastica institu-
 tione, ecclesiam sibi delegatam tam novellam
 15 plantaret atque rigaret, donec orationibus ser-
 vorum suorum interpellatus omnipotens Deus
 incrementum daret. Veruntamen quia casus
 præteritorum præcios & cautos nos reddunt
 futurorum, ne quis sibi aliquam in eadem diœcesi,
 20 advertendo regulam, adscribat usurpative pote-
 statem, certo eam limite fecimus terminari. Ter-
 minos autem ejus firmos, inconversos, & per
 omne seculum inconvertibiles, apostolica au-
 thoritate, & nostra regia majestatis præcepto cir-
 cumscribi præcepimus; id est: *Wirrahiam flu-*
vium, Faristinam, Bicinam usque in Wiemenam
à Wic.

à Wiemena in paludem, quæ dicitur Cullenbach,
 deinde usque quo perveniatur ad Ostam, ab
 Osta Utervam, Bivernam, Wissenbroc, Af-
 broc, Chissenmor, Quistnam, Motam paludem,
 quæ dicitur Sigesfridesmor, Mulenbach, iterum
 quæ Ostam, Sneidbach, Wimarvam, Haselam,
 Steinbach, Liam fluvium, qui absorbetur ab Al-
 bia fluvio: dehinc trans Albiam ubi Bilena inegritur
 in Albiam, dehinc in ortum Bilene, inde ubi
 Travena absorbetur à mari, deinde usque quoque
 perveniatur ubi Pene fluvius currit in mare
 Barbarum. Inde in ortum ejusdem fluminis.
 Hinc in Eldam. Dehinc in Albiam, inde in ri-
 vum Alend. Inde in rivum Bese, inde in Rodoude
 usque in paludem, quæ dicitur Rokesford. inde in
 Horam fluvium, Callenworde. Inde in ortum
 Hora. Hinc in ortum Hisna. Hinc in rivum
 Scarbeck. Inde in ortum Geldbach, & ipsum ri-
 vum in decensu in Ursenam, & in ascensu Urse-
 na in Wikenam, hinc in ortum ejusdem fluminis,
 hinc in paludem quæ dicitur Snederbroch, hinc in
 Lernam, & per mediam paludem, quæ dicitur
 Camperebroch & sic trans Aleram in Wura-
 ham. Et ut hac auctoritas hujus donationis &
 circumscriptio nostræ in Dei nomine firmiorem

Et pleniorē obtineat vigorem, Et nostris Et futuris temporibus à fidelibus Christi verius credatur, Et diligentius observetur, manu propria subscripsimus, Et sigilli nostri impressione assignari iussimus.

SIGNUM
10 CAROLI
SANCTIS-

DOMINI
REGIS
SIMI.

15 LVLLO Archiepiscopus Mogunciensis recognovi.

HILDEBALDVS Archiepiscopus Coloniensis
Et sacri Palacij Capellanus recognovi.

AMALHARIVS Treverensis Archiepiscopus
recognovi.

20 Data III. Kalendas Julij, Anno Dominice
incarnacionis DCC LXXXVI. Indictione
XII. anno autem regni Domini Karoli XLIX.
Actum Moguncie feliciter. AMEN.

Pag. 29. l. 21. Eidoram quoq;) Nonnulli ha-
bent Oram, alii Oderam. Vtrumq; autem men-
dosum esse vel inde liquet, quoniam nec Ora-

C

neq;

neq; Odera unquam fuit regni Danorum *terminus*. De Eidera autem id testantur plurima veterum monumenta; quod optimorum recentioris ævi historicorum testimoniis, tantum non infinitis, facile etiam fuerit confirmare, si opus sit. Meretur observari, quod pridem ante Christum natum; cum duellum inter Vffonem Regis Daniæ Wermundi filium & Saxoniam regem esset committendum, congressi illi ferantur circa Egidoram fluvium, tanquam in Saxoniam & Daniam jam tunc ultimis finibus. Quam rem præter Saxonem Danicum scriptorem, memorat Crantzius l. 1. Daniæ cap. 21. Hinc sane liquidum fuerit, Eideram jam ante natum Salvatorem fuisse habitum Saxoniam pariter & Daniæ extremum litem. Sed historia apud me non invenit fidem.

AD CAPVT V.

Pag. 34. l. 18. *plus quam comiter.*) Eginhartus, quo illius ævi nemo fuit peritior Carolinarum rerum, *tributarias* redditas illas regiones Venedicas memorat, sed nihil præterea. Verba ipsius producta sunt jam tum capite secundo.

Pag. 36. l. 16. *summo Germania commodo.*) Ex eo autem fere tempore cœpit Germania dividi
inter

inter quam multos Duces, & quidem jure hæreditario, cumq; ampla adeo potestate, ut parum superfuerit tandem discriminis inter vere regiam & ducalem eminentiam. Cœpit vero tunc
 5 eodem modo laborare & Italia pariter ac Francorum in Gallia regnum. Et verò etiam Romanorum cum superesset Imperium, à quarto usq; Christiano seculo, provinciarum rectores Ducum nomine audiebant: satis arcta autem fuit illorum
 10 auctoritas, ab Imperatorum arbitrio, & quovis momento suspensa; nihil minus sanè quàm hereditaria. Quam omnem rem alibi latius sumus persecuti.

AD CAPVT VI.

15 **P**ag. 39. l. 20. *jure an injuria.*) Obiter hîc tantum monemus, ab Adriano II Papa Carolum Calvum Regem hujus occupationis causa penè fuisse excommunicatum: sed non a Rege duntaxat sed etiam communi Lotharingicorum Francorum
 20 consensu hanc novi exempli excommunicationem speratam imò explosam fuisse. Quoniam scilicet omnibus erat persuasum, Regnorum successiones neutiquam mere esse hæreditatem Regiæ familiæ, sed potissimum juris electitii populi;

cui fas sit urgente reipublicæ necessitate de Regnis disponere in commodum commune. Hac sane de causa Carolo Calvo obtulerunt proceres Lotharingici regnū illud, quum à Normannorum incurſionibus gravissime afficerentur, atq; ex Italia vel nullum vel non nisi serum auxilium posset expectari. Liquidò hæc omnia patent ex Epistola, quam pro Carolo Calvo Rege tunc scripsit Hincmarus Remensium Archiepiscopus ad Papam illum Adrianum secundum : cujus primam editionem Flacio debemus, quamq; post Tomo x Anal. ad annum 872 §. 92 & seqq. contumeliose perstrinxit Baronius, operibus tamen Hincmari inseruerunt editores Parisienses.

Pag. 43. l. 9. *Tabulis fæderis.*) In Tabulis illis nulli memorantur Lotharingiæ procerum sive Episcopi sive alii, qui non steterint à partibus Caroli Simplicis, à partibus autem Henrici item soli Germani. Nec aliud illis fuit pactum præter mutuam amicitiam. Itaq; errarint nostri historici, narrantes isthoc pacto redditam Lotharingiam Henrico Germanico, si fidem mereantur illæ Tabulæ. Et Blondellus quidem *Genealog. Francicæ plenioræ Assert.* pag. 263 non dubitavit scribere, *finxisse* Continuatores Reginonis, Sigebertum, & Otho-

& Othonem Frisingensem, factam Bonnæ aliquam à Carolo Lotharingiæ cessionem: idq; quoniam tale nihil habent Fœderis Tabulæ. At verò
 5 fidem illis Tabulis debuisset potius firmis rationibus adstruere. Esto autem illa bona. Erraverint quidem nostri illi in anni designatione; attamen non multò post à Carolo Rege jam captivo redditam omnem Lotharingiam Henrico, ipse-
 10 met Blondellus discrete consilium est pag. 264. hisce verbis: *Summa post Bonnenſe pactum Caroli in Lotharienſe regnum poteſtas illibata manſit: at ubi (Dithmar. l. i.) carceraliſ ſe tenebris incluſum vidit, Henrici (anno circiter 923) auxilium*
 15 *implorans, ei dexteram Chriſti martyris Dionyſij, & cum eo omne regnum Lothariorum, ſi ab eo liberaretur, ſibi traditurum promiſit. Exinde (Flodoardus) invitantiſ Gisleberto Comite, & Rotgerio Trevirorum Preſide, qui nec dum ſe Ru-*
 20 *dolpho Carolo ſuffecto ſubdiderant, Rhenum tranſmiſit; nec arriſcentem fortunam urgere deſuit, donec cuncti ſe Lotharienſes ipſi anno 925 commiſerunt. Annoq; ſequenti regnum Lotharingicum auſpicatus eſt. Quod ex Adalberonis Metenſium Preſulis charta in Gorzcenſium gratiam ſcripta clarum eſt. Hoc enim ſine clau-*

ditur: *Actum Metis publicè, sub die 17 Kal. Jun. anno ab incarnatione Dom. nostri Jesu Christi 933, regni autem gloriosissimi Regis Henrici in regno Lothariensium octavo, Episcopatus autem Domini Adalberonis, qui hoc scriptum fieri jussit, quinto. Anno 927 Legatos ad eum trans Rhenum dirigere coactus, imo per ipsos ad colloquium evocatus Heribertus, cum muneribus honoravit, ab eo vicissim honoratus: ac tandem Carolus de custodia ejecit. Qui cum anno 928 ad paucos dies sub custodia redactus fuisset, anno 929 Octob. 7. apud Peronam arumnosam vitam finivit. Hæc omnia Blondellus. In quibus quia ingenue provocavit ad testimonium Dithmari¹⁵ Episcopi Mersbùrgensis, quem constat vixisse regnantibus Ottone III & Henrico Sancto, ipsa viri verba itidem in medium hic adferemus ex libro 1. pag. 13 edition. Reineccianæ. Fuit in occiduis partibus quidam Rex, qui ab uno sui²⁰ met Ducum captus tenebris includitur corporalibus. Hic Henrici regis nostri, nepotis autem sui, implorans auxilium, dextram Christi martyris Dionysij, & cum ea regnum omne Lothariorum, si ab eo liberaretur, sibi traditurum sacramentis pro-*

promisit. Nec mora inclytus miles invictricibus
se armis circumcingens, proximum laborantem
visitat, & in ereptione ejus ac restitutione dili-
gens operator mercedem suam promeruit, & ho-
norem pristinum sibi suisq; successoribus in tan-
tum adauxit.

Pag. 44. l. 8. Rudolphus rex.) De illo Blondel-
lus l. 614. hæc addidit: Rudolphus verò qui Caro-
li loco in Francia Occidentali regnabat, anno 923
à plurimis Lothariensium susceptus in regno fu-
erat; anno 925 Cameraci Gisibertum & Otto-
nem suos effectos in gratiam receperat; anno 935
ad Henrici colloquium properavit, pactâ cum eo
amicitiâ, Bosonem germanum recipi, terram
quam prius habuerat ej ex magna parte restitui
curavit, annoq; sequenti Januarij 15 vivere de-
sist. Desumpsit verò plæraq; hæc Blondellus
itidem ex Flodoardo.

Pag. 47. l. 1. Axel & Hulst.) Merentur de hoc
argumento legi quæ notavit Ludovicus Gvicci-
ardinus, ubi agit de Flandria Imperiali.

Pag. 47. l. 9. Ottone II.) De illo ita scribit Dit-
marus Mersburgensis l. 3. Post hac autem Impe-
rator omni studio ordinavit expeditionem suam
adversus Lotharium regem Karolingorum, qui

in Aquisgrani palatium & sedem regiam, nostrum semper respiciens dominium, valido exercitu præsumpsit invadere, sibiq; versa aquila designare. Hæc stat in Orientali parte domus: morisq; fuit omnium hunc locum possidentium, ad sua eam vertere regna. Quem celeriter abeuntem Casar insequitur, depopulatis omnibus & incendio consumptis usq; ad Parisiam sedem. Reversus inde Imperator triumphali gloriâ, tantum hostibus incussit terrorem, ut numquam post talia incipere auderent, recompensatusq; est his, quicquid dedecoris intulere nostris. Non multo post: Imperante tunc prædicto Ottone sex annos, Lotharius rex cum filio suomet, ac muneribus magnificis, ad eum venit, ac sibi satisfaciens amicitiam ejus firmiter acquisivit. De illo inter Ottonem II & Lotharium federe ita scripsit Sigebertus. Anno 980 Otto Imperator & Lotharius rex convenientes super Charum fluvium, pacificantur datis invicem sacramentis, & rex Lotharius Lotharingiam abjurat.

Pag. 47. l. 17. in beneficium sive feudum.)
 Usq; adeo Nangiana isthæc narratio omni caret verisimilitudine, uti ipsemet Blondellus, quo nemo Gallicam illius ævi gloriam acrius defendit,

pag. 266 plenior. *Affertion. Genealogie Francica* illam reprobaverit; notans tamen, Nangium hoc suum accepisse ex Hugone Floriacensi. Scribit quidem etiam Gerbertus ep. 35 ad Geraldum Abbatem Auriliacensem, de Rhemensium Archiepiscopo Adalberano: *A Lothariensis regni primatibus obsides accipit, & filio Imperatoris parere cogit, sub Regis Francorum clientela.* Sed *cliente-* la vox nihil hic aliud notat quam tutelam, Ottonis scilicet adhuc pueri, tantisper dum adolesceret ille & patrono opus habere desineret. Id quod Blondellus etiam candidè annotavit pag. 267 libri citati.

19 Pag. 48. l. 18 *Mandatis & apicibus ejus obtemperans.*) Notatu dignum; & Ottonem potuisse *mandare & Lotharium Regem obtemperasse mandatis atq; apicibus.* Legi tamen etiam merentur, quibus Blondellus fidem hujus narrationis suspectam reddere conatus est pag. 267. Ut autem sit, certum est Viridunum ut & Coloniā urbes Ottoni redditas, sive id sponte factum fuerit sive metu majoris mali. Hinc l. c. ipse Blondellus ita loquitur: *Universa Lotharingici regni possessio penes Ottonem III illibata mansit, nec Hugoni Capeto posterisq; regibus, jam-*
D dudum

dudum cum Transrhenanis Principibus de ealitem armis dirimere vacavit.

Pag. 49. l. i. *Epistola 72.*) Idem Gerbertus epistola 100 ad Ecbertum Trevirorum Episcopum refert, Viridunum sponte à Lothario Rege esse restitutum. *Quantum, inquit, utilitatis reipublica contulerit, quantumve collatura sit pax inter Reges nostros bene fundata, testis est civitas Viridunensium, sine cade & sanguine, sine obsidibus, sine pecuniis, in integrum Imperio vestro restituta; testis erit Colonia, rebus sibi diu subtractis in integrum restituendis.*

Pag. 49. l. 9. *Barro Campano Francico.*) Idem docuit Genealogiæ Francicæ plenioris assertionis, libri in hisce Annotatis sæpius laudati, pagina 266.

Pag. 49. l. ii. *Balduinus.*) Hæc etiam narrantur à Sigeberto ad annum 1006 & 5007. Rem omnem plane atq; fideliter memoravit οὐρχηρος Ditmarus l. 6. Chronicor. hisce verbis. *Interea Balduinum ducem juventus, & rerum affluentia, ac mala iniquorum inflatio, adversus Regem armavit, & Valentinam urbem possidere, potestatiq; suimet subdere, suavit. Quod rex ubi primum comperit, ipse cum suis militibus accedens, eripere eandem assidua*

assidua pugnatione tentavit, & nil proficiens abi-
it, expeditionem suam in proxima astate super
Balduinum fieri, Orientalibus & Occidentali-
bus firmiter indicens. Advenit optatum tempus,
exercitus grandis colligitur, & à Rege cum eodem
ad Sealdem fluvium pervenitur. Ibi se Baldu-
inus armato milite praesentans, transitum Regi
prohibere frustratoria spe nititur; sed prudente
10 consilio quorundam nostri navibus alio latenter
transvecti, ejusdem nimiam praesumptionem, ex
improviso irruentes, confundunt. Fugiente eo
Rex in Christo victore latatur, flumen transgre-
ditur, vicinitatemq; contiguam populatur. Cum
15 autem ad Abbatiam qua Gent dicitur veniret, à
confratribus illius Ecclesia susceptus, loco eidem
& bonis appertinentibus cunctis pepercit. Tandem
Balduinus magna necessitate coactus, humili sup-
plicatione veniam impetrat, & non longè post per
20 manus Regis Walecra & prae nominatam urbem
in beneficium adipiscitur. Haec omnia Ditmarus

Pag. 50. l. 21. cepit appellari.) EGIMVS proximè
de Lotharingia universa, ab ipsismet ultimis Caro-
lovingicae familiae in Gallia regibus Germanico
regno concessa, & per Capetanos Christianissi-
mos successores haecenus nunquam, veterum

pretextu jurium, per annos septingentos circiter, repetita. Quoniam verò Lotharingicum regnum omnium primum est eorum, quæ ex Lotharii Imperatoris tertia integri & vasti Franco-
rum Regni, quale illud Carolus Magnus & Ludovicus Pius possederunt, portione, Germanico regno accesserunt, à nuperis autem quibusdam Gallis nova, nec antehac unquam audita, de Christianissimorum Regum in cuncta Imperii¹⁰ Carolini superstite jure sine rubore proferuntur, toti orbi terrarum convellendo idonea, fortassis haud intempestivum fuerit, saltim pauca quædam isthoc de argumento heic adjicere. Nec verò nunc tangam illa quæ de jure Galliæ Regum in¹⁵ universum terrarum orbem Claudius du Pre, Jacobus Charron aliiq; jam antehac non dubitarunt prætere eo nomine, quod Galli sint Gomeri, filii primogeniti Japheti, progenies, cui proinde²⁰ ratione juris primogenituræ omnia competant; jam enim obsoleta propemodum hæc sunt deliria, & ab omnibus, quod equidem sciam, paulò prudentioribus quamvis Gallis in furorum ordinem relata.

Cæterum illud cuius paulò ante memini, etiamnum in ore est complurium, & majorem non-

nonnihil veri speciem invenit. Ante omnia verò etiam est atq; etiam observandum, à nemine Christianissimorum Regum tale quidquam jactatum esse hætenus sive reapse sive ullo verbulo. Vt proinde tales novas sententias ipsismet Regibus quasi auctoribus tribuere velle non minus nefas fuerit, atq; si illa quorundam juris doctorum placita, de Romani Imperii superstite jure in universum orbē aut saltim in illa quæ à Romanis quondam fuerunt possessa, Germanicorum nostrorum Cæsarum consensui velis referre acceptum. Tam sane hæc remota sunt à sententiis ut nostrorum Augustorum ita & Christianissimorum Regum, quantum sapientia distat ab infania. Non sane ipsimet Christianissimi Reges propterea suspecti esse cuiquam debent, quoniam libelli nonnulli talia professi, à typographis sint editi indultu Regio impetrato. Plane idem enim est frequenter factum in Italia pariter & Germania, nulla Imperatorum nostrorum culpa vel minima, etsi & illi cavissent typographis, de non permittenda nova librorum ejusmodi recensione. Quid? quod in media Gallia etiam scriptores nonnulli aperte inusta illa popularium quorundam suorum somnia improbaverint? Quasi

unum pro omnibus suffecerit fortassis testem laudare Silhonum, cujus in libro *Ministre d' Estat* pag. 129 hæc verba sunt: *Ainsi nous aurions tort, de vouloir recouuer les pertes des premiers successeurs de Charle magne, et deterrer ces vicilles querelles, dont a grand peine l'histoire a pour conserver quelque vestigia qui fust entrier, et quelque lumiere, qui ne fust poine trouble. Perperam ageremus, si vellemus repetere ea, quæ perdidertunt proximi successores Caroli Magni, & re-
vocare in lucem antiquas illas contentiones, quarum historia vix potuit ullam conservare memoriam, quæ sit sine labe.*

Quod rem ipsam porrò attinet, novitii illi disputatores, in eo quidem pernicioso dogmate conveniunt; quod summis quibusq; potestatibus semper maneant integra recuperandi jura, quæ à majoribus fuerunt quondam possessa. Sed improbum hoc placitum jam tum operis hujus nonodecimo capite convulsum est & hoc ipso libro tertio in Annotatis denuo conculcabitur: ideoq; nunc quidem illud patiemur conquiniscesse. Non uno autem eodemq; prætextu scriptores isti utuntur. Alii enim contendunt, omnia unquam à Regibus occupata esse in patrimonio
non

non Regum sed populi: populo igitur esse jus per Reges suos recuperare quæ unquam fuerunt possessa. Ac proinde juris esse Francogallorum Regum, omnia quæ à tempore usq; Clodovæj Regis Franci ullo tempore possederunt, sibi iterum vindicare. Alii volunt, Capetanæ familiæ Reges Carolovingorum esse hæredes, atq; ita Capetanis hereditariam successionem in omnia à
10 Carolo Magno quondam possessa jure isthoc competere. Primi agminis sunt plures, atq; adeo & Auberius ille, cujus liber, *Des justes pretensions Du. Roy sur l' Empire* prodiit in lucem Parisiis anno 5667. Alterum ordinem ducere cepit
15 jam tum anno circiter seculi hujus tricesimo octavo Jacobus Cassanus, Regius in Biterrensi Prætorio advocatus, libro inscripto *De la roche des droits du Roy & de la couronne de France*.

Vtrisq; oppugnandis sufficit haud immerito
20 sola sententiarum istarum novitas. Non sane Christianissimorum Capetanæ gentis Regum quisquam, nemo item totius numerosi & docti populi Francogallici, ullo unquam momento ejusmodi vöculas sparserunt, à plurimis jam seculis. Esto præterea, omnia fuisse acquisita Francico populo: nihil hoc facit ad hodierna etiam

tem-

tempora ; quoniam ex. gr. Lotharingiæ alienatio non à solis Regibus facta est sed simul etiam à populo, quia omnibus Regum conventibus adfuisse & procerum delectos quam multos, constanter memorant historiæ. Pridem igitur ipse populus Lotharingiam alienavit : neque ex illo tempore populus Francogallicus unquam vel nutu de injuria sibi facta est conquestus, sed firmam pacem cum Imperio Germanico coluit. Sane si, populo Francico fas fuit acquirere terrarum aliarum dominia, fas etiam eidem fuit amittere dominium illud sive spontanea alienatione, sive derelictione, imo etiam per vim majorem prout ante illa armis potissimum acquisierat. Omnes 15 ergo non Reges duntaxat sed etiam populus pro derelicto habuerunt vetera illa deperdita. Vnde liquet, nova isthæc placita esse iniquissima, & nihil aliud quam turbulentas paucorum adulantium causidicorum machinationes. Quod si por- 20 ro primis occupatoribus omnia à Francis unquam possessa jure debeant reddi, non Francogallis illa sed Germaniam hodieq; incolentibus Francis Orientalibus cedenda cuncta isthæc fuerint. Nostri enim illi verè originarii sunt Franci, horumq; majores ipsam Galliam effecerunt suam.

In

In verorum porro Francorum & nomen & rem-
publicam multis seculis Germaniæ omnes po-
puli sunt adoptati: ac proinde æquali saltim jure
5 ad populos Germanicos pertineant veteres Fran-
corum possessiones velut ad Gallos alienigenas:
hi utiq; non debent in Germaniam saltim isthoc
obtentu sibi vel tantillum arrogare. Certe id
qui faciunt homines nuperi isthac in re agunt
10 iniquissime. Cassanum deniq; quod attinet,
nihil illius commento quidquam esse vanius, li-
quidum est omnibus & Carolovingicæ & Capeta-
næ Christianissimæ gentis rerum vel leviter peritis.
Omnia enim utiq; monumenta testantur, Hugo-
15 nem Capetum nullo hereditario jure sed sola libe-
ra Occidentalium Francorum electione Regiam
dignitatem esse consecutum: nec nisi sola affini-
tate Carolovingicam familiam attigisse. Vsq; sane
adeo Cassaniana illa ab omni sunt vel similitudine
20 veri aliena, ut ipsemet Blondellus non potuerit
non hominis insanum illud dogma acri anim-
adversione perstringere. Digna est quæ cum cu-
ra expendatur magni illius Gallicorum jurium hy-
peraspistæ censura, qualis habetur in *Præfatione*
Apologetica dicta. Est quidem illa nonnihil forte
prolixior, quoniam tamen Blondelli illud opus in

paucorum est manibus, censura autem illa viri doctissimi omne hoc argumentum egregie illustrat, itaq; non pigrabimur hoc loco verba ipsa censuræ adijcere, & hanc quidem concertationem hoc ipso nunc claudere.

Dum utrinque vigeritur res, Jacobus Cassianus Regius in Biterrensi pratorio Advocatus, bono, sed parum cauto zelo, suo certe periculo, cum multa probabilia, sed nondum satis comperta scriberet, de Regis Christianissimi in Regna, Ducatus,¹⁰ Comitatus, urbes, regiones ab externis occupatas, juribus, circiter anno 1638 edidit: ejusq; statim, Besianus Arroijus Lugdunensis Ecclesiæ Theologus libello, Questiones decise inscripto, vestigia pressit. Vterque Hispanica partis hominibus &¹⁵ bilem movit, & quicquid illa suggerebat evomendi libidinem provocavit. Cornelius Jansenius Theologus ob susceptam animose causam Iprensi paulo post Episcopatu auctus, sub Patri-²⁰cii Armacani larva latens, in Marte suo Gallico nihil non virulentarum calumniarum in Francos tam veteres quam hodiernos effudit. Quas una lituræ, redempta anno 1648 cum fœderatis Belgii Ordinibus pace, percussoque nuper cum Anglis à Papa cultu ac communione alienissimis fœde-

*facere, id ipsum quod in aliis improbabat admit-
tens Hispanica gens induxit. Accessit Francis-
cus Zipæus Juris consultus Portunatarius Apost.
Canonicus, Officialis & Archidiaconus Antver-
piensis, qui id sibi negotii credidit solum dari, ut
Jacobi Cassani, quasi Francorum omnium esset,
hiatum obstruxisse videretur. Postremus, velut
prælio ad triarios redeunte, in arenam descendit,
eum quò mihi proprie res est, Joannes Jacobus
Chiffletius Hispanici Regis Archiater.*

*Cum infinitis fere modis Capetinam gentem
Carolino sanguine imbutam fuisse constet, idque
ad oculum ipsi demonstraverimus, non injuriâ,
Christianissimum Regem qui totius gentis caput,
Caroli Magni nepotem, imo in nepotibus prin-
cipem haberi & dici voluerat Cassanus. Sed quod
universam Carolina gentis hereditatem, hoc ad
eum nomine devolutam fuisse, & quotquot ejus-
dem partes quomodocunque possident, aliena suo
tempore restituenda occupare, scripsit; (ut de fal-
sitate nihil dicam,) invidiosum plane & intem-
pestivum jure videri potuit: quandoquidem Ca-
petus noster ad regnum hereditario jure, qua Ca-
roli per matres nepos erat, erectus non est, sed
libera & legitima electionis viâ, qua imperio di-
gnissimus visus postremo Carolino regni in capaci,*

ut novam deinceps posteris successionem fundaret,
 à Francis universis suffectus est. Nec sine absur-
 ditate & ἀτιλογία ab eo qui Salicum jus fœminas
 à regno arcens defendebat, id fundamenti loco
 sterni potuit, Capetum ductu tantum fœmineo à
 Carolo oriundum, natalium jure Carolinam he-
 reditatem crevisse, idque ipsum eum materna ori-
 gini debuisse, quod deberi per vetustum regni mo-
 rem nequaquam poterat. Quis enim non videt
 à matribus, quarum ad regnum jus nullum est,
 juris quo absolute carebant, nihil nepoti tradere
 jus fasque fuisse? Fuerit ergo (si maternum decus
 spectare libeat) & ante regnum illustrior, &
 post electionem legitimam Rex nobilior; non ta-
 men magis Rex, quam fuisset, si ex familiâ quam
 Carolinus tradux nullo modo contingeret, genus
 suum repetivisset. Nec aliud in eum ex ditione
 Carolina electionis jure translatum est, quam
 quod postremis Carolinis, Ludovico IV Lothario
 & Ludovico V obvenerat, iidemque Francis²⁰
 Occiduis, quibus solis imperabant, quosque de
 aliis Carolini Imperii membris extra fines suos
 sitis, statuendi potestate absolute destitutos fuisse,
 res ipsa clamat, transferendum reliquerant.
 Demum tamen, quicquid usquam Carolini domi-
 niæ

ni fuit, ad Capetum & posteros avita successi-
 onis jure devolutum fuisse, nec ad alios legitimâ
 ulla viâ transire debuisse: Annon ideo momento
 5 & tempore ebuccinare inconsultum & intempe-
 stivum fuisset, quò Franciam Occidentalem, do-
 minii ejusdem in Germania Italia Belgio
 quomodocunque possessorum, viribus aut favore
 subnixam, adversa fronte cum Hispanica id ipsum
 10 (quantum quantum est) inani spe jam dum devo-
 rante concurrere necesse erat? Galliam, Germa-
 niam, ipsamque eic Iberum Hispaniam Francici
 regni titulo, Italiam Longobardici regni & Im-
 perii Romani jure, sibi Carolus Magnus vindi-
 15 carerat, & posteris vindicandum dederat; si so-
 li ex iis Capetini supersint, nec justos alios Domi-
 nos vasta illa Carolina ditionis compages ferre
 possit, ad quoscunque sive major sive minor ejus-
 dem portio tempore ullo devenerit, aliena ab ini-
 20 tio intrasse, iisque nunc insedisse, ex Cassani-
 ana hypothese statuendum fuerit. Sic Papa to-
 tius Imperii Romani, quod ab anno 800 in Occi-
 dente rursus fundatum est, & regni Longo-
 bardici in Spoletano, Beneventano, Fer-
 rariensi, Urbinatè Ducatibus, Marcaque
 Anconitanâ: potens resp. Veneta, Rhetica,

Genuensis, & Lucana; Tuscia, Mantua, Mu-
 tina, Parma, Duces, Subalpina regionis Prin-
 cipes, &c. in Italia: Helvetii, Sabaudus, Lo-
 tharingus, Belgii fœderati Ordines, Moguntinus
 Coloniensis Trevirensis Palatinus Electores, ⁵
 Clivia & Juliaci Duces, cum Ecclesia Leodiensi
 in Gallia: universi Imperii Principes Proceres
 civitates in Germania: Capetinorum spoliis in-
 duti æternum sibi ab iis, ne quando sua armis, aut ¹⁰
 ullo quocunque modo reposcant, metuendum non
 injuria censuerint; nec sine occulto odio & horro-
 re infesta (si suo jure uti velit) gentis decus &
 prospera contuebuntur, tantumque à fœderibus
 cum ea vel servandis vel percutiendis aberunt, ¹⁵
 ut independentis ab eâ periculi, nunquam non pe-
 ctus lancinantibus suspicionibus efferati, de ea ne
 unquam tremendas è proximo cristas attollat,
 conjunctis virtutibus opprimenda, in communi
 consultaturi videbuntur. Quod Ithacus velit, ²⁰
 & magno mercentur Atrida. Sed nihil orbi Chri-
 stiano à Capetina familia, antiqua hereditarii re-
 gni possessione contenta, noxa paratur. Nihil illa in
 damnum vicinorum (quos quantum licebat be-
 nigno semper sinu fovet) moliri solita est. Non se ad
 alia omnia regna colligenda natam putavit un-
 quam

quam; quæ tam insani fastus fermento turgent-
tes ferre nequaquam potuit. Nec ostentato Cas-
saniani terriculamenti spectro percelli quisquam
5 debuit. Hactenus doctissimus Blondellus.

AD CAPVT VII.

PAg. 42. l. 20. *Capitulis Calvi.*) Videatur inte-
ger Titulus quadragesimus tertius Capitulo-
10 rum istorum, cura Sirmondi collectorum
pariter & in lucem editorum.

Pag. 43 l. 20. *Vtrech.*) In Historia Vltrajectina
Wilhelmi Hedæ, ubi agitur de Hungaro undecimo
Episcopo, reperitur diploma inscriptum: *Confir-*
15 *matio Ludovici sub Hungaro.* Esle illud profe-
ctum à Ludovico Germanico Pii filio satis qui-
dem liquet, nec male numeratus & subscriptus est
Annus XXI regni in Orientali Francia. Deficit
autem annus Christi: qui proinde suppleri debet,
10 respectu habito ad illam Lotharingiæ inter Lu-
dovicum & Carolum institutam divisionem.

Pag. 49. l. 16. *Miræi editione.*) Emendatiora
omnia & longe pluribus atq; locupletioribus no-
tis illustrata secundâ vice in *Belgicis suis* dedit
idem Miræus. Quæ proinde & legi hic debent
& cum curâ expendi. Nec verò omnia etiam
ista

ista huc adferre operæ fuerit pretium. Tanti tamen illa, nec immerito, fecit diligentissimus Germanicarum Antiquitatum ruspator Vorburgius, ut magni ac stupendi operis duodecimo volumini pag. 590 & aliquot sequentibus integra inferuerit. Vbi igitur legi itidem hæc poterunt: quanquam Vorburgiana isthæc volumina paucos hætenus lectores invenerint, & infra meritum soleant vulgo æstimari: gratum mihi V.C. donum.

Pag. 50. l. 20. *In Tabulis nulla.*) Imò disertis¹⁰ verbis inter eas partes Lotharingiæ, quæ Carolo Calvo obtigerunt, fit mentio *Barrensis* sive *Barrois*, hoc est Comitatus Barrensis. Nec vero hoc habet sola Miræj sed etiam ipsamet Pithœj & Sirmondi Tabularum istarum editio. Vt¹⁵ ergo ipsæ illæ Tabulæ pro jure Imperii præbeant longe firmissimum testimonium.

AD CAPVT IIX.

Pag. 71. l. 8. *Rodulphus.*) Henrici quoq; succes-²⁰sores itidem præter Lotharingiam Galliæ nihil vel appetiisse dixeris, ideoq; signis utrumq; Regnum fuit separatum. Albertus Stadenſis Abbas adhuc suo ævo scripsit in Chronico pag. 183
editi.

editionis Reineccianæ, ubi Itinerarium aliquod Romanum describitur per Lotharingiam & GalloFranciam: *Quod si contigerit ad sinistram manum, ad proximam villam declinans, ibi transeas & Rulic. Ibi lapis positus est in media villa juxta viam, quæ disterminat Imperium & Regnum Francia.*

Pag. 72 l. 22. *At primum.*) Bonifacius duplicis prætextu juris usus est in donanda Galliâ. Possitissimus eorum fuit, quod Temporalem, ut vocant, non minus quam Spiritualem supremam potestatem Pontificibus Romanis omnibus, atq; adeo & sibi, à Christo concessam esse, tanquam vicario in omnia regna, non dubitaverit profiteri; sectatus dogma Papæ Hildebrandi, à cujus ætate usq; Curia Romana illam antehac nunquam auditam potestatem sibi jam arrogaverat. Merentur hac de re legi, quæ recepta sunt & promulgata Bonifacii hujus auctoritate, *Extr. commun. Tit. IIX capitulo Vnam sanctam.* Alter prætextus videtur petitus, à donatione illa famosa, non minus improbè tamen ficta, Constantini Magni, de Imperio Romano Occidentali, à quo nempe illud fuerit in Romanos Papas translatum. Etiam Galliæ scilicet regnum isthoc do-

no in jus Romanæ Curia pervenisse, tanquam partem Romani Imperii. Hinc sanè, solita sibi impotentis animi vehementia, etiam isthoc nomine invecus est in Gallos, quod non agnoscerent Imperii Romani superioritatem. Igitur quod à me hoc loco est monitum, ingenuè fateor, nihil aliud docere, quam tunc temporis re ipsa Imperio Germanico Galliam non fuisse subditam. Jura tamen possidendi Galliam Imperio Romano vindicasse Bonifacium, neutiquam negandum est. Liquet illud luce meridiana clarius ex Oratione Papæ illius, quam habuit de Alberto Cæsare recens electo. Primus illam publicavit Stephanus Baluzius, de omni antiquitate, sacra pariter & profana, Gallia cum primis, sine exemplo optime meritis, ex Bibliotheca amplissima Colbertina, atq; addidit ad l. 2. c. 3. incomparabilis operis Petri de Marca *de Concordia Sacerdotii & Imperii* secundæ editionis, quam viri summi liberalissimo munere possideo. Etsi enim illius Orationis omnia huc non pertineant, sed quædam duntaxat: universa tamen etiam hoc loco expendi optimo jure commerentur.

ALLE.

ALLEGATIO

DOMINI PAPÆ BONIFACII

PRo Confirmando Rege Romanorum Alberto affuit tempus quo sol refulsit, qui prius latebat in nubilo. Machabaorum II. Fecit Deus duo luminaria magna, luminare majus, ut præset dici; luminare minus, ut præset nocti. Hac duo luminaria fecit Deus ad litteram, sicut dicitur in Genesi. Et nihilominus spiritualiter intellecta fecit luminaria prædicta, scilicet Solem, id est, ecclesiasticam potestatem, & Lunam, hoc est, temporalem & Imperialem, ut regeret universum. Et sicut Luna nullum lumen habet nisi quod recipit ab ecclesiastica potestate. Licet autem ita communiter consueverit intelligi, nos autem accipimus hic Imperatorem, Solem, qui est futurus, & hoc est Regem Romanorum, qui promovendus est in Imperatorem, qui est Sol, sicut Monarcha, qui habet omnes illuminare & Spiritualem potestatem defendere, quia ipse est datus & missus in laudem bonorum & in vindictam malefactorum. Per dies autem intelligimus bonos, & per noctem intelligimus malos

peccatores & tenebrosos, juxta illud: Dies dei
eruat verbum, & nox nocti indicat scientiam.
Per dies autem intelligitur potestas ecclesiastica,
seu terrena juxta illud: Dies firmabuntur, &
nemo in eis. Quia non possunt dicere: Ego Pauli,
ego sum Apollo. Sicut enim à Christo Christiani
dicuntur, sic à Christo & Christi Vicario succes-
sore Petri formantur & defenduntur omnes dies,
hoc est, omnes potestates; & nemo in eis, quia non
possunt dicere, ego Pauli ego sum Apollo. Sed
omnes sunt à Christo & à nobis tanquam à vica-
rio Jesu Christi. Vnde hac nota & scripta sunt,
quod Vicarius Jesu Christi & successor Petri po-
testatem Imperii à Grecis transtulit in Germa-
nos, ut ipsi Germani, id est, septem Principes, qua-
tuor Laici & tres Clerici, possint eligere Regem
Romanorum, qui est promovendus in Imperato-
rem & Monarcham omnium Regum & Princi-
pum terrenorum. Nec insurgat hic superbia Gal-
licana, qua dicit quod non recognoscit superiorem.
Mentiuntur: quia de jure sunt & esse debent sub
Rege Romano & Imperatore. Et nescimus un-
de hoc habuerint vel adintenerint: quia constat
quod Christiani subditi fuerunt Monarchis Ec-
clesiae Romanae & esse debent. Nec habent hoc à
lege

lege veteri vel nova, nec aliquo Propheta, vel Evangelio, vel Apostolo. Vnde hic dicimus quod dicit Apostolus: Et si quis evangelizaverit vobis aliud quam evangelizamus, etiam Angelus de cælo, anathema sit. Et nos volumus, quod quicumque evangelizaverit aliud, anathema sit. Ille quidem, videlicet electus in Regem Romanorum, prius fuit innubilo arrogantia & ignorantie. Etenim non fuit devotus ad nos & Ecclesiam istam sicut debuit. Nunc autem exhibet se devotum & promptum ad faciendum omnia quæ volumus nos & fratres nostri & Ecclesia ista. Vnde nunc venit & affuit tempus miserendi ejus, sicut alibi dicit Apostolus: At ubi venit plenitudo temporis. Venit quidem tempus ut constituamus eum super gentes & regna, ut evellat & destruat, dissipet & dispergat, & adificet & plantet. In nomine Domini constituimus sic eum hodie, non in hodie aternitatis, de quo dictum est filio, Ego hodie genui te, sed in hodie temporis. Sicut enim pater dedit filio potestatem non in tempore, sed in aternitate, sic Christus homini & Christi Vicario dedit potestatem in tempore, ut ipse habeat jus constituendi Imperatorem & Imperium transferendi. Et attendant hic Germani, quia

sicut translatum est Imperium ab aliis in ipsos, sic Christi Vicarius successor Petri habet potestatem transferendi Imperium à Germanis in alios quoscunque, si vellet, & hoc sine juris injuria. Tamen dicit Sapiens : Quod justum est justè exequeris. ⁸ Vnde si subveniret justa & legitima causa, justè posset transferre ; & justa faceret, si eos privaret. Tamen hac fuit semper patientia istius Ecclesia, qua magis voluit cum eis de benignitate ¹⁰ agere quàm de rigore, ut non privaret eos, licet justè privare potuisset. Et licet etiam multi essent defectus in electione istius, nos tamen volumus supplere omnem defectum, & magis de benignitate quam de rigore supplemus de plenitudine ¹⁵ potestatis. Vnde electionem de ipso factam approbamus & ratificamus. Et quia, sicut dicitur in jure, ratihabitio retrotrahitur & mandato comparatur, hodie vivificamus & roboramus omnes actus quoscunque fecit à tempore ipsius electionis ; dum tamen sint aliàs justì & legitimi ; quia injusta nec inlegitima non approbaremus nec approbare deberemus. Et hoc facimus, quia de eo bona presumimus in futurum, quia, sicut dicitur in Thobia, boni patris filius est. Vnde & alibi : Sape solet filius similis esse patri. Pater verò ²⁰ suus

*suus Radulphus, catholicus, fidelis, & devotus isti
Ecclesia, homo verax & veridicus. Vnde vulga-
riter dicebatur in tota terra illa quando aliquis
decipiebatur in promisso: Non habet veritatem
dictum istius, sicut dictum Radulphi Comitis. Si
autem vellet contrarium facere, non posset: quia
nos non habemus alas nec manus ligatas, nec pe-
des compeditos, quin bene possimus cum reprimere
& quemcunque alium Principem terrenum. Qui-
dam enim Principes faciunt colligationes suas.
Et audacter dicimus, quod si omnes Principes ter-
reni essent hodie colligati contra nos & contra
Ecclesiam istam, dum tamen nos haberemus ve-
ritatem, & staremus pro veritate, appretiare-
mus eos unam festucam. Et sine dubio si verita-
tem & justitiam non haberemus, bene timeremus.
Sed alias omnes confunderemus, & veritas con-
funderet eos. Vnde hodie de isto, quem hodie pra-
ficimus, dicimus quod dicit Petrus in epistola hu-
jusmodi temporis: Servi, subditi estote Regi tan-
quam praevalenti. Iste est Rex praevalens super
omnes Reges, & nullus est ab eo exemptus. Et
ibidem: Deum timete, Regem honorificate, quia
simul hic est Rex, ab omnibus tanquam praevalens
timendus & honorificandus. Et bene subjunxit:*

Re-

Regem honorificate quia similiter hic est Rex ab omnibus tanquam præcellens timendus & honorificandus. Igitur faciat bene Rex. Quia si bene defendat & recuperet jura sua & jura regni & Imperii, audacter dicimus quod nos defendemus plus jura sua quam nostra, & hoc contra quemcunque de mundo, & per nos firmabitur sententia & non flectetur. Ipse vero misit huc procuratores suos, qui sunt hic præsentēs, cum plenario mandato jurandi in animam suam & faciendi & exhibendi nobis omnia quæ per ipsum sunt facienda vel exhibenda, & volumus quod prædicta faciant sicut est consuetum. Talia Romæ detonare non dubitavit in suo Consistorio Bonifacius. Observatu autem dignum est: adeo iniquum jam tum statim visum esse Papæ illud facinus, ut cum aliis populis tum præcipue Gallis omnibus summè displicuerit, Rex ipse autem Philippus Pulcher injuriam sibi factam acerrimè ultus sit; imo Deus ipse indignationem suam non dissimulaverit, in cecore & turpi morte mox conficiens superbissimum hominem, ut proverbium vulgi factus, regnaverit quidem velut leon mortuus tamen sit veluti canis. Sed nec successorum Bonifacii quisquam ausus fuit partes ejus defendere: ex adverso vis veritatis

tis Clemente V expressit *Cap. Meruit* & Clementinis inferi fecit *De Privileg.* Quamvis, fateor, iis verbis callidè temperaverit suum illud *Meruit*, ut Papalis Curiae Hildebrandinis in Galliam aliq;
 5 mundi regna prætensis juribus nihil detraxerit, sed illa potius reapse stabiliverit. Tota historia dignissima est quæ ab omnibus probè expendatur.

Pag. 73. l. 7. *Albertus.*) Exordium illius pacti apud Goldastum & alios integrum ita sonat, ut
 10 pateat, tabulas illas Alberti nomine fuisse conscriptas. *Albertus Dei gratia Romanorum Rex semper Augustus, universis &c.*

Pag. 75. l. 4. *Caroli IV Cæsaris bulla.*) Non diffiteor a nonnullis creditum, quod ille Archicancellarius Trevirensis respiciat supremum Germaniæ in Galliam competens jus. Verùm omni hæc suspicio caret veri etiam similitudine. Ideoq;
 15 ne ipsemet quidem Limnæus ausus est eam profiteri, ceu indicant vel illa quæ disputavit ad Capitulationes Cæsareas pag. 122. Ne alios nunc in testimonium nunc vocem viros eruditos Imperii rerum, earumq; candidos æstimatores.

AD CAPVT IX.

PAg. 78. l. 3. *ex Actis.*) Eadem Jacobus Simon-
 dus voluit constituere Capitularium Caroli
 Calvi Titulum LI. In oratione autem Joan- 5
 nis Papæ ad Episcopos quæ ibi habetur notari di-
 ligenter merentur etiam illa verba. *Et quia pri-*
dem Apostolica memoria decessori nostro Papa
Nicolao idipsum jam inspiratione cælesti revela-
tum fuisse comperimus, hunc merito & nos appro- 10
bavimus una cum annisu & voto omnium fra-
trum & cœpiscoporum nostrorum, atq; aliorum
sanctæ Romanæ Ecclesiæ ministrorum, Ampliq;
senatus, totiusq; Romani populi gentisq; togata, 15
& secundum priscam consuetudinem solemniter
ad Imperii Romani sceptrâ proveximus, & au-
gustali nomine decoravimus. Quidnam Nico-
 lao Papæ sit inspiratum nec non, nihil quidem ad
 rem hanc nostram facit, sed dignum notatu est, 20
 illam Caroli Calvi Regis electionem non à solo
 esse Papam factam sed ab aliis quoq; & eos inter nu-
 meratos Senatum etiam ac Populum Romanum.
 Liqueat porro ex Actis illis, voluisse Papam, ab ali-
 orum quoq; Episcoporum, qui in Romana ist-
 hac synodo erant congregati, consensu factam
 electionem quasi confirmari.

Pag. 79. l. 10. *Baronius.*) Eandem refert quoq;
 Sirmundus Titulo XLIX Capitularium Caroli
 Calvi. Quoniam vero habet subscripta nomina
 5 Episcoporum aliorumq;, simul hinc disci pote-
 rit quodammodo, quinam tunc temporis Itali-
 ci Regni Optimatum nominibus audierint.

Pag. 82. l. 2. *De Imperio.*) Annales Bertiniani ad
 annum 878 ut & Goldastus tomo 3 Constit. re-
 10 fert *Acta* Conventus Furonensis inter Ludovi-
 cum Balbum & Ludovicum Germanici filium.
 Quorum *Capitulum II* ita sonat: *De Regno ve-*
ro quod Ludovicus Imperator Italia habuit, quia
nec dum ex illo aliqua divisio facta est, quicunq;
 15 *modo illud tenet* (Carolomannus scilicet) *ita*
teneat, donec Domino volente simul convenientes
cum communibus fidelibus nostris, inveniamus
& definiamus, quod ex hoc melius & justius fu-
erit.

20 Pag. 83. l. 17. *Sigonius.*) Sigonii ipsa verba hæc
 sunt: *Mortuo Calvo Carolomannus* (Bavariæ Rex)
extemplo Italia regnum inivit. An vero Itali-
am, cui imminabat adierit, an potius, ut Franci
scribunt, in regnum suum Bavaria falso Caroli
adversus se contendentis nuncio exanimatus, re-
ceperit, parum compertum. Regnum quidem

ipsum Italia per triennium tenuisse, in maximo Francorum Germanorumq; Annalium silentio, veteramulta quæ in Lombardia leguntur diplomata fidem faciunt, quibus ipse Bavaria atq; Italies Rex, sic enim se inscribit, per hos tres annos Ecclesiis populisq; beneficia confirmavit, ante à Carolo, Pio, Lothario & Ludovico Regibus condonata. Omnia verò diplomata in Bavaria data sunt.

10

Pag. 84. l. 15. *Hadrianus.*) Baronius hæc silentio præterit, forte quod displicerent. Platina narrat primum decretum jam tum à Nicolao Papa cœpisse, sed mox irritum evanuisse.

Pag. 85. l. 17. *Cæsaream dignitatem.*) Baronius ad 19 annum 896 illam Arnolphi coronationem tanquam vitio factam accusat: quia ita decretum fuerit in Synodo Romana sub Joanne IX: ac proinde *corrigendos esse chronographos*, jubet. 20. qui Arnolpho tribuerint Cæsareum titulum. Sed in Actis Romanæ Synodi tale quid non reperitur. Et sane nihil adfert præter illa Baronius unde suo commento contra narrationes ipsius illius ævi scriptorum vel colorem veri potuerit facere. Nec tamen nego jampridem Arnolpho Italicos scriptores fuisse iniquos. Quæ res turbavit etiam Othonem Frisingensem l. 6. cap. 13.

Pag.

Pag. 86.l.10. *Conrado.*) Eckardus Junior *l. de Casibus S. Galli* quem Tomo I Rerum Alemannicarum interuit Melchior Goldastus, narrat. pag. 19 à Conrado Rege missum esse in Italiam Hattonem Archiepiscopum Moguntinum, hunc verò perquam ditatum rediisse.

Pag. 93.l. 1. *Jure belli.*) In eam sententiam scripsit quoq; Palmerius fol. 114 : *Post Arnulphum Imperium confunditur, dolentibus Romanis & universis Italiae populis, quod in Germaniam translatum esset; quamobrem nec à Romano Pontifice insigniti sunt trans Alpini Imperatores usq; ad Othonem I. Pertasi verò Langobardorum tyrannidis Othonem evocarunt Itali, ut Berengarium regno depelleret. Quod postquam fecisset, JURE BELLI Italia Rex, ut Carolus M. renunciatus est.*

20

AD CAPVT X.

Pag. 104.l. 8. *Meretricium Imperium.*) Recte & ingenuè Baronius monstruosum, qui isthac fuit ætate, Romanæ Ecclesiæ statum Meretricio Imperio Urbis adscripsit. Thomas contra Stapletonus aliq; nonnulli culpam omnem Ger-

G3

mani-

manicis Imperatoribus tribuentes & inscitiam suam prodiderunt & summam iniquitatem. *Intrusi autem sunt*, ait idem Baronius, ad ann. 897. n. 4, *incathedram Petri, solium Christi, homines monstruosi, vita turpissimi, moribus putidissimi, usquequaq; fœdissimi.* Ejusdem Baronii justissima querela hisce verbis prodita est ad annum 912. § 8: *Quatunc facies sancta Romana Ecclesia! quam fœdissima! quum Roma dominarentur potentissima aque ac sordidissima meretrices: quarum arbitrio, mutarentur Sedes, darentur Episcopi: & quod dictu horrendum ac nefandum est, intruderentur in Sedem Petri earum amasi Pseudopontifices.* 15

Pag. III. l. 5. *Seorsim census.*) *Ducatus* itaq; vocabulo significata propriè fuit Juris dicundi Ducalis potestas: quæ tunc seorsim fuit obnoxia oneribus ac tributis Regiis. 20

Pag. III. l. 24. *Eugenii Pontificis.*) Superest quidem hodieq; Constitutio, quam auctoritate sui patris Ludovici Pii Imperatoris anno 824 Eugenio sedente Lotharius decrevit (utpote quam ex Collectione Canonum Cardinalis Deusdedit hactenus inedita post alios publicare instituit L. Holstenius, sed cum morte præventus non potuisset

isset absolutam luci tradere, Franciscus Barberinus Cardinalis edi curavit Romæ anno 1662 forma octava) & caput ejus Constitutionis tertium
 5 agit de Electione Pontificum, nihil tamen ibi reperire est ejus cujus hic fit mentio. Quod si tamen Donatio istæ hæc Ottonis ullam meretur fidem, etiam hoc omnino fuerit admittendum. Vt non
 10 poterit quoq; ullo prætextu negari,, simili pacto Eugenii successores fuisse obstrictos,

Pag. 112. l. 15. *Leossponte.*) Pro *sponte* videtur legendum *Carolo*, aut certe hæc vox addenda. Si sane Leo Papa fuerit intelligendus is qui id nominis fuit tertius; quod perquam est verisimile.

15 Pag. 112. l. 23. *quasi remisisse.*) Verba Tabularum Ottonis indicant, laudatum esse factum Leonis Papæ & in exemplum propositum. Vt proinde Baronianum illud merè commentitium aliquid sit.

20 Pag. 113. l. 10. *Leonem III.*) Probavimus porro liquidissime editione iterata Epistolarum Leonis III, pag. 106, in Gratiani codicibus perperam tribui Leoni quarto, quæ sunt Tertii. Et vero traxerunt illa mea in consensum ipsummet Stephanum Baluzium Gallorum doctissimum & æquo judicio instructissimum in ipso incomparabili pro-
 oemio

œmio ad Capitularia Regum Francorum ; quo
vere Regio dono meam quoq; bibliothecam ex-
ornavit Vir longe clarissimus.

Pag. 113. l. 20. *est pollicitus.*) Liquet idipsum
haud obscure ex Epistolis illius Papæ ad Carolum
Magnum nostrâ primûm cura ex membranâ pu-
blicatis. Imo etiam ex illis quæ Leoni IV perpe-
ram attribuit Gratianus. *Nos si incompetenter
aliquid egimus, & subditis justæ legis tramitem
non conservavimus, vestro ac missorum vestro-
rum cuncta volumus emendare iudicio.*

Pag. 113. l. 22. *Et hoc omnimodis.*) Totidem ver-
bis hæc habentur in illa constitutione Lotharii
cujus paulo ante meminimus statim capitulo pri-
mo. Vt & in ea quam ex Anselmo Lucense peti-
tam edere voluit Holstenius.

Pag. 114. l. 11. *Huic enim.*) Ipsamet verba Con-
stitutionis Lotharianæ ita sese habent Capite IV.
*Volumus etiam, ut Missi constituentur à domno
Apostolico & à Nobis, qui annuatim Nobis de-
nuncient, qualiter singuli Duces & Judices justi-
tiam populo faciant, & quomodo Nostra consti-
tutio servetur. Decernimus itaq; ut primûm
omnes clamores, qui negligentia Ducum aut
Judicum fuerint inventi, ad notitiam domni A-
posto-*

postolici referantur, ut statim aut ipse per suos nuncios eosdem emendari faciat, aut Nobis notificet, ut legatione à Nobis directà emendentur.

Non abs re fuerit hoc loco expendere etiam Cap.

- 5 IIX. *Placuit etiam Nobis, ut cuncti Duces & Judices sive alii qui cæteris præesse debent, in Nostram præsentiam, dum Roma sumus, conveniant. Volumus enim & numerum & nomina scire, & singulis de ministerio sibi credito admonitionem facere.*

Pag. 117. l. 18. *Baronius.*) Concitarunt hanc Baronii bilem Acta Synodi Remensis à Gerberto conscripta: quæ Conciliorum quoq; editores usq; adeo habuerunt hætenus invisâ ut ab eorum
15 editione abstinuerint. Exstant vero illa mss. in antiquissimo codice membranaceo Bibliothecæ nostræ Julæ; unde *ms. 760* juxta integritate, quæ & in Flaciana & in Bongarsiana editione deficit, propediem in lucem publicam denuò prodibunt.

20 Pag. 120. l. 14. *Mathildis, Comitissa.*) Diligenter multa ad res istas Mathildicas pertinentia congestit Meibomius in doctissima *pro Ottone IV Imperatore Apologia* pag. 49. & sequentibus aliquot: quæ proinde legere haud carebit pretio operæ.

Pag. 120. l. 5. *muneris illius limites.*) Carolus Sigonius l. 8 de *Regno Italia* de Bonifacio Mathildis patre scribit, habuisse tantas opes, ut omnium principum Italicorum fuerit illa tempestate clarissimus; egisse Canussii Comitem, Parmæ Mantuæ & Ferrariæ Marchionem, Ducem Tusciæ. Alii Marchionis titulo affirmant illum tenuisse, Lucam Parmam Regio-Lepidum Mantuam & Ferrariam. Quæ si vera sunt, haud dubie isthæc omnia & Mathildis filia, tanquam unica hæres, possedit, & hæc porro voluit conferre Romanæ Ecclesiæ. Gotfridus monachus S. Pantaleonis non dubitavit scribere, *Mathildam, decrepitam circumventam à Papa Marchiam Anconitanam Imperium attinentem, quam regebat, magistratibus & Potestatibus infestis & inconsultis, B. Petro tradidisse.* Aventini l. 6. verba sunt: *De hac Donatione Æneas Sylvius, qui est Pius Pontifex, tradit, Mathildam Romano Episcopo testamento legasse id quod Patrimonium Petri vocant.* Tumq. vox cœlitus audita (uti à gravissimis accepi Theologis) venenum melle litum sæminam propinasse Christianis.

Pag. 121. l. 21. *Tengnagelius.*) Eandem exhibuit Aubertus Miræus Donat. Belg. l. 1. cap. 30. atq. illius

illius exemplo in doctissimo libro de Dote Ecclesiæ cap. 5 decus illud Juridici Ordinis, & præcipue Ecclesiastici omnis vetusti Juris longe hodie & ac sine omni exemplo peritissimus Caspar Zieglerus : cujus liberali donatione & hic & alii libri optimi mihi feliciter obtigerunt. Haud injuria verò ipsamet *antiquæ* Tabulæ Mathildicæ fallimonia suspicionem præter alia commovet.

Pag. 124. l. 17. *Philippus.*) Imo vero etiam Papa voluit, ut Philippus jam electus Imperator, bona isthæc concederet Papæ ex fratre Richardo, quem Comitem creaverat, nepoti quasi in dotem filiæ, quam simul voluit illi suo nepoti collocari in matrimonium. Memorat insolentem illum Papæ conatum Vrspergensis in Chronico, & iusta prolixitate persequitur Huldricus Mutius.

Pag. 125. l. 15. *Matthæus Parisius.*) Dignitas rei meretur ut ipsa viri verba hoc loco cum iusta cura expendantur. Sunt autem hæc. *Anno 1210, Circa dies istos Otto Romanor. Imp. memor juramenti, quod fecerat, cum à Papâ ad Imperium fuerat sublimatus (quod videlicet dignitates Imperii conservaret & jura dispersa pro possibilitate suâ revocaret) fecit per sacramentum legalium hominum Imperii Dominica castella sua,*

Et alia jura ad dignitatem Imperialem spectantia, perquiri. Et quacunq; per recognitionem ad jus Imperii spectare didicerat, in usus suos convertere laborabat. Hac autem de causa orta est dissensio gravissima inter Dominum Papam et Imperatorem memoratum, eò, quod tempore, quo vacabat Imperium, idem Papa castella plurima cum rebus aliis occupaverat, quæ ad dignitatem Imperii pertinebant. Vnde Imperator, quia¹⁰ quod suum erat revocare studuit, ipsum Papam sine merito ad odium provocavit. Fridericum quoq; Regem Sicilia idem Imperator graviter persecutus est, qui similiter, dum vacavit Imperium, quasdam munitiones occupatas detinuit.¹¹ Vnde Papa memoratus ipsum Imperatorem per nuncios et litteras frequenter monere studuit, ut tam à persecutione Romana ecclesia, quàm à regni Sicilia ac tutela commissæ Sedi Apostolica exhereditatione cessaret. Imperator autem nuncius¹² Domini Papa tale perhibetur dedisse responsum. Si inquit, summus Pontifex Imperii jura injuste possidere desiderat, à sacramento, quod tempore consecrationis meæ ad dignitatem Imperialem me jurare compulsi, absolvat, quod, videlicet, dispersa Imperii jura revocarem. Deniq; cum

Papa ipsum Imperatorem à prestito juramento, quod omnes Imperatores in suâ consecratione, inspectis Sacrosanctis Evangelis, jurare tenentur, absolvere noluit, & Imperator econtra Imperii jura, quæ jam parte maxima in manu potentirevocaverat, reddere contempsit, idem Papa in ipsum Imperatorem sententiam excommunicationis tulit, atq; universos, tam Alemannia, quam Imperii Romani Magnates, ab ejus fidelitate absolvit, & hinc odium Regis & iram efficaciter obduravit.

Pag. 129. l. 2. in ipsos Pontifices.) Eâ quam res tanta exigit accuratione hoc docere officium est libri singularis *De Germanorum Imperio Romano*. Nunc satis fit, lectori commendasse historiam, saltim Henrici III qui tres Papas solio suo dejecit, imo et eorum quæ inter Henricum quartum atq; ipsummet Hildebrandum sive Gregorium id nominis septimum acta sunt.

AD CAPVT XI.

PAG. 131. l. 4. *Venetam urbem ipsam.*) Distinguendus accurate est status ipsius Urbis à conditione eorum quæ in Continente urbis in-

colæ possederunt. Et verò non nisi Urbis libertatem hic assero : Veneticarum in continente possessionum, fateor, non eandem semper quæ Urbis fuisse conditionem. Ipsiusmet vero etiam Urbis libertatem illam perpetuam dubiam reddere conatus est Autor Italice scripti libri cui titulus : *Squtinio della liberta Veneta*. Est sane scriptum illud multa refertum eruditione, ac proinde per conjecturas doctis tantum auctoribus attributum, & quidem constantissima fama Marco Velfero. Sed cujusnam calamo debeatur, parum interest veritatis. Forte tamen non temere quis parem in modum a doctrina laudaverit Graswinkelij & aliorum scripta contraria.

Pag. 132. l. 16. *se dedit*.) Quin imo circa hæc tempora Venetias Roma venit Imperator Caesar Orho, civitatemq; munere liberavit aurei pallii, quod Imperatoribus Romanis in annos singulos ex pacto præstabat : ut quidem refert Leander Albertus, in Diatribe de incrementis domini Veneti.

Pag. 140. l. 19. *Corficam*.) Observandum, neq; Corficam neq; Sardiniam in possessionem Carolingicæ familiæ, ut nec forte sequentium Imperatorum Germanicorum pervenisse. Vnde equidem

dem non dubito asserere, Imperio Germanico nihil amplius in istas insulas juris competere. Corsicam nihilominus à Carolo Magno Papis fuisse
 5 donatam, liquet etiam ex Epistola VI Leonis Papæ III ad Carolum Magnum mea cura ex membranis eruta. Hæc etenim verba ibi legere est. *De autem insula Corsica, unde & in scriptis & per Missos vestros nobis emissistis, in vestrum arbitrium & dispositum committimus, atque*
 10 *in ore posuimus Helmengaudi Comitis, ut vestra donatio semper firma & stabilis permaneat, & ab insidiis inimicorum tuta persistat per intercessionem Sanctæ Dei Genitricis & beatorum,*
 15 *principum Apostolorum Petri ac Pauli & vestrum fortissimum brachium, & Domino miserante, tempore apto, per fidelem Missum nostrum omni utilitate sanctæ Dei Ecclesiæ vestra Imperiali potentia liquidius innotescimus.* Hæc ibi
 20 Leo III Papa. Nonnulli jam Pipino acceptam referunt donatam Corsicam Leonis Ostiensis fide, sed perquam incerta, præsertim quia modo audivimus soli Carolo propter donum illud actas gratias. Quicquid tamen hujus malis, nihil hunc locum juvat.

Pag. 147. l. II. *Urbes.*) Platina in vita Lucii Pa-

Pæ

pæ ita scribit: *Ab Imperatore Friderico, qui cum in pace vixit, obtinuit, ne Etrusci alia quam moneta Lucensi uterentur: quemadmodum Lombardi solam Papiensem admitterent, signatam Imperatoria nota.* Saltim itaq; Lucius Papa iuribus Imperatoriis sese hoc ipso aliis æqualem præbuit. Obiter hic duco monendum, lectu digna esse quæ idem Platina in vita Gregorii IX differit de bellis à Friderico II, Imperatore per Italianam gestis, atq; enatis isthac tempestate factiosis nominibus Guelphorum & Gibellinorum.

Pag. 148. l. 1. *In posterum.*) Sic satis submisit proximis post Fridericum I Imperatorem annis Italos sese gessisse, liquet non tantum ex Henrici VI sed etiam Ottonis IV historia. Ut enim nunc non attingam ea quæ Henrico VI Imperante contigerunt, cum Otto IV ante Italicam expeditionem Conventum Imperii Ordinum Augustæ Vindelicorum institueret, ad Comititia illa statim venerunt *Italicorum civitatum legati, offerentes singulorum insignia cum clavibus aureis, & multis aliis donis, ac per hoc subjectionem proferentes.* ut loquitur Otto de S. Blasio cap. 50. Jam trans Alpes & in Italiam progressum Ottonem nullo non debitæ subjectionis officio ipsimet Italici Principes

pes pariter & Vrbes. Id quod liquidum esse unicuique potest saltim ex indubitatae fidei testimoniis illis, quæ præclara opera in unum congegisset decus
 5 quondam hujus Academiae Julix Henricus Meibomius, illa quæ iam tum à nobis est laudata *Apologia pro Ottone IV Imperatore* pag. 41. & quatuor lequentibus. Nec vero isthæc doctissima scrinia hic compilare fas fuerit.

10 Pag. 148. l. 6. *Apuliam & Calabriam.*) Ottone II Imperante hunc fuisse Calabriæ miserum statum, & infelice prælio Imperatorem à Græcorum exercitu victum vix aufugere potuisse, vel illa nos doceant, quæ narrat Ditmarus l. 2. pene sub
 15 finem. Ex quo simul discere est, Pacis redinenda causa quotannis certam auri summam Græcis fuisse solutam, & Constantinopolitanis rebus tunc præfuisse Basilium Imperatorem.

20 Pag. 153. l. 11. *Omnia.*) Memoratu tamen dignum est, quod de Lothario Imperatore scribit Otto Frisingensis l. 7. cap. 19. *Augustus tam fortis in Apulia & Campania gessit, ut nullus ex Francorum Regibus a Carolo Magno usque ad id temporis tanta ibi fecisse inveniatur. Denique non solum civitates, utpote Capuam, Tivoli, Salernum, Berlettum, Barram cepit, verum etiam*

munitissima castra & arces inaccessibiles expugnavit cap. 20, Rogerio hoste judicato, Reginaldo viro forti ac nobili Ducatus Apulia, relicta sibi parte militum, traditur : & sic Princeps victor de reditu disponit. Verum silentio praterire nolumus, quod in dando Ducatu inter ipsum & Romanum Pontificem pene controversia orta fuit, utriq; Ducatum sui fore juris affirmante. Quales consilio tandem hoc modo decisa dicitur, ut in dando Duci vexillo uterque manum adhiberet. Hæc Otto. Quæ docent, Lotharium Cæsarem & vindicasse illas terras, & haud existimasse illarum jus non amplius Imperii sed unius Romani esse Pontificis. Verum Lothario in Germaniam reverso Rogerius Rex omnia recuperavit. Et Friderici I Cæsaris conatus intra minas substituerunt, flexo ipsomet ad ultimum in Normanni favorem.

Pag. 155. l. 5. *hactenus.*) Anqui Lotharium Imperatorem sunt secuti Imperatores ad fatalia tempora Interregni, iusta diligentia Imperii iuribus in Neapolitanas istas terras conservandas studuerint, fortassis licuerit dubitare. Dixerit sane quis haud injuria : Henricum sextum & Fridericum secundum suis privatim rebus potius
stu-

studuisse. Vercor igitur, ne jam tum Imperii jura ibi sensim exspiraverint.

Ad Caput XII.

Pag. 160. l. 19. *Vienna.*) Aventinus l. 4 recte notat, Viennam Imperatori Carolo Crasso *Wormatiam ad conventus agendos profecto, deditionem facere coactam, Bosonis uxore*
 10 *& filia captis.* Idem de Hirmintrude vidua refert: *Mortuo Bosone conjuge, Ludovicum filium impuberem ad Augustum deduxit, eidemq; illum commendavit. Qui liberis carens, puerum sobolem iustam Augustorum, nepotem Ludovici II Cesaris Augusti, patruelis sui, cognatum su-*
 15 *um, apud Kirchaum pagum Rheni adoptavit, heredem atq; successorem designavit.*

Pag. 161. l. 5. *Arnolpho.*) Aventinus refert, Arnolphum Ludovico Bosonis filio Galliam Narbonensem in fidem concessisse, *Hugone è*
 20 *Francia oriundo Arelatensi praefectura praefecto.* Fuit autem ille Hugo, Lotharii Comitis Provinciae filius, Lotharii regis Lotharingiae nepos, Imperatoris Lotharii pronepos, Ludovici Pii abnepos, Caroli Magni adnepos: ut recte scribit Onuphrius. Ludovicum autem Bosonis illum

filium post ad Italiae regnum ab Italicis nonnullis evocatum Berengarius Veronae cepit & oculis privavit : quod memorat Luitprandus. Hugo etiam infelici ambitione Italicum regnum petens sua Arelatensia perdidit. De illo egimus pag. 167 & duabus sequentibus hujus capituli XII.

Pag. 161. l. 12. *Burgundia.*) Aventinus testatur: Viduam Bosonis in Conventu Wormatiensi ab Arnulpho Caesare pro filio suo *Burgundia quas-*
dam urbes impetrasse. Regino ad annum 849: *Soluto conventu Wormaciensi, cum Loraham,*
idem Princeps Arnolphus venisset, Ludovico filio
Bosonis, matre Hirmintrude interveniente,
quasdam civitates cum adjacentibus pagis, quas 15
Rudolphus (qui sese in Burgundia Regem extulerat) tenebat, dedit. Sed & hoc ei in vacuum cessit, quia eas nullo modo de potestate Rudolphi eripere potuit.

Pag. 164. l. 8. *Alemannico exercitu.*) Aventinus²⁰
l. 4 pag. 178 narrat, quod à Burchardo Sueviae Duce, suo post socero, jussu Arnolphi bello pressus Rudolphus suppliciter colloquium petierit, atq;
ad Imperatorem Reginoburgum perrexerit, *Burgundiaq; ab eo in tutelam accepta, sacramentum*
dixit.

dixerit, se Arnolpho regibusq; Francorum perpetuo fidem servaturum.

Pag. 166. l. 18. *lanceam.*) Præter Sigebertum etiam Luitprandus l. 4. cap. 12 narrat quædam de illâ lanceâ, quam Henricus Auceps Rudolpho Burgundo Regi extorsit, & reddiderit filio Ottoni Magno in hæreditatem. Otto quoq; Frisingensis l. 6. cap. 18. lanceæ illam impetrationem Henrico Regi acceptam refert. Quum Luitprandus verò Ottonis Magni cœvus fuerit, & quamvis fortè gente Hispanus, in Italia tamen Ticinensem egerit Episcopum, rerumq; Ottonis fuerit peritissimus, facile apparet, perperam Gotfridum Viterbiensem, ut
 17 alia complura, ita & hoc referre, quasi lanceam Otto Magnus demum sit consequutus ab Hugone Burgundo. Fortasse verò plures tunc sacræ habitæ lanceæ: una nempe quæ credita sit fuisse quondam Constantini Magni, altera quæ fuerit tributa S. Mauritio. Et verò Luitprandus diserte illam Henrico Aucupi cessam Constantini fuisse scribit: Gotfridus Ottoni Magno Mauritiæ lanceam refert oblatam. Etenim suo more canit Regem Hugonem cucullum monasticum cum indueret Ottoni Magno hoc modo sua reliquisse:

Tra-

*Trado tibi regnum: cunctos depono decores,
A modo nostra tibi SACRA LANCEA praestet
honores:*

*Sola mihi monacho vita colenda foret.
Do tibi Vivarium: Lugduni sede sedebis.
Hac duocis Rhodanum, me traduce, castra tenebis.
Rex ibi Francigenis pradia nulla petit.
LANCEA MAURITII, mea quam tibi dexte-
ra tradit,*

*Est caput illorum quae nunc mea regna notavi. 10
Nunc caput Imperii LANCEA SANCTA
dabit,*

*Qua Dubius, Sauna, Rhodanus fluit, estq; Vienna,
Cis mare Thyrrenum fuerant Bosonica regna:
Huic simul Allobroges & Morienna favent. 15
Theodoricus tamen de Niem scriptor longe re-
centior libro cui titulum fecit Nemorii Unionis
tr. 6. c. 31 hanc etiam nostram conjecturam red-
dit dubiam ita loquens: Praterca Bosonem re-
gem Arelatensem pro tunc, qui impias manus 1120
Episcopum Arelatensem in nocte sacratissima
Nativitatis Christi injicere non verebatur, idem
Otto magnus cepit in Gallia, & captivatum to-
condit, & monachum fieri fecit: à quo etiam
SACRAM LANCEAM, quae Magni Con-
stan-*

*stantini fuisse legitur, acquisivit: quæ extunc
nomen de Imperialibus insigniis usq; ad hac
tempora fuit.* Non sane nisi una lancea sacra
Norimbergæ ostenditur inter Imperii insignia:
5 cuius autem fidei illa sit & quandonam aut quo-
modo comparata, ad hoc de Finibus argumen-
tum non attinet disquirere.

Pag. 172.l.14. *De priore.*) Liber ille agit de iis
quæ gesta sunt anno 1018: ut liquet ex his quæ
10 continentur ipso ejus exordio.

Pag. 172.l.22. *Dithmarus.*) Quæ ille *l. cit.* nar-
rat de statu Burgundiæ, qualis tunc temporis fuit,
& quemadmodum Procerum Regni malis arti-
15 bus promissa Rudolphi Regis fuerint irrita reddi-
ta, merentur cum iusta cura expendi. Dithmari
alia inter hæc sunt verba. *Sed Burgundionum
Rex mollis & effæminatus bona quæ nepoti suimet
promisit, impedire eorum instinctu voluit, quibus
20 relaxato iussit a freno, velut infelici vitulo, per
latum liberos currere placuit. Cum vero iterum
captis persistere studuit, eorum conflatione & pes-
sima reluctatione non potuit. Nullus enim, ut
audio, est qui sic præsit regno. Nomen tantum &
coronam habet etc.*

pag. 173. l. 17. *Non parum.*) Idem jam prædem memoraverat Gervasius Tilberiensis in libro quem *Otorum Imperialium* titulo inscripsit. Est enim in codice Helmstadiensi tantum pauca reperiantur Capitula, quia mutilus est & imperfectus, in meliore tamen *Decis. 2. c. 12* hæc verba occurrunt. *Ecce enim audacter loquor, fidelitate qua tibi teneor* (affatur autem Gervasius Ottonem IV Imperatorem ab illo Marschallus Regni Arelatensis constitutus); *denuncio, quod inter omnes Imperii tui regiones non est augulus Imperio tuo commodior; sic omnibus confinibus tuis, regi Francorum, regibus Hispanorum, Barbaris gentilium, Terra Sancta, Italiae tuae regno, Siciliæ; Domino, conterminalibus tuis, terribilis aut oportunus ac necessarius, quam regnum est Arelatense. Quod ut in antiquissimis Imperii registris continetur, Bisuntina, Tarentasiensi Lugdunensi pro capite suo antiquissimo, Vionensi, Arelatensi, Ebrodunensi provinciis circumcluditur, quasi nodus retinaculi: commonitori-
am faciens sententiam, sua strenuitate, accessusq; facultate regno Francorum maritimo aditusq; facili, terra Hispanorum, ac Gentilium Africanorum, levi ac brevi Alpium Cottiarum transi-*

tu, in ultimo Lombardorum regno Januensibus Pisanis ac Siculis, aliisq; tuo Imperio subjectis, adiutorium ex tua voluntate ferre potes, aut ex contrario tuo motu nocumentum. Hactenus
5 Gervasius.

Pag. 177. l. 7. Germanici pervenerint.) Willhel-
mus Paradinus plenius exsequitur regni Burgun-
dici membra hisce verbis. *Ditionem Burgundio-*
num exornarunt (ut hodie vocant) Ducatus Co-
mitatusq; Allobrogum Sabaudia, Octodurensum,
Astensium (nam Alpes quoq; supergressos, ne ipsa
quidem Italia temperantes; scriptores comme-
morant) Aurasionensis, Pedemontensis, Land-
graviatus Alsatia, Comitatus Sequanicus (qui
est hodie penes Casarem) Palatinatus Ferratensis,
(quem jam aliò divulsus, per aliquot annos pa-
trum memoria Carolus Dux Burgundiae, à Si-
gismundo Austria Archistratego, sive Archiduce,
Cesaris Friderici fratre, publico commercio rede-
mit) Montis Bericardi, Quadrelensis, Niver-
nenensis, Matisconensis, Cabilonensis (qui à rege
Ludovico Juniore regis Crassi filio legitur trans-
latus in potestatem Ducis Burgundiae) Antissio-
dorensis, Turnodorensis, Suniacensis, Forestensis,
Valentinensis, Avenionensis: aliaq; ditiones per-
K mul-

multæ: cujusmodi sunt Sebusianorum, Salinensium, Nuceriorum, Vindeliorum, Fossinorum. Sunt qui adjiciant juga Helvetiorum, & quicquid fuit in amplexu Maxima Sequanorum. Hæc Paradinus. Quæ tamen omni ex parte neutiquam mihi probantur: etsi nec justum eorum examen nunc instituire sit pretium operæ.

AD CAPVT XIII

Pag. 180. l. 5. *enarrare.*) Ex re tamen erit, ut¹⁰ hujus argumenti curiosus scrutator saltem expendat quæ Glaber Rodolphus scriptor Gallicus *αρχαία* refert l. 5 cap. 5 & 4. Huc illa adferre, supervacuum fuerit.

Pag. 89. l. 22. *agnitum fuisse.*) Quasi in super-¹⁵ pondii tamen duntaxat vicem, subjungam hoc loco nonnulla quæ Petrus de Marca incomparabili peritia Ecclesiastici regiminis, præsertim quale illud fuit sequiore ævo, longè clarissimus, tradidit *Dissertatione de Primatibus*, cujus editionem¹⁰ orbis debet ut complura alia doctissimo Baluzio §. 121, ubi agit de Primatu Lugdunensæ. Attamen inquit, *aliqui hoc sibi persuadent ex epistola Philippi Augusti Regis, qui ad Innocentium III scribens his verbis utitur: Sola Bituricensis Ecclesia*

in

in toto regno nostro primatia obtinet dignitatem.
Alia est mens Regis. Quae ut aperiatur, observan-
dum est: illis temporibus, scilicet anno millesimo
5 ducentesimo undecimo, Lugdunensem civitatem
Imperii jura coluisse, licet ager Lugdunensis cis
Ararim regno Galliarum accenseretur. Quod
ex antiqua divisione, inita inter filios Ludovici
Pii, Rhodano Arari Mosae parte & Scaldi ter-
10 minabatur. Excitato deinde Burgundia regno,
Lugduni solida civitas illi tributa est, & inter
proceres regni, quod postea Arelatense dictum
est, Archiepiscopus locum obtinuit; ut patet ex
Bosonis & Ludovici ejus filii inaugurationibus,
15 aliisque publicis actis. Vnde Henricus III Im-
perator Adelicum Lugdunensi Ecclesiae Archi-
episcopum praefecit anno MXL ex Glabro libro
V cap. IV. Fridericus primus collatam à de-
cessoribus suis, post adjunctum Imperio Arelatense
10 regnum, donationem juris regalium, tam in
urbe quam ejus agro trans Ararim, confirmavit
anno MCLVII. jussitque ut Heraclius Archi-
episcopus Lugdunensis Exarchus & summus
princeps palatii Burgundiae nuncuparetur. Con-
cessit ergo Heraclio, ut edicti verbis utar, totum
corpus civitatis Lugdunensis & omnia jura re-

galia per omnem archiepiscopatum citra Ararim
 (loquitur ratione habita loci ubi tunc consistebat)
 in omnibus rebus quæ in Lugdunensi episcopatu
 ad Imperium pertinent. Guido comes Lugdu-
 nensis & Forensis agrè tulit hanc donationem, bel-
 loque illato Archiepiscopum Lugduno expulit, &
 ad Carthusiam portarum aufugere coëgit, ut no-
 tat quidam scriptor illius ætatis apud Surium.
 Item Civitas verò Lugdunensis paulatim ad jus
 regni rediit, tuitione beati Ludovici Regis à civi-
 bus adversus Archiepiscopum interpellata; qui
 motus exortos arbitrio suo compescuit anno mil-
 leesimo ducentissimo sexagesimo nono. Eadem
 cura exercuit Philippum III ejus filium; qua de-
 rivata est in Philippum IV, qui tuitionem in do-
 minium apertè vertit, non invita civitate, qua
 opem ejus adversus Archiepiscopum provocatione
 facta imploravit anno millesimo ducentissimo no-
 nagesimo.

Ejusdem de Primatibus libri §. 123 Marca sic
 loquitur de Viennensi Primatu, quod nonnihil
 faciat ad nostrum argumentum. Ex Odilone
 in vita Adelandis Vienna dicitur SEDES RE-
 GNI BVRGVNDIÆ, ejusq; Archiepiscopus
 Comes & Cancellarius regni. Comitatum Vi-
 ennen-

ennensem Archiepiscopis donavit Rodolphus III rex Burgundie anno 1023, eisdemq; Fridericus contulit anno 1157, ut essent in regno Burgundie SACRI PALATII ARCHICANCELLARII.

5 Pag. 190 l. 2 *Præius illud.*) Habet tamen & Paradinus Hist. triæ Lugdunensis pag. 57. Est autem & ille scriptor recens. Coëterum de Henrico VI disertis verbis scribit Gervasius l. Otior. *Imperialium* pene *ὁ ἄρχιπ* quod Fridericus I Imperator
10 *peregrinationis iter in Terram sanctam arrepturus, filium primogenitum Henricum prius in regem Teutonicorum, Arelatensium, & Lombardorum creaverit.*

Pag. 190 l. 12 *In bibliotheca.*) Codex Academicus perquam mutilus est. Ideoq; & Vir optimus I. Maderus potuit publicare typis Otiorum illorum nomine tantum pauca operis capitula.

Pag. 190 l. 15. *Cancellarius.* Laudatus à nobis paulo ante Maderus in Præfatione ad Lectorem
20 *quædam ex Gervasiani operis nescio quo codice attulit ad nostrum hunc locum pertinentia. Partem eorum jam supra produximus, nunc subjungemus nonnulla alia, petita ex Capitulo de Insulis mediterranei maris. Igitur cum dixisset: juxta fluenta Rhodani vigere flatūs, & homines generari ventosos inanes inconstantes & in promissis*

sis suis maxime mentientes; quod qualis sit materia, tale sit materiatum, qualis aër talis in humano corpore sit complexio. Subjungit statim illa, unde liqueat, tunc temporis exiguam fuisse, Imperatoris illius Ottonis IV in regnò Burgundiae auctoritatem, nec justam curam in illo administrando fuisse adhibitam, ac proinde populum lascivisse. Quod Gervasius cupiit emendatum. *Vnde* *¶* ait, Princeps sacratissime ac Domine, satius esset muniri Imperium indivisione¹⁰ terrarum, quàm sic sine correptione à sua iniquitate corrumpi, propter tua defectum justitiæ. Cum addidisset porro nonnulla de utilitate illius regni jam suprà producta, tandem ita loquitur. *Est enim gens quam Provincialem appellamus, consilio perspicax, ope cum vult efficax, sine armorum pondere bellicosa, pro sua paupertate in cibando larga, in nocendo insidiosa: inter probra tacitura, cum locus aut tempus suppetit malefacta memorat: bello navali circumspecta* *¶* *vi-*²⁰*toriosa: caloris sapiens ac frigoris famisq; tolerans.* Pergit. Si dominum continuum haberet, nulla gens citius frangeretur ad bonum: ac nulla, quia non est à quo regitur, paratior ad malum. Item. Terra præ omnibus fructuosa, salibus, pisci-
bus,

bus, lapidicinis, stagnis, lacubus, montibus, paludibus, fontibus, rivis, fluviis, nemoribus, silvis ac pascuis deliciosa. Cum in omnibus abundet, in
 5 solo rectore ac Principe bono egena est. Tibi hoc est, Domine, quod imputetur, qui caput tenes Imperii; & cum membra extranea moderaris, quod non minus esset commodum, regere ac moderari contemnis. Haftenus Gervasius, & quidem prudenter, sed quasi furdo cantasset cantilenam in
 10 turbatissimo totius Imperii statu.

Pag. 191 l. 23 *Anglia regna.*) Idem narrat in historia anni 1240, Provinciæ Comiti, à Friderico II Cæsare mandatum esse, arma adversus Flan-
 15 drum expedire: cumq; dicto non esset audiens, terras ejus à Tolosano Comite Imperatoris jussu esse occupatas.

AD CAPVT XIV.

20 **P**ag. 194 l. 7. *Worm.*) Albertus Stadenfis verba Bremensis sua faciens regem appellat GVVRM, alibi GORMONEM. Fol. 102 ita loquitur: Apud Danos eo tempore filius Hartevvich Guurm regnabat; crudelissimus inquam vermis & Christianorum populis non mediocriter infestus. Ipse enim Christianitatem, que in
 Dania

Dania fuit, prorsus delere molitus, sacerdotes Dei de finibus suis depulit: plurimos quoque per tormenta necavit.

Pag. 194. l. 19. *Danica historia.*) Saxo l. 9 post Frothonem sextum recenset filium *Gormonem*, quod ex Anglia esset oriundus dictum *Anglicum*: subjungit iterum *Haraldum* & huic *Gormonem*. Sed facile apparet, errasse hic Saxonem, & rerum illius temporis non satis fuisse peritum. 10

Pag. 195 l. 4 *tributarios.*) Quod Luitprandus & Witikindus memorant de Danis *subjectis* & *tributariis* factis, neutiquam ad Daniam universam pertinet sed solam illam chersonesi partem quam armis devicit Cæsar Henricus. Non de- 15 sunt tamen qui & hoc negent. Quos inter fuisse etiam Andream Vellejum doctum virum, merito mereris; si præsertim expendas illa, quibus conatus est fidem penè coævorum Hentico Cæsari scriptorum (quales utiq; fuerunt Luitprandus pariter & 20 Witikindus) ac perpetuam famam convellere.

Pag. 195 l. 10 *mendum esse.*) Forte *Nuba* aliquis fuit tunc unus regulorum Danicorum, ut & *Cnuto* Dithmaro memoratus. Ipse met Rex Gormo sanè mansit Christianorum hostis, nec filius ejus & post successor Haraldus tunc baptizatus fuit.

Diserte

Diserte Abba Stadiensis, cum narrasset, post victo-
riam Henrici Aucupis, religionis Christianæ pro-
pagandæ causâ in Daniam profectum esse Vin-
nonem Archiepiscopum, ait: *Gurmium quidem*
5 *pro ingenta flectere nequivit saxonia, filium au-*
tem ejus Haraldum ita fidelem Christo perfecit,
ut Christianitatem, quam pater ejus semper odio
habuit, ipse haberi publice permetteret, quamvis
nondum baptismi sacramentum percepit. Sig-
10 bertus Gemblacensis in historia anni 934 scribit:
Rex Henricus Danos, qui per piraticam Friso-
nes incurfabant, vincit & tributarios facit, &
Cuipiam regem eorum baptizari fecit. Vide-
tur autem Cuipia rex esse illi qui Witkindo
15 audit Nuba.

Pag. 195 l. II *limitaneo magistratu.*) Marchionem
Sleswici fuisse constitutum ab Henrico refert
quoq; Crantzius, non tantum in Saxonia sua sed
etiam Dania. Posteriore volumine l. 4 ita scribit:
20 *Rebus Germania Rex præerat, qui tutandis re-*
gni finibus vigilans oculos circumferens, quum in-
telligeret Danos ex consuetudine majorum in
Saxoniam excurrere, duxit in eos, limitibus eti-
am transcendens ultra Eydoram, exercitum, & ex-
pugnatam urbem tunc florentem Sleswicum fecit

Saxonum coloniam, constituto ibi Marchione, qui rem administrans fines Imperii tutaretur. Perquam sane verisimile est, ortum hinc esse *Denemarcae* nomen in Germania usitatum: cumq; primum pertineret ad solam illam Chersonesi Cimbrica^s partem ab Henrico I & Ottone Magno subjugatam, post ad totum Daniae regnum, etiam quod est ultra Balthicum sinum, usu populari fuisse translatum.

Pag. 199 l. 1. *Saxo Danus.*) De Saxone hoc id^o quod notavit magni & æqui iudicii vir Gerardus Joannes Vossius l. 2 de Historicis Latinis cap. 55 dignum est quod etiam hic legatur. *Saxo Grammaticus Sealandicus, Roschildensis in Dania Ecclesia prapositus, ad Andream, Daniae episcopum, historiam scripsit libris XVI: in qua non pauca sunt fabulosa: ut haut cuncta recipi debeant* *ἀπαραιτίως*. Nec tamen tantus est fabulator, ac nonnullis videtur; qui eum nullo habent loco. Inter hos est Goropius Becanus: de quo minus est^o mirandum, cum argumentum tractet, non *παιδείας* modò, sed etiam *ἀδύτου*. Resicit igitur, non quicquid debet, sed quicquid obest causse semel susceptae. Quod ad Saxonis dictionem, tanta huius est elegantia, ut etatis illius captum planè excedat.

cedat: immò cum antiquiorum & nostri seculi plurimis certet. Cæterum Saxonis historicam fidem ipsimet etiam optimi quique Danicarum rerum scriptores, interque eos ipse Huytfeldus magnus Daniæ regni Cancellarius, suspectam orbi fecerunt, dum frequentissime ab ejus narrationibus abeunt, secuti potius ea quæ de Daniæ rebus scriptores Germanici prodiderunt. Ut nunc taceam Runorum poeticas fabulas, quibus Saxo historiam suam, elegantissimo stilo conscriptam, deridendam omnibus paulo prudentioribus, non exteris duntaxat, sed etiam domesticis, propinavit.

- 15 Pag. 200 l. 7 *Luitprando*.) Vis veritatis expressit hujus rei confessionem optimis quibusque, Daniæ gloriæ quamvis studiosissimis, historicis. Vnum pro omnibus nunc in medium adducere
- 20 Joannem Meursium satis erit. Qui *lib. 3. Hist. Danica* de Gormone III rege agens alia inter hæc habet. *Qua dum foris gerunt filii, ipse arma in Saxones capit, odio religionis Christiana, quam extinctam cupiebat: & auxiliis à Vandaliis advocatis, misera gentem universam ferro, ac flammâ, populatur. Quibus rebus Henrico Aucupi, Romanorum per id tempus Imperatori, nunci-*

atis, arma ille ocyus sumit; & ingenti quoque
 praelio fufum, reprimit. tum, ingreffus in Holsa-
 tiam, atque agrum Slevicenfem, ipfum mox Sle-
 fvicum capit, diripitque; oppidum commercii
 tunc florentiffimum, ac vicino adeò loco novam
 civitatem ftruit, & Coloniam appellat: ipfo no-
 mine posteris testatum cupiens, quod huc ufque Im-
 perii fines extendiffet. Tum imponit & praefectum,
 qui hunc limitem tueretur; atque, ut id melius
 poffet, arcem ponit munitiffimam in propinquo
 illic colle, qui à Sliâ circumluitur: & vestigia
 etiamnum muri veteris ruina oftenduntur. Infu-
 per & eam pacis legem ftatuit, ut religionem Gor-
 mo Chriftianam, cui effet infefiffimus, toto fuo re-
 gno admitteret. Hæc omnia habet unus Meur-
 lius. Non poffum non in fignum potentiae Cæ-
 faræ & fubmiffionis Danicæ fubjungere hoc lo-
 co illud quod memoravit Dithmarus l. 1. Quod
 nempe Henricus coëgerit Danos abftinere impo-
 fterum ab hominibus in victimas immolandis;
 qui mos hactenus, ut olim apud omnes gentes
 Germanicas, fuerat Daniæ facerrimus. Agens
 enim Dithmarus de Henrico Aucupe, cum di-
 xiffet: Insuper Normannos & Danos armis
 fibi abtemperantes facit, & ab errore priftino re-

vocatos cum rege eorum Cnutone, hos Christi jugum portare docuit. Addit. Sed quia ego de hostiis eorundem antiquis mira audiui, hac indiscussa praterire nolo. Est unus in his partibus locus, caput istius regni, Lederum nomine, in pago qui Selon dicitur, ubi post novem annos mense Januario, post hoc tempus quo nos Theophaniam Domini celebramus, omnes conveniunt, & ibi
10 diis suismet XC & novem homines, & totidem equos cum canibus & gallis pro accipitribus oblati immolant, pro certo, ut predixi, putantes eosdem placaturos. Quàm bene Rex noster fecit, qui eos à tam execrando ritu prohibuit! Ac-
15 ceptabilem enim Domino patri hostiam fert, qui humano sanguini parcit. Praecipit enim Dominus, innocentem & piùm ne interficias.

Pag. 200 l. 22. Ottoniana victoria.) Lanceam ab Ottone Magno infretum Limicum esse missam,
20 cum eò usq; exercitum duxisset, & nomen Ottenfund ab Ottonis illo ductu esse natum, usq; est adeo certum, ut non tantum Saxoni sed etiam aliis Danicis scriptoribus expresserit veritas illius facti commemorationem. Etiam verò Ericus Pomerranus Daniae rex, deceptus à suis, Ottonem ab Haraldo fugatum prodit in Chronico, cum
aliis

aliis septentrionalium rerum scriptoribus à Lindenbrogio edito. Dumq; , ait, Haraldus rex in extremis finibus regni sui erat, scilicet in Hollandia, Imperator totam Jutiam vastavit usq; mare, quod ab eo Odesunt dicitur. Ibi enim lanceam suam in mare misit, ad perpetuam rei memoriam. Quo audito Haraldus vehementer commotus, versus Jutiam festinavit, cum furore magno. Quod intelligens Imperator fugit, & in Lohete superveniens Haraldus occidit Vpponem ducem exercitus Imperatoris, reliqui verò Teutonici fugerunt. Quantumvis verò fugam illam Ottonis jactitent Danici scriptores, non tamen ausus fuit ipse Joannes Meursius narrationem illam, tanquam dubio carentem admittere. Etenim cum dixisset: nullo resistente Otho usq; Vendilam pervenit, ubi progredi prohibitus sinu maris interjecto; jacta in eandem hasta, fecit, ut deinde Othonis, in memoriam expeditionis hujus diceretur: incolaq; etiamnum utroq; ubi castra habuere, citra fretum quidem Otho, ultra Haraldus, loca advenis ostendunt. Hisce paulò post subjungit: Exitum belli variè produnt. Et auctores sunt Germani, Haraldum haud Slesvico procul, qua peninsula coarctatur, regni viribus

ribus collectis, castra sua collocasse, ut Othonem aut interciperet, aut ad pugnam vel invitum loco opportuno traheret; verum praelio conferto victum esse. Saxo autem Vendilam usque processisse; Et Othoniano freto mox prohibitum, fugienti, quam vincenti, magis similem recessisse; caeso Epone, agminis extremi duce. Idem traditur ab Erico Pomerano: quin in fugam actum ab Harald Othonem, etiam Anonymus refert, in Compendiosa Historiâ Regum Dania. Illud quidam certum putant, instituto cum Othone mox colloquio, ac compositis regni rebus, pietatem Christianam amplexum Haraldum, operam navante Vnno magna tunc existimationis viro, pacem regno, sacram pariter ac profanam, comparasse.

Pag. 201 l. 13 Tabula.) Hæ sunt illæ per Lindenbergium editæ, quarum Adamus Bremensis, quem constat vixisse Henrico IV Imperante, centum amplius annis ante Saxonem, hisce verbis meminit. Servantur in Bremensi Ecclesia præcepta Regis: quæ signant, regem Othonem in sua ditione regnum Danicum tenuisse, adeo ut etiam ille Episcopatus donaverit. Danici tamen scriptores institutionem illam trium Jutiæ Episcopatum solent vulgò Dantiæ regibus adscribere. Veri-

risimilius est quod iidem narrant Suenonem II
tres illos Episcopatus viris insignibus contulisse.

Pag. 203 l. 11 *Othonesvrigensem.*) De quarto illo
Episcopatu per Ottones constituto nullum alibi
testimonium hactenus reperi.

Pag. 204 l. 24 *exuperat.*) Paulo pòst idem Dith-
marus scribit : *Urbem unam in his finibus Caesar*
edificans presidio firmat. Hæc acta esse anno
Christi 976 patet ex iis quæ mox subjungit. Haud
dubie autem *Fovea* & *Porta* nomine intelligen-
da illa quæ in Danewerka etiamnum sunt con-
spicua. Cæterum urbem illam ab Ottone II ex-
structam, anno statim octogesimo secundo à Da-
nis iterum esse captam & destructam dum Impe-
rator in Italia abest, idem Dithmarus testatur.
Vindicatum id esse non proditur. Attamen ne ita
quidem tunc periisse ibi potentiam omnem Im-
perii, docent nos Tabulæ illæ Othonis III jam tum
in medium productæ.

Pag. 207 l. 23 *idem hoc opus.*) Quoniam Aimoinus
& Regino procul abfuerunt, nec nisi fama aliquid
de Gotfredi regis opere potuerunt accipere, nolim
præfracte à vulgi sententia amplius discedere.
Sed & nihil facit ad nostrum argumentum quic-
quid credideris.

Pag. 209 l. 17 *ledere.*) Quin imo videtur tunc contigisse, quod hisce verbis refert Otto Frisingensis l. 7 cap. 19. In Saxoniam divertens Regem Daniæ, in signum subjectionis, ad decorem Imperialis reverentia, gladium sibi sub corona deferri fecit.

Pag. 212 l. 20 *Ducatum.*) Fridericus itaq; Imperator etiam *Ducatum* illum Waldemaro contulit.

10 Pag. 215 l. 21 *suscepit.*) Otto de S. Blasio in Appendice Chronici Frisingensis c. 28 de Friderico I Imperatore agens: *Præterea ante hæc omnia incuria Tholensi juxta Bisuntium Regi Danorum*
 15 *Coronâ imposita, REGNUM SUB HOMINIO CONCESSIT.* Omnem illum actum Gotfridus monachus S. Pantaleonis in Agrippinatibus, chronico quod Marquardus Freherus edidit Tomo I scriptorum Germanicorum, hisce verbis descripsit. *Eodem tempore Ludovicus Rex Francia legatos ad Imperatorem pro componenda pace*
 20 *et unitate Sanctæ Ecclesiæ misit, quos ipse gratanter suscepit, igitur generali Synodo indicta in municipio quod Leona dicitur super fluvium Pannam in Episcopatu Bisontino, Imperator cum*
Papa Victore, multisque Archiepiscopis, Episcopis,

pis, Abbatibusque affuit, in die decollationis S. Johannis Baptista. Rex autem Francia ex altera parte fluminis pridie advenerat, sed ex consilio Papæ Alexandri & sibi parentium in proximo castro resedit, nec ad Imperatorem pervenit. Affuit huic Synodo Rex Danorum Waldemar, qui ibidem coronam de manibus Imperatoris suscipiens, **HOMO EJVS FACTVS EST.**

Ad Caput XV.

PAg. 22; l. 14. *adimat fidem.*) Verisimile tamen est, jam tunc temporis vixisse Saxones extra chersonesum, & quidem inter Albim Eidoram & Travam fluvios. Et verò Saxonum nomina non comparent quidem hodie vel in Taciti de Germanorum moribus libello: verum illud videtur factum vitio ævi quo pars libelli periit. Apud Ptolomæum autem sic satis clare sedes Saxonibus assignatur extra Cimbricam peninsulam: quoniam illa verò incipit circa Eidorā, consequens est, illuc tantum usq; Saxones tunc degisse. Jam tum illa de re à nobis dicta sunt quæ huc pertinent libro quem *De Helmstadio ejusq; vicinia* edidimus, neq; ulla opus nunc est eorum repetitione. An Dani autem jam tum ibi degerint, merito dubites, si attendas Ptolomæi & Taciti dicta de chersonesi incolis.

Pag. 232 l. 8 *Vicinam Slavoniam.*) Non Slavoniam duntaxat vicinam cis & trans Albim, usq; in Bohemos & Polonos, sed etiam Prussiam & Æstiorum vastas Provincias Germanicis coloniis complurimis Germania in linguam & mores suos commutavit: ne quid nunc dicamus de vicinis circumqua; regionibus aliis. Haud abs re fuerit hic expendere quæ princeps nostri ævi historicorum Jacobus Augustus Thuanus l. 2 *Historiar.* de isthac Germanorum solita migratione scripsit, etsi non nihil laborent. Cum enim de finibus Germaniæ antiquis pauca attulisset in medium, in hæc verba progressus est. Quos postremos
 15 *limites populosa aque ac bellicosa gens transgredi non potuit, quippe insuperabiles; flumina facile superavit.* Nam & inde trans Vistulam in Borussia & Daciam; inde ultra Rhenum, omnem trans & citra Juram Helvetiorum civitatem
 20 *complexa, ad Vogesum usque montem & Belgici maximam partem fines protulit, & insulam Batavorum ambigui antea juris suam effecit, omnia ea portione Gallis ademta.* Itaque & omnibus iis locis lingua ex Germanica detorta utuntur. Apud Helvetios, inquam, Tribocos, Vangiones, Nemetes, Menapios, Treviros, Tungros, Sicambros

bros, Vbios, Eburones, Atuaticos, & Pleumosios.
 Quin & Anglicam, quæ hodie est, & Scoticam,
 Teutonica esse dialectos quis neget? Uti à Saxo-
 nibus nomen, ita & linguam mutuatos esse, vero
 sit simile. Quin & iidem Saxones orientem ver-
 sus veteres fines egressi, Borussos & Transilva-
 nos, qui hodie appellantur, Germanice loqui do-
 cuerunt. Etiam Livonia, licet in Sarmatia Eu-
 ropea sita sit, quia tamen versus occidentem si-
 nuoso tractu reflectitur, & à Vandalis proximis
 infessa est, Germania adnumeratur; eamque ob
 causam Rigensis Archiepiscopus, qui in Livonia
 est, inter Germanicos antistites recensetur. At enim
 quod in Gallia Germanis, id in Germania Illyri-
 is usu venit, ut sua ibi dominationis vestigia re-
 linerent alte impressa. Nam & hodie Marco-
 mani seu Moravi, Quadi siue Silesii, ac denique
 Boëmi, (qui omnes priscis Germania finibus con-
 tinentur) Illyrica seu Slavica lingua utuntur,
 atque eadem adeo, quæ inter Istros, Dalmatas,
 Bosnenses, Bulgaros, ac denique per totam Sar-
 matiam Europæam Superiorem in usu est.

AD

AD CAPVT XVI

Pag. 227 l. 9 *homagii.*) Auctor ille ut incertus ita etiam merito exiguae in plurimis est fidei. Nec alius quisquam memorat *homagium* Canuto praestitum. Igitur haec quidem narratio nullius est momenti.

Pag. 238 l. 23 *Rex Danorum.*) Opera est hoc loco expendi, quae Gottridus S. Pantaleonis monachus notauit in Chronico ad annum 1224. *Per idem* (ait) *tempus, Henricus Rex* (Friderici II Imperatoris filius) *cum Engelberto Coloniensi Archiepiscopo, & Cunrado legato sedis Apostolicae,*
 15 *& quibusdam Principibus, pro liberatione Regis Daciae & restitutione terra Imperii ab eodem iniuste possessa Saxoniam intravit. Vbi per biennium à Comite Heinricho de Sciurinh in firmissimo & inaccessibili castro nomine Dannenberch idem*
 20 *Rex cum filio suo captus tenebatur. Venientes itaque ad Aluam fluuium praedicti Principes: Herimannum magistrum Hospitalis Teutonicorum, qui ab Imperatore missus fuerat in Teutoniam causa reconciliationis & compositionis facienda, ad utrosque scilicet Regem & Comitem, praemittunt. Quo mediante ad hoc inductus est idem*

M₃

Rex,

Rex, ut totam terram quam Imperio abssulerat, reddere & coronam de manu Imperatoris suscipere, insuper centum millia marcarum pro absolutione sua dare promitteret. Quod cum acceptarent Principes quicum Rege presentes aderant, Albertus Comes de Vorlemunde filius sororis ipsius Regis & Barones Dacia hanc compositionem reprobantes, & ea qua promissa erant cassantes, ascensis navibus cum indignatione recesserunt, infinitam pecuniam quam ad remediendum Regem attulerant, secum deferentes. Vnde praedicti Principes infecto negotio confusi discesserunt. Albertus ergo de Vorlemunde post natale Domini congregato exercitu Heinricum Comitem aggredi statuit. Quod ut cognovit Henricus Comes in obsidione cujusdam castri positus relicta, obsidione illi occurrit. Vbi pugna commissa cum magna animositate & multorum sanguinis effusione, ab hora diei prima usque ad vesperam dimicatum est. Multis ibi corruentibus, ipse etiam, Albertus cum pluribus nobilibus captus & in castrum Dannenberch ad avunculum suum perductus ibidem custodia mancipatur. Idem Godefridus in historiâ anni 1227. Ipso anno in die Maria Magdalena Rex Danorum, pravaricator

tor fidei & juramenti pro absolutione sua prestiti,
vindicare se parat : & contracta infinita mul-
titudine Comitum de Zuirin bello laceffit. A quo
adjutorio Archiepiscopi Bremensis & Ducis Al-
berti de Saxonia idem Rex superatus per fugam
vix evadit, ex parte sua quatuor millibus vi-
rorum interemtis.

AD CAPVT XVII

Pag. 270 l. II *verisimile.*) Procopius memorat
Hunnos Utugaros : Agathias Vnnos Ono-
garos. Videtur autem scribi debuisse Hunga-
ros, non alios certe significatos. In Eclogis Le-
gationum Constantini Prophyrogeniti Impera-
toris extat lectu dignissima descriptio Legati-
onis Theodosii secundi Imperatoris ad Attilam
instituta, à Prisco Rhetore uno legatorum exara-
ta. Eo libello inter alia memoratur, *Hunugaros*
fuisse suis sedibus ejectos à Sabiris quos expule-
runt Auares. Vnde simul confirmatur Hungaros
ac Auares fuisse diversos.

Pag. 274 l. 15 *Caroli Magni.*) Ex Annalium
Francorum libello, ubi agitur de rebus anni 791
haud obscurum est deprehensum, Hunnos tunc

inco

incoluisse utramq; ripam Danubii, Carolum vero Magnum ipsum non esse progressum ultra confluentem Arrabonis & Danubii. Ex iisdem porro Annalibus liquet, Pipinum Magni filium anno 796 Hunnos victoribus armis fugasse ultra Teizam sive Tibiscum fluvium. Eginhartus in vita Caroli scribit de bello Hunnico. *Quot praelia in eogesta, quantum sanguinis effusum sit, testatur vacua omni habitatore Pannonia, & locus in quo regia Cagani erat, ita desertus, ut ne vestigium quidem in eo humana habitationis appareat. Tota in hoc bello Hunnorum nobilitas perijt, tota gloria decidit, omnis pecunia & congesti ex longo tempore thesauri direpti sunt.* Idem Eginhartus inter Caroli armis acquisita c. 15 numerat, *utramq; Pannoniam & oppositam in altera Danubii ripa Daciam, Histriam quoq; & Liburniam atq; Dalmatiam, exceptis maritimis civitatibus, quas ob amicitiam & junctum cum eo fœdus Constantinopolitanum Imperatorem habere permisit.*

Pag. 272 l. 19 ad Litham usq;.) Otto Frisingensis l. 1. de gestis Friderici cap. 32 ita loquitur. *Dux etiam Austria non longe ex alterâ parte ejusdem fluvii, (Lithæ) qui Imperii Romani & Regni illi-*

us ex uno Danubii latere, nam ex altero Marabe fluvius limes est.

Pag. 282 l. 7 quod ante diximus.) De hac re Glaber Rodolphus scriptor Gallicus *viator*. Histor. cap. i. agens de iis quæ contigerunt anno Christi quadragesimo quinto post millesimum. Henricus filius Conradi rex Saxonum jam in re, Romanorum verò Imperator in spe, duxit uxorem filiam Wilhelmi Pictavorum Ducis, nomine Agnetem, quam etiam desponsavit in civitate Chrysopolitana, quæ vulgò Vefontio vocatur. Illuc deniq; ob amoris ac benevolentia gratiam utriusq; convenit maxima nobilium multitudo, Episcoporum verò viginti octo. Provenerat enim in dedicationem prædicti regis regnum Austrasiorum, quod illi a progenitoribus competebat, simul etiam genti Ungarorum PROPRIO MODERAMINE regem Abbonem nomine instituerat. Idem ibidem. Ipso itidem anno prædicta gens Ungarorum, ejus imperio rebellis extitit: quam ille hostiliter aggressus, potenter devicit, sibiq; TRIBUTARIAM SUBJUGAVIT. Capite IV narrat. Postmodum gens Ungarorum jam secundo prædicto Regi rebellis existens adversus eundem præliari disposuit. Contra quem egressus, licet

N

impar

impar numero, confidens tamen in Dei auxilio, con-
 fligere cum ipsis non timuit. Non enim erat in
 exercitu ipsius plus quam sex millia virorum cum
 in Vngarorum phalangibus aestimarentur ducen-
 ta millia armatorum. Erant enim cum Rege
 quamplures Episcopi cum clericis multis, qui pi-
 etatis gratia inermes cum eo in certamen introie-
 runt. In eoq; certamine tamen caligo ac tenebra
 occupaverunt Vngarorum partem, ut vix virum
 iuxta se positum quis illorum posset agnoscere. Ex-
 ercitus quoq; Regis videbatur clarissimo sole cir-
 cam & infra perlustratus: qui fortiter dimicans
 innumerabili caede prostravit adversarios fuga-
 vitque, cum de eis per pauci corruissent. Capta
 vero praeda hostium, ac regno ut primitus coepe-
 rat ordinato, triumphans Rex devenit ad pro-
 priam.

Pag. 296 l. 20 Hispania.) Quod Gregorius VII
 Papa de Hispania inquit, illud à vero itidem esse
 alienum, patet ex hisce verbis ipsiusmet Joannis²⁰
 Marianæ hominis Romanæ sedi deditissimi, quæ
 habentur l. 9. De rebus Hispaniæ cap. V. Roma-
 ni Pontifices Hispaniam sibi vectigalem reddere
 cogitarunt: uti argumento sunt literæ Gregorii
 septimi ad Reges Comites cæterosq; Principes
 Hispaniæ.

Hispania, id confirmantis antiquis temporibus ob-
servatum, priusquam à Mauris Hispania effec-
versa. Verum is conatibus nihil esse profectum,
ac verò pari animorum constantia itum obuiam,
rerum eventus declarat, retenta semper à nostris
immunitate. Hæc ipse Mariana. Qui & c. 8
narrat, eundem Gregorium Papam scripsisse de
Ramiro rege, quod regnum seq; & liberos Roma-
onis Pontificibus obnoxios vectigalesq; fore, lege
in æternum lata voluerit & sanxerit. Pari autem
fide scripsit hoc Gregorius Papa atq; illud de Ste-
phano Vngariæ rege quod modo audivimus.
Qualia tamen mere commentitia in Epistolis Pa-
pæ illius de aliis quoq; tantum non omnibus mun-
di regnis regis legere est plurima.

Pag. 302 l. 2 *tentatum.*) Testatur tamen Arnol-
 dus Lubecensis coævus scriptor l. 7 cap. 18, Otto-
 nem quartum Imperatorem Hagenöcensi conven-
 20tu soluto, dum *in Saxoniam* tenderet, Aldenbur-
 gum, Imperiale tunc temporis ad Pleissam Oppi-
 dum divertisse, *ubi, ait, convenere Misnenses &*
Cisnenses, Poloni quoq; Boëmi & VNGARI,
ibiq; multis negotiis determinatis, & pace jurata,
quæ in omnibus curiis præcedentibus firmata erat
Cæsarem in patriam rediisse. Verum illi con-

ventus Vngaros, ut Imperii ordines interfuisse, hinc non potest tutò colligi. Majoris momenti est quod de Friderico II Imperatore refert Matthæus Parisiensis scriptor Anglicanus celebris & 5
ωϛχϛϛⓈ: nempe anno 1248 pulsus Tataris Vngariam ab Imperatore illo factam iterum feudi vinculo obnoxiam. Non possumus non ipsa hujus verba ex historia Henrici III Angliæ Regis repetita in medium heic adferre. *Per eodem dies,* 10
Rex Hungaria expulsus de Regno suo per Tartaros, ad alas protectionis Imperialis convolavit, ab eodem in tali articulo consilium efficax & auxilium contra communes hostes petiturus. Habito igitur diuturno & secretissimo consilio, procuratum 15
est, quod Dominus Imperator ab irruptione hostili & barbarica potenter Regnum Hungaria liberaret, ut scilicet, dictus Rex Regnum illud liberatum & pacificatum, ab ipso Imperatore, & deinceps ab Imperio teneret, quasi à Domino capitali. 20
Missio igitur innumerabili exercitus, Imperator Regnum memoratum, non sine magnis sumptibus & periculis ab inhumanis Tartaris liberavit, & eodem procul à finibus Regni potenter & prudenter eliminavit. Fuerunt qui dicerent, quod machinante Imperiali astusia illuc pervene-
ne-

nerunt ipsi detestandi Tatarī, dominatui Imperatoris attendentes & obligati; hac omnia facientes, ut Imperator Regem & Regnum saliter potestati suae subjugaret. Sed hac lividorum susurra fuit, nec credi debet oblocutio hac. Igitur liberato Regno Hungaria & Regi pacifice restituto, subjecta facta est Hungaria Imperio, & obligata in trecentis militibus, & eorum sequela, Imperatori in confiniis pugnaturo fideliter exhibendis. Haecenus Matthæus ille. Et si vero haec narratio non temere sit rejicienda, quoniam auctor ille & cum temporis vixit, & valuit quoque eximia cum industria tum veri studio, non tamen, fateor, ausim secure omnia credere, quoniam desunt forte Germanicorum scriptorum idem narrantia testimonia (mihi sane haecenus nulla sunt visa) imo quæ à nostris de Friderici illius Imperatoris rebus referuntur multum ab his dissentiunt. Merentur legi quæ in unum congesta habentur pag. 133 Oratione de Friderico II Cæsare, in Nicolai Cisneri Orationum volumine.

Pag. 301 l. 14. *Velficabat.*) Willebrandus ab Oldenborch Canonicus Hildeshemensis, qui anno Christi 1211 Imperatore Ottone IV Palæstinam coepit lustrare, in Itinerario suo, quod reperitur

inter Leonis Allatii *ΣΥΜΜΙΚΤΑ*, pag. 144 agens de Rege Cypri, ita loquitur: *Et notate, quia Imperator Henricus (VI) dominum hujus terra primum regem constituit, & per manus Conradi Cancellarii coronavit: hinc est quod rex hujus terra Romano Imperatori, Domino suo, tenetur ex fidelitate.*

Pag. 307 l. 5 *fueral.*) Willebrandus ab Oldenborch pag. 134 Itinerarii scribit; *Inde procedentes intravimus Hormeniam. Et sciendum, quod dominus terra illius Leo de Montanis consueverat appellari: quem nostris diebus Henricus, gloriosus Romanorum Imperator, qui semper rempublicam & Romanum Imperium augere laboravit, Regem constituit & coronavit, unde postmodum Rex Hormenia est appellatus, & deinceps terram suam à Romano Imperio recipere consuevit. Cujus nepotem Otto (IV) Imperator, ad petitionem Leonis senioris regis, coronavit. Vult vero ille scriptor Hormenios hosce diversos esse ab Armenis, ab illis tamen ortos sedes isthic posuisse Græcis pulsas.*

AD

AD CAPVT XIIX.

5 **P**ag. 309 l. 15 *Selpadi.*) An hoc nomine Silesii
 veniant aliis despiciendum committo. Coeterum
 Ottonis Magni auspiciis saltim ex parte ita
 tunc fuisse domitam Polonia, ut Posnanienfis Epi-
 scopatus fuerit constitutus liquet ex iis, quæ idē Dith-
 marus narrat de Archiepiscopatus Magdeburgen-
 10 sis prima fundatione pag. 20 : nempe quod primo
 Archiepiscopo Adelberto præter alios fecerit Otto
 Imperator subijci Jordanum Episcopum Posna-
 niensem.

Pag. 310 l. 1 *collecto.*) Illud bellum propria au-
 15 ctoritate fuit gestum ab Vdone contra Misico-
 nem tunc Imperio tributarium & satis fidelem.
 Manifestum hoc est ex iis quæ Dithmarus subjun-
 git. *Ad cuius, Vdonis scilicet, auxilium pater
 meus Comes Sigefridus, tunc iuuenis, venit solum
 20 cum suis, & in die S. Joannis Baptiste adversus
 eum pugnantes, primòq; vincentes, à fratre ejus-
 dem Cidebuto, exceptis tantum Comitibus præsa-
 tis, omnes optimi milites, oppetierunt in loco qui
 vocatur Cidini. Hac de fama miserabili Impera-
 tor turbatus, de Italia nuncios misit, PRÆCI-
 PIENTES Vdoni atq; MISECONI, si grati-
 am*

am suimet habere voluissent, usq; dum ipse veniens causam discuteret, in pace permanerent. Paulo post narrans, ab Imperatore Pascha celebratum esse Quedilingiburgi, addit: *Huc confluebant IMPERATORIS EDICTO MISECO atq; Bolislaus Duces, cum omnibus regni totius primariis.*

Pag. 310 l. 2 *tributariam.*) Poloni nonnulli faterentur ad DONA Polonos fuisse obstrictos non autem ad tributa. Eleganter vero jam tum de Romanis pacem annuis muneribus à gentibus Barbaris quasi mercantibus Salvianus l. 6 de providentia divina: *Aurum quod pendimus MVNERA vocamus.* Ad quem locum quæ ex Casaubono addidit Rittershusius inrentur legi & cum cura expendi.

Pag. 311 l. 20 *Vngero Posnaniense excepto.*) Scilicet Posnaniensis erat jam subiectus Archiepiscopatu Magdeburgensi. Quin imo ut diserte hic scribit Dithmarus: Archiepiscopatus illius *diocesi omnis hac regio Polonica subiecta est*: ideoque quod Archiepiscopatus Gnesnensis fuerit institutus sine consensu præsulis Magdeburgensis, dubitat Dithmarus an legitimè hoc fieri potuerit.

Pag. 316 l. 5 *Immunem.*) Imo vero æque hoc falsum esse, atq; *immunem* redditum ab omni jurisdictione Imperatorum, docet sequentis temporis,

ris constans historia. Nec quod adduxi ex Dithmaro *tributarium Bolislaum factum esse dominum*, aliter accipi debet quam maiorem solito datam Bolislaui libertatem, qua effectum, ut oblita *sui genitoris*, qui nempe humiliter sese gesserat erga Vdonem Marchionem *regula*, *semper sibi prepositis, Marchionibus nempe, auderet in SUB-
JECTIONE paulatim detrahere*, & pecunia eos capere in *servitutis libertatisq; detrimentum*.

- ¹⁰ Pag. 318 l. 2 *In di.*) Attendendum est ad illa verba: *Miles officitur*, Item: *Regi ad Ecclesiam incedenti Armiger habetur*. Item: *Beneficium diu desideratum suscipit*. Alterum enim significat, Bolislaum gladium Imperatori incedenti ¹⁵ prætulisse, quod signum jam olim fuit subjectionis. *Beneficium* item nomine feudum indigitari, in *militis nexum militare*, est notissimum.

Pag. 321 l. 4 *Regem eorum.*) Patris exemplo igitur rebellem Misiconem regio sese titulo jactasse, ²⁰ hinc est manifestum. Sed & infra ex Ottone Frisingensi notamus, facientem hunc Misiconem *quosdam regni insignia fregisse*. Misico igitur hic *Rex* audet, quomodo *eius* pater Bolislaus Helmsold l. 2. Chron. Slavon. c. 15 dicitur *Rex Christi-*

O

stiani-

stianissimus : quia scilicet uterq; Regium nomen
assumpserat, quamvis contra jus & fas.

Pag. 323 l. 20 *sub tributo*.) Igitur Poloniam denique
tunc factam esse tributariam, hinc certum est. Vi-
detur autem hoc quam maxime intelligendum
de Polonia propriè sic dicta, prout distinguit illa
tunc cepit à Masovia & Silesia, quæ hæcenus ite-
dem Poloniæ nomine fuerant comprehensæ.

Pag. 324 l. 23 *quot annisq;*.) Tale fuit etiam tribu-
tum annuum Ducatus Bohemiæ. Quapropter
fortassis memoria lapsus Bonfinius est, cum hanc
tributi summam Polono Ducatui adscriberet.
Quod si tamen boves excipias, certum est Polo-
niæ tributum fuisse tunc quingentas auri libras,
diserte id ipsum testante Ottone Frisingensi, aut
quingentas marcas, ut habet Guntherus l. 6 Li-
gurici.

Pag. 330 l. 23 *firmaret*.) Huc pertinet quod Au-
tor Chronici Montis Sereni narrat ad annum 1133.
*Imperator Lotharius, Assumptionem S. Mariæ
in Mersburg celebrat. Vbi Bolislaus Dux Poloniae
& Othelmus Dux Bohemia cum cæteris Princi-
pibus adfuerunt; ubi etiam Bolislaus gladium
Imperatori reportavit.*

Pag. 331 l. 15 c. 36.) Autor chronici Montis Sere-

ni ad annum 1106 scribit. *Fratres Vladislai ad resistendum parati, semitas observantes, Regem, seu, Conradum Imperatorem ingredi prohibebant. Tandem consilio Adolberti & Conradi Marchionis, obsidibus vicissim datis, Regem adunt, & promissa pecunia PATRIAM AB IPSO SVSCIPIVNT, juniore fratre obside dato.*

Pag. 333 l. 6 *Crisgna.*) Videtur indicari Cromaera Satrapiae Brestensis urbs, in Cupavia. Conferatur Storivolscius l. de rep. Pol. pag. 38 editionis meae Brunsvicensis.

Pag. 338 l. 6 *vindicare.*) Hinc fortassis Matthæus Parisiensis scriptor Anglicanus, sive ejus continuator, Richardi Angli Cæsaream electionem narrans, in historia anni 1257, inter Germaniæ magnates recenset Ducem Poloniæ.

Annotationum ad Lib. I.

FINIS.

Ty-

TYPOGRAPHVS LECTORI

CUm has ad librum priorem annotationes
 vir supra laudem positus perduxisset ad fi-
 nem, & animus laboribus indefessus, nec tot
 annorum lucubratione remissior, in eo jam esset,
 ut librum secundum pari studio aggredieretur, fa-
 tali morbo implicitus, absistere scriptione, plenaque
 glorie vela contrahere fuit coactus. Cujus post
 mortem cum nihil ejus generis literis consigna-
 tum inveniretur amplius, (solebat enim fere, ut
 in prefatione hujus operis de se ipse fideri facit,
 quicquid excidebat calamo, in schedis exarata-
 tum sine mora typographo transcribendum dare)
 hæc vel invidere posteritati, imperfecta licet, vel
 impari infelicioris cujusdam genii conatus detur-
 panda permittere religio fuit.

His igitur paucis sed genuinis, Lector bene-
 vole, fruire, & ossibus viri de Patria tot meritis
 ingentibus clari, mollem ac placitam quietem
 comprecare ac vale !

INDEX RERUM.

OPERIS DE FINIBUS IMPERII GERMANICI, CHARACTERE ROMANO CAPUT, ZIFRA, PAGINA INDICANTUR.

A Ba Hungarorum Rex quem
alias Albusnum sive Oreni-
um nominant, Austriam oc-
cupavit. XVII, 273. 285.

Abbatia de Aquis, VII, 44.

Abbatia Mella. VII, 47.

Abbatia S. Petri & S. Marci. VII 46

Abbatia Suestre. VII, 43.

Abel à Danie Rege accepit Duca-
tum iutiae XV. 226.

Abalon Danie Archiepiscopus Can-
nuti tutor, Bogislaum Pomeraniae
Ducem subegit XIV, 218. 219. 253.
Ejus consilio Imperii jura per vim
invasit Canutus. 263.

Actius Galeatii filius à Ludovico Ba-
varo Imperii Vicarius Mediolani
constitutus est. XXIII, 532.

S. Adalberti in Polonia sepulcrum
Otto III. visitavit. XIII, 311.

Adaldagius Archiepiscopus Bremen-
sis. XII, 207, 203.

Adelpertus Berengarii filius una
cum patre Ottoni M. se dedit.
IX, 88, 87.

Administratio Imperii utrum usum
spectet publicum, an Imperantis
commodum. XIX, 389. & seqq.

Adolphus Holsatia Comes Ducatum
Slesvicensensem feudi legibus à
Christophoro Bawero Danie Rege
recepit. XV. 228, 229. Magnam par-
tem Saxoniae Transalbine in ditio-
ne sua habuit. XVI. 236, Homag-
ium quale praestiterit Danie Re-
gibus. 237. Lubecam obsedit, VII. Al-
demaro ei suppeditis ferente. 241.

Adolphus Nassavius Caesar Matthe-
um Vicecomitem vicaria potesta-
te praefecit Mediolanensibus XXII,
531. Provinciam à Gallo ivit repe-
ritum. XXIV. 569. 570. 584.

Adolphus Schorvenburgiensis una cum
fœderatis prelio vicit VII. Valde-
marum II. XVI, 240.

Adriatici sinus Insula pertinere ad
jus Imperii, XI, 140.

P. Æmylius Carolomanni res perpe-
ram silentio praterit. IX, 83. Ejus-
dem error notatur. XII, 166.

Æsia XXVI. 674.

Æstii olim Livonia incolae. XXIX. 228

Eorum lingua & mores. ib. Alii
fuere Ilvri alii Scyri, ibid. & seqq.

Æstionia Moschi pulsi. XXIX. 838.

Ejus tutela Suecia Regibus ab Im-
perio

INDEX RERUM.

- perio commissa 829.
Albechtus, VII, 45.
Alberici filius Johannes XII. principatum urbis adeptus fit Papa. X, 104.
Albertus Austriam ab Henrico II. Imperatore impetravit. XVII, 274.
Albertus Austriacus num Bonifacio IIX dedit Tabulas XX, 410. Per eum nihil accessit Imperio. 411. Cum Philippo Pulcro pactum iniit. IIX, 73. Num Arelatense regnum Gallico Regi donavit. XXIV, 170, 184. & seqq. Non alienavit omnia in id Imperii jura. 186.
Albertus Brandeburgicus Crucigerorum Magister de Prussia cum Polono pro se & successoribus suis pactus XXIX, 821. Nihil opis ab Imperio potuit sperare. 827. Camera Spirensi quo nomine fuerit proscriptus. 828.
Albertus Saxonia Dux ana cum federatis prelio vicit *Waldemarum* II. XVI, 240.
Albertus Stadensis in observandis rerum gestarum annis est admodum negligens. XIIIX, 321.
Albimons utrum in ditione Imperii. XXVII, 701, & seqq.
Albonii Comitatus ab Henrico III. institutus. XIII, 180.
Alexander Medicus primus Florentinorum Dux a crucibus suis apud Casarem accusatus. XXIII, 580.
Alexander III Papa instinctu urbes Italia in libertatem sese asserere studuerunt, XI, 147. *Fridrico* venerabundo non illusus. XI, 139.
Alexander VI, & *Casus Borgia* Principatus à *Ludovico Bavaro* in Italia institutos frigerunt. XXI, 458.
Alfonsus Aetius obtinuit *Aturinam*. XIII, 524.
Alfonsus VI. Arragonius Hispania Imperatorem se appellavit. XXI, 449.
Alienandi jus cuinam competat. XIX, 382. utrum habeat *Casus*, an Electores. XIX, 374. Aut reliqui Imperii Ordines. 384. Olim ad omnes pertinuit Principes. XIX, 386.
Alienatio num possit fieri inconsulto populo. XIX, 348. *Vetula* est. 375. Sine reliquorum consensu fieri non potest. 352. Non relinquitur illius arbitrio, qui juramento adstrictus est. 380. Fieri non potest nisi accedente *Casaris* auctoritate. 382.
Allodialia sunt legibus Imperii subiecta. X, 124.
Allobroges ad Regnum Germanie pertinere. XII, 171.
Almus Hungaria Regis frater imploravit *Henrici V.* auxilium. XVII, 102.
Alfati-

INDEX RERUM.

Alsatiam quo jure possideat Gallus.

XXIV, 611. & seqq.

Alta Petra, VII, 44.

Almus Mons, VII, 48.

Amadeus Sabaudie Comes ab Henrico V institutus. XIII, 181. & seq.

Ambacti, i. e. officia. VI, 46.

Amiternum & Reatem Otto M. Joanni Papae donavit. IX, 95.

Anacletus Papa Rogerium Siculum diademate Regio ornavit. X, 153.

Ancona S. Petro ab Ottone III. oblata, X, 117.

Andreas Hungaria Rex se tributarium Henrici III. professus est. XVII, 283, 289 fuit in clientela Caesaris 289. Pacem iniit cum Henrico III. 290. Filio suo Henrici III. sororem in matrimonium obtinuit. Ibid.

Aneda, VI, 46.

Angli num habeant dominium maris XXX, 850.

Antonius Justiniani Legati Veneti oratio ad Maximilianum I. XXIII, 557

Antonius de Kofellis liber de Monarchiis, est inter libros prohibitos, quod Caesarum juribus visus est fa vere. XX, 444.

Antonium, VII, 47.

Appellatio sive Provocatio ad Caesarem & Clericis & Romanis omnibus in Synodo Romana concessa, X, 101, 114.

Apuliam & Calabriam Normannis concessit Conradus Salicus, XI, 148. aut Henricus S. ibid. & seq. Eam Normanni duce Roberto in suam rede gere potestatem. XI, 149. & seqq. Imperii in terras illas juranum integra. XI, 155. Vindicatam Lotharius tradidit Reginaldo. In Add. 856. per Germanie motus Imperio erepta. 864.

Aquilegensis Marchia Henrico commissa. IX, 89.

Araris Gallici regni limes III, 17.

Arausio Principatus ad Rudolphi I. aetatem Imperii leges audiit. XXV 622. Ad quos postea devenerit. ib. & seqq. Nassavius restitutus 625. Hodie absolutus & liber creditur 626. Nemo Caesarum cum Imperii legibus solvit. ibid.

Archiepiscopus olim à Regibus instituti, requisita tantum Papali confirmatione. XIII, 314.

Archiepiscopus Lugdunensis ab Henrico III. constitutus juramentum fidelitatis prestare jubetur à Cesare XII, 180 & seqq.

Archiepiscopus Mediolanensis & Episcopi Lombardia caterig. Italiae Principes Caesaris auctoritatem in se & sua agnoscere. XI, 144.

Ardena Imperii allodium. XVI 675.

Arelate in divisionem Imperii Germanici

INDEX RERUM.

manici pervenit. XII, 177. XXVI, 675.

Arelatenſis regnum per injuriam in terris Germanico Imperio debitus enatum eidemq. perpetui foederis lege ſociatum. XII, 155. & ſeq. 567. & ſeqq. *Ejus initia & primus Rex Boſo.* 156. & ſeq. *Aregia ſeſſe nuncupatum.* 157. *in Arelatenſi Provincia Boſoni ſucceſſit Ludovicus filius, ſed conſenſu Regum Germanie.* 167. à Berengario excacatus. *ibid.* *Hoc Regnum Fridericus I. reſtituit.* XIII, 178. & ſeqq. *Fuit in poteſtate Ottonis IV.* 189. *Qui regni Mareſcallum conſtituit Gervafium Tilberienſem.* 190. *Ejus regni Vicarium quoque conſtituit Rupertus Palatinus* XXIV, 605. *Eundem Vicariatium confirmavit Carolo VI. Sigismundus ibid.* *Et eodem nomine homagium expoſcit Maximilianus I.* 608. *illud invaſit Rex Gallie* 568. *Cur donatum legitur ab Alberto Auſtriaco.* 570. *Num Philippus Valeſius illud ab Henrico V. Caſare coemerit.* 571. 590. & ſeq. *Imperio eripuit Gallus.* 866. *Vide Burgundic. regnum.* *Num Carolus IV. Carolo VI. Viennenſium Delphinati perpetuum iſtius regni vicariatium conceſſerit.* 572.

& ſeq. in id Imperii jus Carolus V. aſſeruit 608. *Qua in regno illo Gallie Reges poſſident, ad Imperii diſtinctionem pertinent.* 566.

Arelatenſis Rex ab Amylio perpetratus dicitur Hugo. XII, 160. *Carolus IV. ejus regni Coronam accepit Avenione.* XXIV, 598.

Arelatenſis Eccleſia ſita eſt intra limites Imperii. XIII, 191.

Argentoratium ſemper fuit in ditione regni Germanici VII, 43. XXVI 684.

Arbuſenſis Episcopatus privilegia ab Ottone Caſare data. XIV, 202. 207 *Ariani quomodo ex Salviani judicio habendi.* 877. & 878.

Ariſtotelis prudentia civilis commendatur. 884. & ſeqq.

Arion. VII, 48.

Armenia Reges Imperiam Germanicum colnere. XVII, 269. & ſeqq. *Et in ejus clientelam ſeſe dedere,* 304. 305. 306.

Arno Archiepiſcopus Salisburgenſis Hunnos & Avaros ſedibus ſuis eiecit. XVII, 274.

Arnolphus Caſar non tam jure hereditario, quam Procerum conſenſu regnum eſt conſequutus. V, 37. *Filium Zuentipoltum Lotharingia Regem conſtituturus, Ordinum conſenſum imploravit.* 38. XII, 166.

INDEX RERUM.

- XII, 166. *Marchensium Regem Zuentipoldum in ordinem redegit. & Dacia partem occupavit.* 17, 31. *Regnum Italiae à Berengario & Formoso obtinuit.* IX, 83. *Eius, populus Romanus iurejurando se obstrinxit.* 85, 86. *In Bosonis filium & viduam nihil inclementer egit.* XII, 161. *Rudolphum Burgundum, quod se Regem fecisset, persecutus est.* 163. *Quasdam civitates, quas Rudolphus ille tenebat, Ludovico Bosonis filio donavit.* 164. *Italiam Burgundiamq; regno suo subiecit.* ibid. *Ejus consensu Odo ad Francie regnum electus est.* II, 65, 66, 67. *Cum illo Germanici regni reverentia concidit.* 68. XII, 166. *Ejus etate Regni divisio primum videtur prohibita.* IV, 37. *Hungari Pannoniam, Daciam & Moraviam occuparunt.*
- Arragonia Reges nihil juris concedunt papis in Siciliam.* XXII, 475.
- Astensem Comitatum Carolus V, feuduario jure concessit Sabando.* XXV, 639.
- Avares à Pipino Caroli M. filio expulsi.* XVII, 274. & seqq. *Ibique Rex sacrificulcus institutus est Theodoricus* 175.
- Aubentonium Imperio ereptum.* XXVI, 674.
- Andana.* VII, 48.
- Avenio pervenit inditionem Imperii Germanici.* XII, 177. *Est juris Cesarei.* XXVI, 676. *Quo jure a Papis habeatur.* XXV, 614. & seqq. *Quando caperit esse juris Pontificii.* 618. *Cum eam Pontifex emisset, id rati haberi fecit à Cesare.* XXIV, 599. *Clemens Tabulis à Carolo IV. petitis sibi cauere voluit.* XXV, 620.
- Aventinus accuratissimus Boiocraticarum rerum Scriptor.* XVII, 274. *Memoria falsus.* XXIV, 396. & seqq.
- Augustschirche.* VII, 44.
- S. Augustinus quo fuerit animo in Manicheos.* 878.
- Aurelianensis Carolus Ducatum Mediolanensem sibi vindicavit.* XXIII, 534.
- Ausimium S. Petro Otto III. obtulit.* X, 117.
- Ausonna urbs est juris Cesarei, cum Venascino Comitatu.* XXVI, 676.
- Austrasia à Carolo M. devenit ad Carolum Crassum & Arnolphum.* A Carole Simplice Henrico Saxoni concessa & ab Ottone M. vindicata. 1a XXVI, 681. & seq.
- Austria olim Pannoniae pars, ultra quam*

INDEX RERUM.

- quam & Illirici fines regnum Germanicum non fuit extensum. IV, 31. Olim Marchia Orientalis & terminus Imperii Germanici. 32. Ab Hungaris occupata: Sed Imperio vicissim vindicata XVII 272. & seq. Unde appellata 276. Olim non habuit Duces sed Marchiones. 279. Eam Alberto concessit Henricus II, XVII, 274. vastavit Odo.
- Austrincorum Ducum origo. XVII, 274. 279. Agnovere Imperii jura in Belgiam. XXIX, 749.
- Autharius Longobardorum Rex hostia sua in mare immissu regni terminos definiit. XXX, 346.
- Axel. VI, 46.
- Axona Imperii allodium est. XXVI, 675.
- Baldwinus Flandrie Comes regni Germanici beneficiarius. VI, 49. Valacram impetravit & urbem Valentunam in beneficium. In Add. 355
- Balma. VII, 44.
- Balticum mare Francici Imperii terminus. IV, 30. Olim Scythicum dictum. XIX, 339.
- Bambergensis Episcopatus Pape transcriptus legitur. X, 119.
- Banis non est Barrum, sed Fanis VII, 52.
- Bapalnis in Artesia fuit in ditioe Imperii XXI, 673.
- Baronius negat Ottonem ex sua auctoritate instituisse Archiepiscopatum Gnesensem, XIX, 313. lapsu memoria X, II, 298. Etiam Sicilia causam pro Pontifice agentis acriter se opposuit Hispanus. XXII, 475.
- Barrense VII, 49.
- Barrenses Comites castri sui causa fuere in Imperii clientela XXVII, 689. Qua ratione fuerint Campanie Comitum Vasalli 691. Multa habuere in patrimonio, non tamen fiduciario jure à Rege data. Ibid. Nonnulla Campanie loca tenere. VII, 56.
- Barrensis Comes Reinholdus ab Henrico Casare ad officium compulsus VII, 59. Imperatori Barri nomine hominum prestitit, 60.
- Barrensis Comes Henricus armis à Philippo Pulcro domitus, ad ligum hominum prestandum compulsus est. XXVII, 690.
- Barrensis Comitatus quando & à quo dignitatem Ducalem obtinuerit. XXVII, 699. semper fuit distinctus à Lotharingico Ducatu. X, 694.
- Barrensis Ducatus parces num profendis Regibus habuit? XXI, 694. Que eadem adferantur. ibid. Ex concessione etiam Henrici III, Gallie

INDEX RERUM.

Gallie Regis. 699. Non omnia, quæ
huic Ducatu accensentur sunt ju-
ris Gallici. 700. & seqq.
Barrum arx à Friderico Lotharin-
giorum Duce exstructum. VII. 51.
56. 57. In prædio Episcopi Tullen-
sis & Barrum Ducis dictum. 54.
Fuit olim pars pagi Tullensis. 61.
Est regni Lotharingici pars 50. &
seqq. 58. Et intra terminum Im-
perii Germanici situm. 59. 60. Fuit
in ejus ditone XXVII. 689. & seqq.
Jam ultra centum annos quasi si-
nibus Imperii exclusum. 697.
Num fuerit iterum vindicatum
Imperio. 688. Non est Banus VII.
52. Non fuit feudum Campanie
Comitum. 55. Ab Odone Campa-
nie Comite vi occupatum. 57.
Ad Barrum Odo occisus & Franci fu-
gati. VII. 58.
In Barrum Gallie Reges ante annum
M^{CC}C. neque jus exercitum ha-
buere, neq; præsum. VII. 54.
Sed jus Germanico-Lotharingi-
cum in illud exercitum est. 56. 57.
Basalchorva. VII. 46.
Basilea à Conrado II. subacta XII.
173. Ad Burgundicum regnum
perinuit. 174. XXVI. 684.
Basiniacum. VII. 45.
Basula. VII. 43.
Batavia fuit in ditone Francorum

III. 32.
Batua. III. 45.
Beatrix Reinholdi Burgundi filia &
unica heres. Friderici I. uxor.
XIII. 135. & seqq.
Beauvoisiensem agrum Imperio alie-
natum Francia accensuit Petrus
Bellemontinus. XXVI. 673.
Bedagorva. VII. 45.
Bela Hungarorum Rex Germanica
auxilia assu circumventa fame
expugnauit. XVII. 290. Hungaro-
rum regnum invasit. ibid.
Belgicam Carolus Simplex Henrico
Aucupi cessit. VI. 43.
Belgica Federata num in plenam li-
bertatem sint asserta. XXIIIX.
735. & seqq. 774. & seqq. usque
ad Friderici II. tempora, atque
etiam multo post fuisse membra
Imperii. 736. & seqq. 741. 748.
Num Imperii jure exempta. 754.
& seqq. A Carolo V. in cliente-
lam Imperii tradite. 759. in cor-
pus Imperii cooptate. 749. Per
Carolus V. non sunt plane sui ju-
ris facte. 750. & seqq. Imperii ta-
xa eis imposita. 752-
Bellisteinium utrum in ditone Impe-
ris. XXVII. 701.
Bellum Avarorum & Hunnorum.
XVII. 276.
Bello civili civis inferior se externo
potius

INDEX RERUM.

- porum applicat. 368. Ex illo facile nascitur tyrannus. 369. adeoq; vitandum est. *ibid.*
- Beraldo Saxoni Otto III, Sabaudie Comitatum beneficiaria lege concessit. XII, 171. Eisdem Moriena à Rudolpho data. *ibid.*
- Berch. VII, 43.
- Berengarius Forojuliensis Italiae regnum occupare ausus est. IX, 85. XII. 162.. Fuit Tyrannus Italia IX. 88. Longobardico regno deturbatus. XII, 167. Regnum & Caesaream dignitatem tradidit Arnolpho. IX, 85. Ludovicum Bosonici filium excecavit. XII, 176.
- Berengarius II. Italicum regnum fendi lege ab Ottone M. impetravit. IX, 87, 88. Pactum iniit cum Venetis de sinibus, X, 132. Ab Ottone M. Italico regno exutus. IX, 89. cum uxore captus & in Bavariam missus est. 91.
- Bernhardus Saxonie Dux Salvoie partem possedit. XI, 257.
- Bernhardus pulso Henrico Leone à Friderico I. Saxonie Dux constitutus est. XI, 236. Eisdem Saxonie Comites hominio se obstrinxerunt. *ibid.*
- Bertha filia Ingo Rex Italiae. XII, 167
- Bertin error notatur. XI, 244.
- Bladivratensis Comes. XIX, 387.
- Blesitchovva, VII, 45.
- Bochoni. VI, 46.
- Boarium ad scribendos suos de Rep. libros Gallie calamitatibus compulsi est. 384.
- Bodinus Monasterium. VII, 44.
- Bogislans Pomeranie Princeps in clientelam Henrici Leonis se se dedit. XVI, 264. A Friderico I. Cesare in numerum Ducum Imperii cooptatus. 265. Ab Absilone Danorum Archiepiscopo victus in clientelarem subiectionem Danie Regis se & sua tradere cogitur. 219. 253.
- Bohemia Imperii sinibus hodie includitur. XXIX, 780. & seqq. A Carolo M. ad astatem Friderici II. fuit Imperio tributaria. 782. & seqq. Est membrum Imperii. 789. Agnovit Imperii iura. 790. iure fendi ad Imperium rediit. *ibid.* & seqq. Ad Carolum IV. auctoritate Imperii translata est. 792.
- Bohemia Duces Imperio obnoxii fuerunt. XXIX, 783. & seqq. Caesares agnoverunt Dominos suos. 784. Ad curiam Caesarem citati comparere caussus ducturi. *ibid.* A Caesaribus dati sunt Bohemislices saepe reluctantibus. *ibid.* Regnum nomen Caesarum beneficio habent. 785. Num. cum Regio titulo iuregram

INDEX RERUM.

gram quoj, consecuti sunt libertatem. 786. & seqq.

Bohemia Reges à Caesaribus investiti. XXIX, 788. *Gloriosi sunt titulo Principum & Pincernarum Imperii.* 789. *Sunt Electores & Pincerne* 792. *Num hodie Imperii judicio obnoxii?* ibid. & seq. *Num teneantur ad ferenda Imperii onera?* 793.

Bohemi & Slavi ab Henrico I. domiti & ad Christianam fidem adacti. XVI, 256. *A Conrado II. sub tributum missi* XLIX, 321. *Ad Comitia ab Ottone IV. vocati venerunt.* XLIX, 336. & seq.

Bohemici Dux regnum Teutonicum ferro & igne populabundus peragravit. XLIX, 327.

Boivarie limes olim erat Dravus. XVII, 274. *Eidem accessit quicquid est inter Anisum & Dravum* 278.

Boiorum colonia in Austriam translata. XVII, 274.

Boiorum regio orientalis est Austria XVII, 276. *Ejus limes.* 278.

Boleslaus III. Polonus ab Henrico V. bello petitus XLIX, 329. *ad solvendum tributum compulsus est.* 330.

Boleslaus Bohemus Henrico Bávoro, ut Regi & Domino suo juramen-

tum præstitit. XLIX, 310.

Boleslaus Crispus Polonus à Conrado III. sibi metuens, eidem munera & tributum obtulit. XLIX, 330. *Ad libertatem tamen aspirare cepit.* 331. *A Friderico I. ad officium redire compulsus* 332. *Sub Romanam aitionem recipi postulat,* ibid. *Imperatori supplicem factus in gratiam recipitur.* 333. *juramentum fidelitatis præstitit, tributum & italicam expeditionem pollicitus &c.* ibid. *Ad promissis non stetit.* 334. *Friderico trecentos hastatos equites in auxilium ad bellum Longobardicum misit.* 335.

Boleslaus Audax Garmari filius XLIX 325. *Ab Henrico IV. citatus, cum advenisset, durius correptus est.* 326. *Fuit Imperio obnoxius.* ibid. *nec nisi Ducis titulo insignis.* ibid. *Summis Regium nomen & insignia, contra leges & maiorum jura.* 327. *ob scelera & cædem Stanislai Cracoviensis Episcopi regno pulsus in Hungaria obiit.* 328. *Ejus successores regio nomine abstinerunt.* ibid. *Et Imperium reverenter coluerunt.* 329.

Boleslaus Msticonis Filius, Polonicus Dux à suis Chrobri cognominatus XLIX, 321. *Fuit Imperio obnoxius,*
B b b b b

INDEX RERUM.

312. 316. Et Regiam dignitatem non contulit Otto Caesar. 312. 315.
 316. A pontifice coronam perit.
 312. 320. Rebellis Germaniam & Bohemiam infestam habuit. 317.
 Ab Henrico II repressus, ibid. Cesari Sacramento militari & feudalibus obstrictus, à pactis recessit.
 318. Regium nomen sumpsit. 312. 320. 322.
Bona Pontificibus Romanis donata, non exciderunt Imperis limitibus XX, 391.
Bonifacius Germanis parum equus. XVII, 273.
Bonifacius II. Franciam Imperio attribuit. II. 9, 72. Num eidem Albertus I. Caesar Tabulas dederit XX, 410, & seq.
Banonia Rudolphi I. auctoritate in Pontificiam ditionem transit. XXIII, 499.
Bononiensis Academie Urbanus V. impetravit privilegiorum confirmationem à Carolo IV. XXI, 455. Eadem confirmavit Carolus V. ib. & 456.
Bonus Vir non vult quicquam cum injuria alterius. XIX, 316.
Ad Bernhovedam Waldemarius II. acie superatus à Saxonibus, Slavonia & Nordalbingia possessione excidit XVI, 240, & 266.
Borussia vide Prussia.
Boso Comes Ludovici Caesaris filiam per vim rapuit, IX, 81. A Carolo Calvo Rex Provincia creatus XII 150. Ad Regium nomen amplexandum ab uxore incitatus est. 157. Italiae regnum ad se transferre studuit, IX, 81. & XII, 158. se dixit Burgundiae Regem. ibid. Ejus cum Theoderico de Ednensium comitatu contentio ibid. A pontifice Regis insignibus ornatus, ibid. Invasit Lugdunum. 160. Eum bello persecutus est Ludovicus Germanie Rex. ibid. Ejus filius à Carolo Crasso adoptatus. ibid. & seq. Qui una cum vidua ab Arnolpho clementer habitus. 161.
Brabantia Comitatus obtinet Carolus Crassus. VII, 48. Brandenburgensis Marchio Theodoricus Slavonia partem possedit. XVI, 257.
Brema mari potens. XXX, 849.
Bremenses ex Germanis primis cum Livonibus commercia habuere. XXIX, 829. ibid. Religionem Christianam propagarunt. ibid.
Bremensis Archiepiscopus Adaldegus. XIV, 203. Unwanus 206. Alius una cum fœderatis vicis Waldemarum II. XVI, 240.
Bremensis districtus S. Petro Romano falso transcribitur à Grego

INDEX RERUM.

1790 X, 119.
Bressie Comitatus num pertineat ad
 ditionem Imperii? XXIV, 610.
Brzetislaus I. Bohemiam Imperato-
 rium fiscum esse, ipse confessus est.
 XXIV, 783.
Bulgari Daciam &c. occuparunt.
 IV, 32.
Bunna oppidum, ubi lii inter Henri-
 cum Aucupem & Carolum Gallie
 Regem decisa. VII, 43.
Burrewinus Obotritorum Princeps
 profugato Waldemaro in liberta-
 tem sese vindicavit, & alios ad
 eam recuperandam excitavit,
 XVI, 266.
Burgundia Reges suos habuit per
 CXXX annos. XII, 185. *Burgundia*
 & Provincia per matrimonium
 Beatricis Reinholdi filia, ad Im-
 perium redierunt XIII, 185. &
 seqq. Ejus Episcopi & Proceres
 Friderico I. hominum præstite-
 runt, & se Imperio submiserunt.
 187. Ex ea à Conrado II. ejectus
 est Odo Campanus. XIII, 179.
Burgundie Comes Conradus ab Im-
 peratoribus constitutus est. XIII,
 182.
Burgundie Comitatus ad Imperii di-
 tionem pertinet. XXV, 628 & seqq.
 Non fuit in dominio Regum Fran-
 ciæ. ibid. Eum Carolus IV. conces-

sit Philippo Audaci Burgundiæ
 Duci. 629. Ab Hispano possessore
 Imperii regio habetur. 632. Ma-
 ximam partem Burgundici regni
 absorpsit, XI, 177. XIII, 185. Ejus
 eximia pars à Reinholdo retenta,
 XIII, 183.
Burgundie Comites per rebellionem
 Provinciam & partem Burgun-
 diæ Imperio subtraxerunt. XIII,
 195. Vix comites Reges suos obser-
 vabant. 184.
Burgundie Ducatus num dictio Impe-
 rii & sub Imperii tutela? XXIX,
 770 & seqq.
Burgundie Duces sunt Imperii Va-
 salli. XXIX, 773.
Burgundie Jurane regnum. VI, 42.
Burgundie Rex coronatus est Conra-
 dus II, ac deinde Henricus III. XII
 174. & seqq.
Burgundi jura Hollandiæ arripere
 conati sunt. XXIX, 742. & seqq.
 De terris Imperio subtrahitis non
 jurarunt Casaribus. 746. Ad Co-
 mitia Imperia vocati sunt. 748.
 Oneribus Imperii fuere obnoxii.
 750. 752. 753. Camera subiecti 770.
 Imperii Germanici reverentiam
 exuere X I, 166.
Burgundica Transactio inter Caro-
 lum I. & Imperii Ordines. XXIX,
 750. & seqq. 771.

INDEX RERUM.

Burgundicus Circulus est membrum Imperii. XXVI, 687. XXIX, 752. 759. & seqq. Ejus titulo Belvæ Prævincia in corpus Imperii sunt cooptate, XXIX, 749 752. 759 & seqq.

Burgundicum Regnum quando ad officium redire cæperit, XII, 170. In eo patri suo Rudolpho successit Conradus XII, 170. Illud invasit Ludovicus Transmarinus. ibid. In suam potestatem redegit Otto M. ibid. Fuit inclientela Imperii 172. Factum est pars Reip. Germ. per Rudolphum III. ibid. & 175. Ejus partes quæ sint sub Imperio, XXV, 214 & seqq. Ejusdem Proceres ad Comitata Imperii admissi, XIX, 390. Quæ in hoc regno Gallie Reges possident, ea ad Imperii ditionem pertinent. XXIX, 566. & seqq. In omnes ejus partes jus summum non arrogarunt sibi Gallie Reges quinque proximis seculis. XXIV, 575. & seqq. vide Arelatense regnum.

Burgundiorum Resp. à Francis deleta. II, 8.

Bursæ civitatem Danicam Otto II. cepit. XIV, 204.

Bzovius sententiam meruit. XII, 313. Figmenta Baronum auxilium & corrupit, 354. Impudens est, 309, refel-

litur. XX, 401. Quare Ludovicus Bavaricus Johannem XXI. dignitate exuerit, prolixè refert XXI, 450. Cabilonensis Principatus Burgundie minoris pars, num sit intra Imperii fines? XXV, 627. & seqq.

Cæsarea dignitas Urbis Romæ & reliquiarum Veteris Imperii Romani principatum per Italiam seorsim comprehendebat. IX, 76. Ludovico Lotbarii filio natu primo jure hereditario obligit, ibid. Ad Carolum Calvum artibus Joannis IX. pervenit. 77. Francis erepta. 85. Arnolpho à Formosa reddita ibid. Ab Ottone M. recuperata. 90. Ejus ratio, X, 94. & seqq. Quænam admodum ad Friderici tempora sese habuerit ibid. Quæ fuerit Romæ tempore Caroli & Ludovici II 96. & seqq. Post illum Ludovicum per Italiam exilium usque ad Ottomem M. 100, & seqq. Ejus primarius heres fuit Ludovicus Germanicus IX, 76.

Cæsarea jurisdictio in Romanos. XI, 101 & seqq. 114. & seqq. 123. & seqq.

Cæsarea Majestas non estimanda ex Pontificum Decretis. XXI, 470. Ad eam inendam sufficit summa potestas, licet regalia alibi sint concessa. XXI, 450.

Cæsares nostri num alienandi potesta-

INDEX RERUM.

rem habeant? XIX, 374, 382. *Que Romanis Pontificibus donarunt, non exciderunt Imperii limitibus* XX, 231, & seqq. *Jura sua in Ecclesie Romanæ patrimonium & ipsam Urbem strenue exercuerunt.* X, 128. *Atq; adeo in ipsos Pontifices* 129 *In Neapolitanos Reges usi sunt vi summe potestatis.* XXII, 476
Cesarum Romanorum nomen Germaniæ Regibus mansit. XXI, 448.
Cesar Russorum. XXI, 448.
Calabria est extra Imperii fines. XXII 475. *Ejusque ad Francos non transitum* X, 95. *Pactum inter Carolum M. & Nicephorum Constantino- politanis concessum.* XI, 141.
Callium ab Ottone III, S. Petro obla- tum X, 117.
Calmonis. VII, 45. 48.
Calomannus Ungarorum Rex fra- trem suum persequutus est. XII, 302.
Cameracensium. VII, 48.
Cameracum fuit in portione Caroli Calvi. VII, 46. *Idem & Habaniam tenuit Ludovicus Germanicus.* VI, 42. *Agallis occupatum recuperare voluit Ludovicus Bava- rius.* XXVI, 672.
Campania quando Gallie unita. VII, 56. *Eam Imperio subactam, inter damna a Gallis illata non nu-*

merarunt Cæsares. XXVI, 665. 669. *Hodie non pertinent ad Imperium.* 670. *Istius feudum Barrum nunquam fuit.* VII, 55.

Campaniæ Comitatus quando vene- rit in patrimonium Gallie Regum XXVI, 665. 668. *Non fuit obnoxius Regibus Gallie* 668. *Eundem ab Imperio habuere aliquandiu illius Comites.* XXVI, 675.

Campaniæ Comites fuerunt Comites Pa- latini Imperii, adeoq; in Imperii clientela XXVI, 664, 666. 667, & seq.

Cancellarius Imperii per Galliam est Archiepiscopus Trevirensis IIX 75.

Canutus Gnotus Daniæ regnum per sententiam Friderici I. cessit Sue- noni. XII, 211. & seq.

Canutus S. Erici filius Ducatum Sles- wicensem à Rege Nicolao obti- nuit. XV, 226. *Saxones excitavit, qui numerosis coloniis omnem Sla- voniam in linguam & mores de- inde commutarunt.* XV, 232. *A Lothario Rex factus Obotritorum* XVI, 247, 249. 250 *Ei Nordalbin- gia nunquam concessa.* 236. *Neg; jus hereditarium in Obotritos.* 251. *Num ab illo Daniæ Reges Vanda- lorum Regum nomen sumserint?* 246. *Num Ericus Vandalorum*

Dbbbbb 3

Regens

INDEX RERUM.

- Regem se primus appellaverit?* 247
 248. A Magno Danie Regis filio
 perfide interceptus. XIV, 208.
Sanctus appellatus. XV, 226.
- Canto II Regi per Daniam & An-*
gliam potentissimo Conradus II.
Imperii jura cessit. XIV, 205. *Ejus*
filiam duxit Henricus III. & seq.
- Cansus V. Waldemari filius ad cu-*
riam à Friderico ad regnum more
majorum petendum citatus, ob-
sequium detrectat. XIV, 218, 219.
Bogislann Pomerania Ducem sub-
egit. 219. *Ducatum Slefwicen-*
sem fratri Waldemaro concessit.
 226. *Se scripsit Regem Vandalor-*
um & Nordalbingia. XVI, 254.
Pervim Imperii jura invasi. 236.
 265. *Idem indignante Imperatore.*
 266. *Eidem Fridericus Caesar sor-*
rem in aellam remisit. 236. & seq.
Ipsius etiam mater à Ludovico
Landgrasso repudiata. ibid.
- Capitulatio Ordinum Imperii cum*
Caesaribus suis num in Carolo V.
caperit. XIX, 383.
- Carinthia & Carniola fines Imperii*
Germanici. IV, 32. *Carinthia &*
Stiria fuere in ditione Ludovici
Germanici. IV, 33.
- Carlo Andegavensi Sicilia Regi con-*
cessu Rudolphus I. Provinciam sed
fiduciario jure. XXIV, 579.
583. *Eidem Pontifices titulum vi-*
carianus Imperii per Etruriam tri-
buere, agerime id ferente Rudol-
pho I. XXIII. 501.
- Carolomannus Ludovici Germanici*
filius natus maximus à Ludovico
Cesare successor dictus. IX, 77. *Eug-*
gato Carolo Calvo Italiam in suā
potestatem redegit. 80. 81. 83. *A*
Cesareo titulo abstinnit. 83. *Ejus*
res gestas P. Amilius perperam si-
lentio praeiit. II, 83.
- Carolus Audax ab Imperio proscri-*
ptus. XXII, 744. *voluit Rex Bel-*
gii à Cesare declarari. 749.
- Carolus Calvus Ludovicus & Lotha-*
rius in totidem partes Imperium
Francorum divisere. III, 13. &
 seqq. *Lotharianum regnum cum*
Ludovico Germanico divisit. VII,
 46. & seqq. *Obtinuit quasdam ur-*
bes & Provincias Lotharii. III, 18.
Post obitum Ludovici II Caesaris
Italiam, & Galliam Narbonen-
sem Ludovico Germanico prae-
puit. XII, 156. *Novum ibi consti-*
tuit Regem Bosonem. ibid. *Idem*
fastuosus. 157. *Artibus Juann*
 II, 9. *Cesarem dignitatem obti-*
 nuit. IX, 77. *Ab eodem Romam*
evocatus mercatus est dignitatem
Cesarem. ibid. *Fuit Rex Italiae.* 79.
A Carolomanno Italia fugatus
 fuit

INDEX RERUM.

- biit. 80. Ejus imperium fuit breve. 83. 84. Ejusdem Pontificis facta donationes prodiga X, 99. & seqq. Ab Ottone III e medio remota X, 117.
- Carolus Crassus à Joanne II X Augustus salutat. IX, 82, 84. Italiam in ditionem accepit. 83. In Franciam occidentalem plenum habuit Imperium. II X, 64, 65. In illa tria Germanie regna coduverunt. V, 36.
- Carolus Delphinus num Casari homagium præstiterit? XXIV, 597. Non obtinuit jus hereditarium in Delphinatum 60. & seqq.
- Carolus M. subegit Bohemos. XXIX, 783. Itemq; Saxones. II, 8. Pannoniam, Daciam, Istriam, Liburniam & Dalmatiam Imperio Francorum adiecit. 9. Slavicas gentes in ditionem suam redegit. 9. 10. Longobardorum in Italia regnum delevit. 10. Italiam regno suo adiecit 10. Itemq; Aquitaniam, Vasconiam & Bavariam. 11. Saxonia terminum constituit Eidoram. IV, 25. Ejus auctoritas in urbe Roma. X, 96. Et pactum cum Romanis de ordinatione Pontificis. 96. Ipse in Urbe fiscus. 98. Legati & judices 96. Ejusdem consensu Venetorum urbs in libertatem collocata. XI, 131. 132. Ipse S. ciliam Constantinopolitanis concessit. XI, 141. Ejusdem bellum Hunnicum. XVII, 274
- Carolus Lothariae Caesaris filius, Gallicae Narbonensis Rex Burgundiae minoris nonnulla tenuit. XII, 155.
- Carolus Martellus devictus Rathedum Frisorum Regem. II, 8.
- Carolus IV admodum benignum se exhibuit Papis. XX, 425. Ejus binae obligationes feruntur ibid. & seq. Num obligent? 432. Per illas Impetii auctoritas non est exhausta. ibid. Ejusdem jus in Romanos. 432 & seq. Ipse rogante Pontifice Ecclesie & Studii Bononiensis privilegia confirmavit. XXI, 455. Num pretio accepto Italicas urbes libertate donavit. XXIII, 507. & seqq. Num Carolo Viennensi perpetuum regni Arelatensis Vicariatum concesserit. XXIV. 572. & seq. Casarea jura Gallo in perpetuum non concessit. 596. Eidem homagium præstitit Gallie Regis filius. Ipse Arelate coronatus est. 598. Trevirensis Archiepiscopum pronunciavit Cancellarium per regnum Arelatense. 599. Ejus Diploma Vesontinis datum. XXV, 659. & seqq. Num Robertum Barri Comitem constituerit Marchionem? XXVII, 693. & seq. Ejusdem Tabule, quibus Silesia Bohemica unita refertur. XXIX, 796. A Mo-

gunis.

INDEX RERUM.

- gratiano* Archiepiscopo confirmate, 303. Regium nomen num Polonia Principibus contulerit? 317.
- Carolus V.* num Parmam & Placentiam Pontifici donari? XX. 439 & seqq. Iuravit quidem Pontifici, sed de suo iure nihil se remissurum testatus est. 440. Ejus literæ apologetice ad Clementem VII. Papam 441. Idem confirmavit privilegia Bononiensium. XXI. 456. *Casireā* in Italia auctoritatem vindicavit. 466. Mutinam concessit Alfonso Aestino. XXIII. 524. Et Corporum oppidum Ferrariensium Duci, ibi. *Midiolancensem Ducatum*, tanquā feudum Imperii in filium Philip-pum transtulit 536. Imperii Jui in regnum Arelatense & Delphinatum asseruit XXIV 608 *Cera* Marchionatum Saubauda concessit jure fiduciario. XXV. 639. *Nassavus* Ar-ronsonem principatum restituit. 625. Num Belgicæ provincias Im-perio exemerit? XXIIIX. 750 & seq. 757. & seqq. Tabula pacis inter eum & Imperii Ordines eo nomine inita. ibid. & seqq. *Christiano II.* Dania Regi Holsatiae Ducatum donavit. XVI. 242. Sed donationi illi renunciatum est. 243. *Quare* *Cæsar* ille *Occani Dominus* fuerit appellatus; XXX. 342. & seq.
- Carolus Sigonius* omnia *Italiæ* tabu-laria & chronica civitatum per-ustravit. XXIII. 496. 499.
- Carolus Simplex* non fuerit sub inte-la *Caroli Crassi*, IIIX. 65. *Lotha-vingia* regnum Germaniæ Regibus subtraxit: sed illud *Henrico Au-cupi* restituit. VI. 42. 43. II X. 68. 69. In custodiam datus est. 71.
- Carpatius mons* fines *Marabensium* non omnino complexus est. IV, 31.
- Casale S. Evasii* meri & mixti Im-perii jurisdictione donatum à *Fri-derico I.* XXIII. 527. & seq. Sed deinde *Montisferatensi* principa-tui adscriptum. 3:8. & seq.
- Cassani error* demonstratur. XXIV, 590.
- Casimirus* *Polonia Dux* *Conrado II.* servit. XIIIX. 322.
- Casimirus I.* monasterio relicto *Hen-rici III.* presidio munitus rempu-blicam Polonicam aggressus est. XIIIX. 325. *Henrico III.* fidem pra-stuit. ibid.
- Casimirus II.* *Poloniæ Regis* cum *Cru-cigeris* transactio. XXIIX. 322. & seq.
- Casimirus III.* *Prussie civitates* ad-versus *Crucigerorum vim* i) fidem suscepit XXIIX. 324. & seq.
- Casimirus* *Pomeraniæ Princeps* in numerum Ducum Imperii ad-scriptus.

INDEX RERUM.

- Scriptus. XI°, 260.*
Castellum ad Mosam. VII. 43.
Castellum Carnonis. VII. 44.
Castrium. VII. 48.
Cassi deinde Franci appellati sunt II. 6
Cere Marchionatum Sabauda Carolus V. concessit fiduciario Imperii jure XXV. 639.
Christiani I Danie Regis filii Ducatum Sleswicensem inter se per partes dividere. XI°, 230.
Christiano II Danie Regi Carolus V Holsatiam donavit. XVI, 242. Verum donationi illi renunciatum est. 243.
Christianus III, Danie Rex controversiam movit Pomerania Ducibus de bonis quibusdam sacris Rugiam concernentibus. XVI, 268.
Christophorus I Rex Danie Ducatum Sleswicensem tradidit Waldemaro Abelis filio. XV, 226.
Christophorus II. Danie Rex omne suum jus, quod in Rostochium prætendebat Henrico Mecklenburgico cessit. XVI, 269.
Christophorus III, Bavarus, Danie Rex, Ducatum Sleswicensem Adolpho Holsatia Comiti, filio Gerhardi, fendi legibus concessit. XV, 229.
Cimbria Chersonesus in tres Episcopatus divisa. XIV, 197.
Civilibus Romanis legibus num teneantur libera Respublica, XIX. 341
Ex iis de amittende vel acquirenda possessionis jure inter libera Respublica non recte judicatur. ib.
Per Civilem Prudentiam stat Resp. 871. & seqq. Ejus ignorantia causa est calamitatum. 884.
Claramontis Comitatus, Ducibus Lotharingie à Caesaribus in feudum hæcenus concessus. XXVII, 700 & seqq. Eundem in Barrenses Comites transtulit Virdunensis Præsul. 703.
Clemens V, Henricum VII jussu coronari. XX, 424. Ejusdem protestatio. ibid. Idem affirmat, neminem rite in judicium citari posse tum, quando vivit extra territorium citantis. XXII, 477. Patrocinium Roberti Siculi suscepit. 476. & seq.
Clerici quandoq^{ue} scellantur forum laicorum. XX, 468.
Coldinga est limes Ducatus Sleswicensis. XV, 230.
Colonia Bororum in Austriam traducta. XVII, 274.
Colonia Saxonum trans Eidoram Henrici Saxonis auspiciu deducta XIV, 194. A Danis trucidata 197.
Colonia Venedorum in Austriam. XVII, 276.
Colonia ad Rhenum semper fuit in
Cooooo ditio;

INDEX RERUM.

ditione Regum Germanie. VII, 43.
XXVI, 684.
Coloniensis Episcopus Hanno censum
Regum in Romana ditione collegit
pro Casare. X, 115.
Comitatus complures per Germani-
am. 860.
Comitatus Moslensis. VII, 46.
Comitatus in Ribuariis VII, 45.
Comitatus Testrebant. VII, 44.
Comitatus Texandrus. VII, 48.
Comites Sacri Palatii Lateranenses Ce-
sares Romæ instituerunt. XXI, 455.
Comitia Roncaliensia. XI, 142.
Concessionēs à summa potestate subdi-
to factæ num revocari queant? XIX
362 & seqq. Num tantum habeant
vim legum positivarum? 367.
Condatum. VII, 47.
Condrust. VII, 48.
Condustrum. VII, 46.
Conradus Mosovia Dux in auxilium
advocavit Crucigeros adversus
Pruzos XXIX, 20, & seqq.
Conradus Rudolphi Jurensis & Gallia
Cisalpine Regis filius in Burgun-
dia regno successit. XII, 170. Ab
Ottone M. captus & regnare per-
missus est sed iure fiduciario. 171.
Conradus I. ob Hungaricus tempesta-
tes & Civilia bella Italia recupe-
randa curam sep. suit. IX, 86.
Conradus II. Salsburgi occupavit a Cam-

pania Comite Barrum ad suam in-
juriam pertinere iudicavit. VII, 37
58. Apuliam & Calabriam Nor-
mannis concessit. XI, 148. Burgun-
diæ regnum ex Rudolphi III dona-
tione accepit XII, 172. & seqq.
Basilicam subegit. 173. Ipsius uxor
Gisela inter Rudolphum Burgundum
& Casarem pacem firmavit. 174.
Burgundia Rex coronatus est. ibid.
Ejus electioni Casarea interfue-
runr Principes ex omnibus Imperii
provinciis congregati. XIII, 178.
Odonem Campanum Burgundia
ejecit. 179. Stephano Hungaria Regi
bellum intulit. XVII, & seqq. Ca-
nuto II, per Daniam & Angliam
Regi potentissimo jura Imperii ces-
sit. XIV, 205. Et donavit illi Sles-
wicam cum Marchia 206. Priscos
limites Dania reddidit. ibid & XV
223. Misiconis Poloni & Udalrici
Ducis Bohemia perfidiam compe-
scuit. XIII, 320 & seqq. Bohemos &
Slavos sub tributum misit. 321. Ot-
tonem à fratre Misicone patria
pulsus restituit. 321. Misiconi re-
belli veniam dedit 322. Poloniam
in tres partes divisit. ibid. Illi Ca-
simirus servit. ibid. Ducatum
Masovia instituit. 324.
Conradus III. Boleslao Crispo Polono
bellum minitatus munera ab eodē
acce-

INDEX RERUM.

- accepit *XIX*, 331.
- Conradus Zeringensis Burgundie Comes & Dux ab Henrico V. aut Lothario constitutus. *XIII*: 182.
- Consensus populi in rerum alienatione an & quando requiritur? *XIX* 348. & seqq. 352.
- Consensu tacito eorum, quorum in Rep. est summa potestas, jura & bona civitatis amitti possunt. *XIX*, 352.
- Corone in urbe Roma sumenda jus indicat summa potestatis possessionem Germanie Regibus reliqua esse. *XXI*, 451.
- Corsica insula Papa donata, *XI*, 140. Num exciderit iuribus Imperii. *XXII*, 474.
- Cosmus Medicus à Pontifice Magnus Dux Heururie creatus, intercedente tamen Maximiliano. *XXIII* 521. A Cesare citatus 522.
- Constantia Sicule matrimonio Henricus VI. Siciliam consequutus est. *XI*, 153.
- Constantie pax inter Cæsarem & Pontificem instituta, qua Regie auctoritati tantum est. *XI*, 147.
- Constantini M. heres in Ecclesia est, ex sententia Hildebrandi Papæ. *XVII*, 296. Ejus donationes confite, 299. *XX*, 423. Ab Ottone III è medio remota, *X*, 117.
- Constantinopolitanis mansit Calabria. 11, 10.
- Cracoviensis Episcopus Stanislaus à Boleslao Audace occisus. *XIX*, 328. Et ob hanc eadem toti Polonia Gregorius VII sacris interdixit, ibid.
- Crantzii Slavos & Venedos minus recte Vanazlorum nomine appellat. *XVI*, 244. Alius ipsius error de Regio Danorum titulo notatur 247. & 248. Alius illius error de reditu Ducatus Sleſwicensis in corpus regni Danici *XV*, 230.
- Crispinio, *VII*, 47.
- Cronius Fluvius hodie Memela ad Narvam Russorum. *XXIX*, 830.
- Crucigerorum nomen & origo. *XXIX*, 821. Quo jure obtinuerint Prussiam & terram Culmensem. ibid. Gedanum, Pomerelliam, Polonia Regibus & Samogitiam Lithuanis eripuerunt. 822. & seq. Eorum cum Casimiro II Polonorum Rege transactio. 822. & seq. Ab Uladislao Jagellone casi bonum partem Prussie amiserunt. 824. Urbibus & Nobilitati exstiterè graves ibid. Ipsi demum sese dederunt in fidem Polonia Regum. 825. At vero quo jure? 827 & seq.
- Culdini, *VII*. 47.
- Curi à Sueconibus subacti. *XXIX*, 829

INDEX RERUM.

Caronienſem Episcopatum obtinuit Magnus Holfatie Dux. XXIX, 835

Cypri error notatur. XIV, 207.

Cypri Reges Imperium Germanorum coluere. XVII, 259. Et ſeqq. In clientelum Imperii ſeſe dederunt 304.

Dacia pro Dacia perperam ſcripſit Dithmarus XIV, 198. Et *Radevicius.* 214. Et *Abbas Stadenſis.* 215. Et *Hermanus de Lerbeke.* XVI, 239. Eam occuparunt Hunni & Bulgari. IV, 32. XVII, 270 Itemque *Arnolphus Caſar* ejus pacem aliquam occupavit IV, 31.

Dacie Rex Lothario Caſari gladium pretulit in Add. 857.

Dania nunquam fuit in pleno patrimonio Regum. XIV, 220. Non amplius eſt Imperii Germanici pars, ibid. & XV, 221. Binis vicibus Imperio Germanico fuit obnoxia. XIV, 193. Et ſeqq. Fuit Imperii Feudum. 196. 197. Ab *Otione M.* ſubacta, ibid. & ſeqq. Imperio per *Lotharium* reſtituta. 208. & ſeq. A *Friderico I* habuit *Sueno* & *Waldemarus I.* 211. & ſeq. 214. & ſeqq. Imperii in illam jura *Conradus II* conceſſit *Canuto* 205. A *Jaromiro de Waſſia* XVI, 267. Contempta & a quovis olim impugnata, ibi Eam

occupavit *Henricus Suecorum Rex* pulſo *Suenone.* XIV, 205. Ejus terminus fuit *Sleſwienm.* 196. Eam a *Saxonii* diſtinxit *Eidora.* IV, 24. 25. 29. Priſcos illius limites *Conradus II* reſtituit XIV, 206.

Dania Rex Godofredus limitem regni ſui vallo munivit IV, 24. *Hemmingus* cum *Carolo M.* pacem inivit, regniq. terminus conſtitutus eſt. 25. deſuncto *Wizlavo IV* juſ in *Engiam* pratendit quidem, ſed tamen dimiſit XVI, 268. *Waldemarus I.* regnum ſub hominio a *Caſare* impetravit. in Add. 857.

Dania Reges Caſaribus noſtra ſupplices hominum praſtiterunt. XIV, 208. 210. A *Friderico I* coronati, ibid. & ſeq. 214. & ſeq. Populi Danici conſenſu homagium illud praſtiterunt. 220. *Sleſwicens* ſem Ducatum ſuis attribuerant. XV, 226. Eam tamen *Gerhardo Holfatie Comiti* conceſſerunt. 227. Illius filius creptum regno ſuo vindicare ſtuduerunt. ibid. Demum *Adolpho Gerhardi filio Ducatum* illum fendi legibus permiſerunt. 229. *Venedorum terras* & *Saxoniam Nordalbingiam* aliquando occuparunt; ſed poſſeſſione & omni jure exiderunt. XV I, 232. & ſeqq. Juſ conſerendi

INDEX RERUM.

ferendi feudi, quod in Holsatiam Carolus I. Christiano II concesserat, nunquam sibi arrogarunt. 243. & seq. Illi ipsi Holsatia nomine Caesaribus nostris homini sacramento hodie obstringuntur. 244. Cur Regium Vandalorum (seu rellini) Venedorum nomen assumerint? 244. & seq. 252. & seq. Ex quo tempore hic titulus primum caperit. 246. 247. 252. & seq. Nunquam audierunt Reges Obotritorum. 249. Obotritos quidem subegerunt. 252. & seq. Nihil juris habuerunt in Slaviam. 248. & seqq. Cur titulum illum hodie retineant? 233. Abstinnerant titulo, quo Waldemarus II Nordalbingie Dominus audiebat 241.

Dani Slaviam & Nordalbingicam Saxoniam ausi sunt in suam ditionem redigere. XIV, 219, 220. Pristinam libertatem consecuti. ibid. Ottonis M. legatos & Marchionem Slesvicensensem trucidarunt. 196. 207. Ab eodem Ottone sunt subacti. 197. Reverentiam Germaniae quando excusserint. 205. 218. 219. Danis se submitte ultimus Rostochii Dominus, quod a Brandeburgerfi Marchione sibi merueret, XVI, 269. Eis

ante Christianae religionis in sua gente exordia, nulla domi gestarum rerum dubio carentia monumenta fuisse. 233. Illorum, gloria olim in Waldemaro II occidit. 268. Eorundem in Venedos imperium non fuit stabile. 252. Eos Henricus Anceps subegit, & ad Christianam fidem perduxit XIV 194. Ac tributarios fecit. 195. Danorum hodie Respublica composita. 867.

Danicum praesidium per Slaviam passim trucidatum & ejectum. XVI, 267.

Dannebergenses Comites Saxoniae Ducibus jure obnoxii. XVI, 236.

Danneburgi Waldemarus II Daniae Rex custodia detentus est. XVI, 238.

Ad Dantiscum Gothi Vistulam traxerunt. XIX, 308.

Ad Dannubium usque observare est fluminis Mari accolae Marabenses quos Moravos nunc appellant. IV. 31.

Decretales Bona Paparum omnimode jurisdictioni Caesarum subactae esse usquam affirmant. XXI, 47. Ex iisdem non aestimanda est Caesarea Majestas. 470.

Delphinatus in Gallia Regum potestatem certis legibus devenit. XXIV

INDEX RERUM.

592. & seqq. Philippus Valesius hanc concessionem ratihaberi à Cesare petuit. 593. Non datus est in jus hereditarium. 601. & seq. Sed tantum ad dies vite 602. A cæteris Gallie provinciis semper distinctus est. 606. Hujus & Provincia Principes antiqui audiverunt Imperii leges. 577. Gallie Principes simulac in bona illa successerunt, ultro se dederunt in clientelam Imperii. *ibid.*
- Demynum Wandalia oppidum Danicum præsidium trucidavit. XVI, 266. & 267.
- Desiderius Longobardorum Rex à Carolo M. devictus. II, 10.
- Districum Aquense. VII, 45.
- Districum Tectis seu Tetis, VII, 45.
- Dithmarus Episcopus Mersburgensis & nobili genere natus & insigni probitate coætaneus Henrici II. XII, 309. Rebus gestis frequenter interfuit. 37. perperam Dacia scripsit pro Danica. XIV, 198. Ejus avus Henricus Comes. 204.
- Dithmarsia Regum Danie imperio non subest. XVI, 244.
- Dithmarci in Danorum ditionem perfide olim concesserunt. XVI, 237.
- Divisio regni Germanici num fuerit libera. V, 35. Tandem viactur lege prohibuit. 37.
- Divisio Imperii Francici in tres partes, à Lotharii Caesaris totidem filiis facta. VI, 39.
- Dominium utile tantum pervenit ad Papam XX, 403. 444. Directum mansit penes Cæsares. *ibid.*
- Num in Dominiis liceat imperantibus commodum suum querere cum subditorum incommodo. XIX, 347.
- Domini aliquam curam servis suis debent. XIX, 355. nec arbitrarium jus vite ac necis natura in servos habent. *ibid.*
- Donatio Mathildis est controversi juris. X, 120 & seqq. In ejus possessionem Pape sero admissi. 121. & seqq. Facta est contra leges Imperii, adeoq, nulla est. *ibid.*
- Donatio Rudolphi I excutitur. XX, 393 & seqq. In eam non consensere omnes Imperii Ordines 402. Facta tantum ad utile dominium 403. Ejus causæ. 410.
- Donatio Saxonie Nordalbingica Waldemaro à Friderico num facta sit. XVI, 325.
- Donationes defunctorum Cæsarium à recens electis confirmari curant Pontifices. XXI, 454.
- Donationes Henrici S. X, 118.
- Donationes Henrici Nigri, X, 119.
- Donationes Ottonis M, X, 106 & seq.
- Don-

INDEX RERUM.

- Donationes Pipini & Caroli M. X, 95. & seqq. A Papis demum ad alios translate sunt. 104. & seqq.
- Donationes Pontifici factæ nihil derogant Principatui Imperii. X, 113. Non sunt absolute ibid.
- Donationes præstas, ut vitio factus Otto III. medio removit. X, 117.
- Donationes ubiq; factæ sunt salva jurisdictione (ætherea. X, 95. & seqq. item 101, 114. 117. & seqq.
- Donchery fuis in pleno jure Caesaris XXVI, 675.
- Dravus Boioariz limes. XVII, 274. 278.
- in Dubia re existimandum est. quemlibet id velle & nolle, quod vir bonus & prudens velit. XIX, 356.
- Duglossi Historia quare non permittatur in lucem prodire. XII, 319.
- Dulmense. VII, 48.
- Ebræesheim. VII, 44.
- Ecclesia num Constantini M. heres sit XVII, 296.
- Echa VII, 48.
- Edna Burgundie caput. XII, 158.
- Eidora vetus Saxonie & Dania limes IV, 24. 29. XIV, 194, 206. XV, 223, 224. 225. XVI, 241. Ejus fluminis ripam muniti Gotfridus Dania Rex XIV, 107, 208.
- Ekeberto Comiti Saxoni à Transalvina à Ludovico Pio redditâ. IV, 28.
- Electores partem habent summa potestatis in Imperio. XIX, 313. Ad eos quoq; ex parte jus alienandi pertinet; sed non solos. 384 & seqq. Illorum vus à seculo usq; XII crevit. ibid.
- Elischowe. VII, 45.
- In Elisatio Comitatus duos obtinuit Ludovicus. VII, 46.
- Emaus. VII, 45.
- Engelberga Ludovici Caesaris uxor supremam mariti voluntatem aperuit Carolomanno. IX, 77.
- Ensisiferorum opera Livoniam subegit Albertus Episcopus XXIX, 830. Illorum Ordo in Cruciferorum cooptatus. ibid. Fidei Regis Polonie sese & Livoniam commiserunt. 833 & seqq.
- Enzjus à patre suo Friderico II Sardinia Rex constitutus est. XI, 141.
- Ephternacum. VII, 43.
- Episcopi & Proceres Burgundie Friderico I Casari hominum præstiterunt. XIII, 187.
- Episcopi, Clerici & Romani omnes fuerunt sub Caroli M. ejusq; Legati dominio. X, 97.
- Episcopi Italie sine Caesarum consensu non eligendi X, 116. Friderici I auctoritatem in se & sua agnoverunt. XI, 143 & seqq. In hominis Casarisbus prestando per-

INDEX RERUM.

- reternat usq; ad Friderici II sa-*
ta. XI, 146.
Episcoporum in Germania nimia po-
tentia exitiosa. 860.
Equites auratos Caesares nostri Roma
& in aliis locis Papali jurisdictioni
subiectis creant, Pupis applau-
dentibus. XXI, 455.
Ericus Pomeranus Rex Dania Ducat-
um Sleswicensem regno vindicare
studuit. XV, 227.
Ericus Dania Rex, S. Canuto Obo-
ritorum Rege defuncto, num pri-
mus regium Wandalorum nomen
usurpaverit? XVI, 247.
Essenses jure fiduciario quaedam Im-
perii oppida tenent. XXIII, 525.
Esthoniæ Waldemarus II devictam
subegit. XVI, 255.
Eugenii Papa Constitutiones de appo-
state Caesaris. X, 111.
Excerptum ex juridica disquisitione
factū tempore Maximiliani I de
terris Imperii intra Gallias. XXVI
673. & seqq.
Factum Otto III S. Petro obtulit. X,
117.
Favelli fuit juris Imperialis. XXVI,
673.
Favennacum. VII, 43.
Ferracium concilium Imperii li-
mes. XXVI, 674.
Fendi jura num revocari queant à
successore. XIX, 365.
Ferdinandus I Rex Castellæ Impera-
tor appellari voluit. XXI, 448. &
seqq.
Ferdinandi III litera de pace inter
Hispaniæ Regem & Ordines Bel-
gicos. XXIIIX, 777.
Finalienfis Marchio se vasallum Im-
perii professus est. XXIII, 543.
Fines Gallie & Polonie 879.
Fines Imperii Germanici ex veteri-
bis illis Romanis non sunt peten-
di I. 1. 2. 3. & seqq. Describuntur
IV. 23. & seqq. fuere Carinthia,
Carniola, Marchia Venedica &
Austria. 32. Contra Italiam iidem
sunt, qui Longobardorum resp.
ibid. Ad Rhodanum usq; XII, 177
Et Sleswicum. XIV, 193. ultra
litora sunt extensi XXX, 851. vide
limes Imperii.
Fines Italici regni X, & seqq. usque
ad Fridericum II integri manser-
runt. XI, 130. & seqq.
Fines Saxonie Transalpine. IV, 27.
Finibus Germanici Imperii contenta
non fuere in pari obsequio. I, 34.
Fiscus Caroli M. in urbe Romæ. X, 98
Et Henrici Caesaris. 115.
Flandrorum de finibus concertatio
cum Francis VI, 46.
Flevis Germanici regni terminus
fuit. IV, 24. Olim inter Rheno-
stia

INDEX RERUM.

ſua habitus. III, 21. *Ad Flevum*
uſq; Lotharii regnum fuit porre-
ctum. 20.

Florentini num à Rudolpho I. liber-
tate donati? XXIII, 498. *Quan-*
do mutarint reip. formam. 504.
Quid à Maximiliano impetra-
runt. ibid. *A Carolo V. ex Caſa-*
reo jure ad officium ſunt revoca-
ti. 513. *Imperata ſe facturos pro-*
miſerunt. 514. *Illuſq; reip. ordi-*
nande ſaculſus etiam à Pontifice
Ceſari permiſſus eſt. 515. *Medice*
familie Principatui ſubjecta. ib.
& ſeqq.

Florentinorum Dux I. Alexander
Mediceus. 520. *A civibus accuſa-*
tus apud Ceſarem. ibid.

Fodrum appellant, quæ ad ſiſcum Re-
galem ſpectant. X, 126. *Illud Ceſa-*
ris nomine exigentibus à Papis non
contradietum. X, 126. *Eſt domini*
utilis pars XX, 404. *Id Papæ dede-*
runt Ceſaribus noſtris. ibid. *Nun-*
quam remiſſum. 406.

Fœdus inter Imperium & Francie
regnum IIX, 73. *Aureis literis de-*
ſcriptum. 72. *Tullenſe* 74.

Formoſus Papa Italie regnum & Ce-
ſaream dignitatem Arnolpho tra-
didit. IX, 85.

Foffabrum Otto III S. Petro obtulit.
X, 117.

Foffæ. VII, 47

Francia Occidentalis in obſequio ſu-
is Germanie Regum. IIX, 62. *A*
Ludovico Germanie Rege armis
tentata. 63. *Carolo Craſſo à Pro-*
ceribus regni tradita. 64. *Poſt*
Arnolphum Ceſarem non fuit in
obſequio Regum Germanie 68. *Il-*
lius Proceres ſibi Regem conſtitu-
erunt Odonem Roberti Andega-
venſis filium, ſed cum conſenſu
Arnolphi Ceſaris. 66. 67. 70. *Ru-*
dolpho Burgundo electo Carolum
Simplicem in cuſtodiam dede-
runt. 69. 70. 71. *Ejus perpetuum*
fœdus cum Imperio 72. *Imperio*
ſubjicere voluit Henricus VI, ib.
A Bonifacio IIX Imperio attri-
buta, ibid. *Germanie Reges in il-*
lam ju non habent. 74. *vide Gal-*
lia.

Francie Regum nemo poſt Carolum
Calvum Italiam habuit. IX, 84.
Vide Gallie Reges.

Franci olim Carti appellati ſunt. II.
6. *Germaniam trans Rhenam,*
Belgicam, aliſq; Gallie provin-
cias in ditionem ſuam redegerunt
7. Thuringorum regnum in Her-
menfrido deſtruxerunt. 8. *Gothos*
in Hiſpaniam pepulerunt &
Burgundionum quos, deſtruxe-
runt republicam. 8. *Vicerunt*
Friſi.

INDEX RERUM.

Frisii. 8. subegerunt Saxones.
 9. Per eos Germania cum Galli
 & Italia coalescere capit. 6. In-
 ter eos & Germanos pax & frater-
 num nomen. XII, 176. vide
 Galli.
Franci Galli multas urbes Imperio
 nullo iusto titulo eripuerunt. XXVI
 676. vide Galli.
Franci Orientales ab aliis separati.
 III, 12. & seqq.
Francica divisionis olim fuit Hollan-
 dia & Zelundia III, 22, 23.
Francici Imperii origo & amplien-
 do. II, 6. Ejus termini. IV, 30. &
 seqq. Inter Ludovici pii filios in
 tres partes divisum. III, 12. &
 seqq. XIV, 193. Istius solvendi
 occasio prebita post obitum Ca-
 roli Crassi. XII, 161 & seqq.
Francicum regnum Orientale &
 Occidentale. XIV, 193. Ejus ju-
 ra Imperio sancta. XII, 176.
Franciscus Picus Mirandulanus ab
 Henrico VII Picarius Mutine
 constitutus. XXIII, 523.
Fraxinens Franciscus Gallie Regis
 Legatus. IIX, 72.
Fridericus Adalberonis Episcopi
 frater arcem condidit, quæ Ba-
 nus dicebatur. VII 51.
Fridericus Dux Lotharingie, in
 pradio Episcopi Tullensis exstruit

arcem, VII, 53.
Fridericus I Casar Clericorum Ho-
 minus salutaturs est, atque Impe-
 rator libris & Orbis. X, 128. In
 Sardiniam & Corsicam Regie
 administrationis ergo Legatos
 destinavit. XI, 141. Hadriano
 Pape Tiburtinam urbem resti-
 tuit salvo tamen iure Imperiali.
 X, 146. Ejus Epistola ad Hadria-
 num XI, 145. Ei responsio Lega-
 ti Pontificis data de homagio
 Episcoporum. 146. Ipse & Lu-
 cii Papa concertatio de heredi-
 tate & donatione Matildis X,
 121. 122. Eandem Hadriano &
 Lucio Papis repetentibus Casar
 denegavit. 124. Frisina Italici
 regni jura recuperavit. XI, 142.
 Ab Italia Episcopis hominum
 exegit, 145. Normannis frustra
 minitatus est. 153. Num concul-
 catus ab Alexandro Papa? 139.
 Restituit auctoritatem Imperii
 in regno Burgundico seu Arela-
 tensi. XIII, 178 & seqq. 185. &
 seqq. Episcopi & Proceres Bur-
 gundie ei hominum prestite-
 runt. 187. Burgundicam Rempo-
 ordinavit. 187. & seqq. Ejusdem
 Tabula. 188 & 189. Petro Dano
 ad curiam evocato Danie regnum
 per gladium tradidit, & ab eo
 jura-

INDEX RERUM.

juramentum fidelitatis exegit. XII, 210. & seqq. Num donavit Waldemaro Danie Regi Nordalbingicam Saxoniam, XI^I, 235. Pulso Henrico Leone Holfatie Comitem declaravit Imperii Vassallum 236. Lybecam in numerum urbium Imperii recepit. ibid. Canuto Danie Regi sororem intellam remisit. ibid. & seq. Bogislaum & Casimirum Pomeranie Principes in numerum Ducum Imperii adscripsit. 260. Idem, presente Waldemaro Danie Rege. ibid. Non promissit, neq. concessit Waldemaro Slaviam, 262. Hungariam voluit recuperare. XVII, 302. Post illum Imperii nomine nihil tentatum in Hungariam ibid. Bellum Polonis ob defectionem intulit. XIX, 331. Koleslaum Crispum ad officium adegit. 332. Germanie in Polonos jura strenue asseruit. 333. & seq. Tributum Polonicum Regibus Bohemie tribuit. 336. Nolut inane dominantis nomen gestare in urbem Romanam XXI, 430. Waldemaro I. Danie regnum sub hominio concessit, in Add. § 57.

Fridericus I. Danie Regis filii de Sleswicensi Ducatu contendunt, XI^I, 230.

Fridericus II. Caesar factus & perpetuam amicitiam cum Philippo Augusto Francie Rege inuit, IIX, 71, 72. Mathidica Papis reddidit, sed mox eadem Imperio vindicavit. X, 123. & seqq. Filium suum Erzium constituit Sardinie Regem XI, 141. Fines regni Italici ad illius usque tempora integri manserunt. X, 130 & seqq. Ipsius jussu Sabaudus bellum suscepit contra Papam, XIII, 191. Eidem Caesari Raimundus Comes Tolosanus hominum prestitit. ib. Idem Raimundum Berengarium Provincie Comitem in equestrem ordinem suscepit. ib. Cum illo prisca Caesarum auctoritas & Imperii Germanici decus concidit. XIX, 338. XIX, 340. XXIII, 492. Ipse prestito juramento restitutus est, se res Imperii repetiturum. 379. Fodrum indulsit Pontificibus XX, 404. non fuit ultimus Rex Italie. XXIII, 492. & seqq. Crucigeris Borussiae dominum decrevit. XXIX, 821.

Fridericus II. Rex Danie Ducatum Sleswicensem tanquam rebus feudum Holfatie Ducibus contulit. XI^I, 231.

Fridericus III. Ducatum Mediolanensem cum caduina ex feudum

INDEX RERUM.

- rum legibus Imperio afferuit. XXIII, 534. Arctius conjungere studuit Germanie ordines. 863.
- Frisia devicto Raibodo in Francorum ditionem concessu, II, 8. III, 20. Ejus tres partes Lothario obtulerunt. 20. Eidem olim accessita Hollandia & Zelandia 22. Ejusdem duas partes obtinuit Ludovicus Germanicus. VII, 46. Et tertiam partem Carolus Calvus 49.*
- Frisi à Francis devicti. II, 8.*
- Fuldense Monasterium Papæ transcriptum legitur. X, 119.*
- Fundamenta ex quibus jus amissarum Imperii possessionum dijudicandum. XIX, 339. & seqq.*
- Galeacius Mediolanensis à Ludovico Bavaeo in carcerem conjectus XXIII, 531. Deinde dimissus. 532. Istius filius Arctius factus Imperii Vicarius. ibid.*
- Joh. Galeacius à Wenceslao Dux Mediolanensis & Comes Papiensis nuncupatus est. XXIII, 533. In filiis ejus stirps Vicecomitum illorum legitime natorum aperiit ibid.*
- S. Galli Abbas solvit, quod in Comitibus Imperii iussus erat tribuere. XXV, 656.*
- Gallia ab Odone occupata. XII, 162. vide Francia, limites suos ab Henrico Ancupe & Ottone I. accepta in Add. 859 olim non multum valuit ibid.*
- Gallie Reges Quo jure teneant Galliam XXVI, 650. In regnum Burgundicum & Lotharingicum involarunt. 671. & seqq. Eorum locorum quæ ex Lotharingico regno tenuerunt, indiculus. 673. & seqq. Multas urbes Imperio eripuerunt Hispano quæ Imperii jure possederat. 683. quæ in Burgundico sive Arrelatensi regno possident, ea paucis exceptis ad Imperii ditionem pertinent. XXIV, 566 & seqq. Quando rerum per regnum illud sint potiti, 175. Nunquam in omne Burgundicum regnum quidpiam juris sibi arrogarunt. 591 & seqq. Summam Imperii Germanici potestatem in id regnum & Delphinatum agnoverunt. 606. In regnum Lotharingicum nihil juris sibi tribuerunt ab Ottonum tempore usq; ad Fridericum II, XVI, 603. Illorum olim precaria auctoritas quomodo aucta. 867. Nemo illorum post Carolum Calvum Italiam tenuit IX, 84.*
- Gallie Rex invasu regnum Arrelatense. XXIV, 568. & seqq. Num Alber-*

INDEX RERUM,

- Albertus Austriacus ei regnum illud donavit? 570. Lotharingiam abjuravit. in Add. 855. Metim Tullum & Virodunum in potestatem suam redegit. XXVI, 678. Quo jure ea locateneat, ibid. & seqq. 686. & seqq. Lotharingie Ducem ditione sua exiit. 685.*
- Gallicum regnum olim Francorum Occidentale appellatum, III, 14. Eius terminus. 17.*
- Gallicorum Scriptorum de regni Arlatensis juribus confessio. XXIV 609 & seqq.*
- Ganda castrum ab Ottone I. exstructum. VI, 46. Primus ejus Comes Wicmannus. ibid. & quatuor officia sive Ambacti. ib.*
- Gandavum arx à Flandris Francie opposita VI. 46.*
- Gazmarus Polonie Dux rebellis ab Henrico III ad officium redire compulsus. XIIIX, 325.*
- Gedunum Polonie Regibus à Crucigeris ereptum, XXIX, 822.*
- Geldria Ducatus pertinet ad jus Imperii. XXIX, 753. Eum in feudum accepit Carolus V. ab avo suo. ib. Num à tributis fuerit exemptus. 755 757.*
- Geisa sive Guisko Hungarorum Rex occupavit Austriam. XVII, 272. Et dimisit 273. Appellatur Joas,*
- 290. Regno cessit, 291. Salomoni rebellis fuit. 292.*
- Geneva num sit intra fines Imperii XXV, 641. & seqq. In clientelam Gallicam est suscepta. 642. Non Sabauda subdita. 643. & seqq. Semper fuit libera urbs Imperii. 646. & seqq.*
- Gentium jure Imperiorum neglectorum occupatio rata reddita est. XIX, 361. Ex eodem gentium jure de acquirenda & amittenda possessione inter Resp. judicatur. XIX, 341.*
- Genua Imperii legibus paruit usque ad Rudolphum I XXIII, 540. Coluit Henricus VII, ibid. A nullo Caesarum plenum rerum suarum arbitrium impetravit. 541. Eisdem Carolus multa indulgit, sed salvo jure Imperii, ibid. Provocavit ad Diploma Caroli V. 497.*
- Genuenses ad Maximiliani II. tribunal citati, ejus judicio coacti sunt se sistere. XXIII, 542. Ab eodem damnati sunt. 543. Una cum Pisanis Sardiniam occuparunt. XI, 141. Mare Ligniticum sui juris fecerunt. XXX, 848.*
- Gerbertus est Sylvester secundus. X, 117.*
- Gerhardus Holsatus Comes Princeps Germanus Ducatus Sleswicensis*

INDEX RERUM.

- sem beneficio regni Danici obtinuit. XIV. 227. A Dithmaris occisus. ibid. Ejus filii Ducatum illum armis sibi afferere conati sunt. 229.
- Gerlacius Moguntinus Archiepiscopus confirmavit tabulas Caroli IV. quibus Silesiam cum Bohemia unuit. XXIX. 808 & seqq.
- Germani nec in Caroli nec postea in jus Veteris Romani Imperii transierunt. I. 4. Barbarorum nomine iraducuntur à Saxone Grammatico. XIV. 216. Inter illos & Francos pax & fraternum nomen XII. 176. Germanus æque ac Danis ante Christianæ Religionis exordia nulla domi gestarum rerum dubio carentia monumenta fuisse XVI. 233. Illorum in Hungaros Imperium perit. XVII. 303.
- Germania per Francos cum Italia & Gallia capis coalescere. II. 6. Non ubique habet herile imperium in ea, quæ armis subegit. 390. & seqq. iuribus regni Italici nunquam renunciavit XXIII. 493 & seqq. Ejus iura post Arnolphi Caesaris obitum qui defenderet, nemo fuit. XII. 166. Illius res ex domesticis monumentis de sumende & deprecanda I. 6. potens & ferox quibus vitis laboravit. 860.
- In Circulos divisa. 863.
- Germanie Imperatores juraverunt se Imperii jura defensores XIX. 850 jura sua per factiones Gibelinorum conservarent 866.
- Germanie Principes num. alienandi jus habeant cum Electoribus? XIX. 384. Ad eos quoq. pertinet Italicarum rerum curatio. 387. Citra eorum consensum nulla Imperii pars potest abalienari. 389.
- Germania Reges Burgundicum regnum habuerunt in clientela. XII. 172. Coronandi cavere Romanis de privilegio. XXI. 454. Creant Rome equites auratos. 455. Instituunt Comites sacri palatii Lateranensis. ibid. Papalibus terris concedunt privilegia. ibid. Nunquam fuisse classe instructi XIV. 205. Franciam occidentalem in obsequio habuerunt. II. 9. Regni Italici possessione Paparum culpa excussa sunt. IX. 84. In Caesarum Romanorum nomen mansit. XXI. 448. Illorum jus coronæ in urbe Roma sumende indicat summe potestatis usurpationem. 451. Idem indicat, quod Pape à Caesaribus recens electi, hanc tabulis defunctorum Caesarum donationes confirmari petant. 454.
- Germanicum Imperium non est le-

INDEX RERUM.

- cinia Veteris illius Romani.* I, 2. *Ejus partes potissima nunquam fuere juris Romani.* 3. *Fines ejus non sunt petendi ex veteribus illis Romanis.* 1. 2. 3. & seqq. *Nec jura ejus fiunt ex illis exoletis veteris Imperii Romani rebus.* 5. *Ejusdem fines.* IV, 23. *Eisdem accessu regnum Burgundicum.* XII 1-5. *In tria regna divisum.* V, 35. *A Cypri & Armenia Regibus cultum.* XVII, 269. & seqq. *In obsequio suo tenuit Hungariam.* 269. & seqq. 292. & seqq. *Sed jus illud perit.* 303. *Eisdem Polonia fuit subiecta & tributaria.* XIX, 307. & seqq. *Ejus jus in Poloniam.* 311. *Quid juris habeat in Franciam Occidentalem.* II, 62. & seqq. 74. *Illius iura.* 860. & seqq. *Ejus jura & fundamenta de possessionibus amissis dijudicandis.* XIX, 339 & seqq.
- Germanicum Regnum & ejus origo.* III, 12. *olim Francorum Orientale dictum est.* 13. *Ejus terminus à Flevo fuit oceanus Frisus ad Eudoram omnem.* IV, 24. *Ultra Austriam & Illyrici fines non fuit extensum.* 31. *Num de hoc regno non dividendo fuerit constitutum?* V, 35. *Illius reverentia cum Arnolpho Rege pene interit.* II, 68. *Ei accessit Lotharii Caesaris portio.* VI, 38. *Itemque Lotharingia.* 39. 40. *Bonifacius II illi attribuit Franciam.* II, 72. *Eisdem Italia regnum & Imperatoria dignitas in perpetuum accessit.* IX, 76 & seqq. *Regni hujus nostri corona Norimberge asseruatur.* XXIII, 546.
- Gero Marchio Misiconem Polonum Imperio Germanico subiecit.* XIX 369.
- Gervasius Tilberiensis Henrici II, Anglie Regis nepos, ab Ottone IV regni Arelatensis Marescallus constitutus est.* XIII, 190. *Rex Arelatensis factus.* XIX, 378. *Scriptu librum cui titulus, Otium Imperiale.* XIII, 190.
- Gibellinorum factionibus Casares jura sua tuebantur.* 866.
- Gisela Conradi II uxor inter Casarem & Rudolphum III Burgundie Regem pacem firmavit.* XII, 174.
- Gladium dum Fridericus I Caesar Petro tradidit, Danie regnum tradidit.* XIV, 211 & seqq.
- Gnesnensis in Polonia Archiepiscopus ab Ottone III. institutus.* XIX, 311. *Illum à Legato à Latere institutum falso refert Baronius.* 313.

Godfri-

INDEX RERUM.

Godfridus Danie Rex limitem regni
sui vallo munivit. IV, 24. XIV, 207.
208.

Conzage Mantuani sunt Imperii Va-
salli. XXIII, 527.

Gothi ex Germania in Scythiam per-
venerunt. XIX, 307. In terram O-
jum & ad gentem Spalorum. ibid.
Habitaverunt littora maris Baltici.
308. Vistula trajecta pervenerunt
in Masoviam: ac vicinis Polis sive
Spalis ad Ponticum mare descen-
derunt. ibid. A Francis in Hispa-
niam puls. II, 8.

Gotzlenus Abbas & Chvonradus Co-
mes Ludovicum Germanicum ad
Franciam Occidentalem occu-
pandum excitaverunt. VI, 41.

Gradensis Insula Venetico juri ad-
scripta. XI, 139.

Grandivallis. VII, 44.

Gregorius V. sola Imperatoris aucto-
ritate Pontifex factus est. X, 116.

Gregorius VII. jura Cesarea in Ro-
manam Ecclesiam primus excu-
tere ausus est. X, 129. 862. Hun-
gariam Imperio ereptum vit.
XVII, 294. Et seqq. Regnum illud
B. Petro traditum mentitus. 295.
Ecclesiam dixit esse heredem Con-
stantini. 296. Et Hispaniam di-
xit Ecclesie restitutam esse ibid.
Gizze rebellionem confirmavit.

297. Et seqq. Eidem injusta visa
est clientela, qua Hungarie Rex
Casari devinctus erat. 298. Po-
lonie ob eadem Episcopi sacris in-
terdixit, & Boleslaus regnum ab-
rogavit, atq; ne Episcopi Regem
inungerent injussu suo prohibuit.
XIII, 322. Et seqq.

Gregorius X omni clero decimas ex-
torfit. XX, 406.

Gietzeri error. X, 119.

Hug. Grotii argumentatio refellitur
XIX, 348. Ejusdem rationes, quas
pro libertate Hollandorum profert
examinantur. XXII, 736 Et seqq.
744. Et seqq.

Guelphus Dux Henrici Superbi fra-
ter hereditatem Mathildis tenuit
X, 122.

Guido Flandrie Comes se liberum de-
claravit. XXVI, 666. Adolpho Ce-
sari de Comitatu Flandrie huma-
nium prestitit. 670.

Guido Italiam occupavit. XII, 162.
Idem qui Hugo 169. Inter Clientes
Henrici VII Cesaris fuit. XXIV,
596. Burgundie Comitatum Phi-
lippo Audaci Burgundie Ducis
concessit. XXV. 629.

Guilhelmus Hollandus juravit Feu-
dalia Imperii bona nequaquam
alienare. XIX, 320. vide Wilhel-
mus.

Gundri.

INDEX RERUM.

- Gundricuriam* Philippus Valesius donavit Eduardo Comiti Barri. XVII. 693. Illa & cat. jam ante trecentos annos fuere in clientela Imperij. 697 & seq.
- Ginoto*, idem qui *Canutus*, XIX, 211 & seq.
- Hacquinus* Norwegius tributum *Haraldo* denegavit. XIV, 200.
- Hadriani* moles munita. X, 103.
- Hadriani* III decreta de regno Italie una cum titulo Imperij Principibus Italicis tradendo. IX, 84.
- Hadrianus* IV à *Friderico* Cesare *Mathildis* terram frustra repetiit. X, 123. obrestituta *Friderico* I regalia excaudit. XI. 144. Ejus epistola ad *Fridericum*. 145. Et legatio de hominio Episcoporum 146. istius Pape instindu urbes Italie in libertatem sese afferere conate sunt. 147.
- Hæretici* uti habendi 876. & seqq. Patrum de his sententiæ. 877. 878. 880.
- Halinarum* Archiepiscopus *Lugdunensis* ab *Henrico* III constitutus, à quo *Cesar* juramentum exposcit. XIII, 120 & seq.
- Hamburgum* mari multum potens. XXX, 849.
- Hamburgensis* Episcopatus à *Ludovico* pio institutus IV, 26. Ejus terminus 29. Tres Juliae partes ei fuere subiectæ. XII, 197.
- Hannom.* VII, 48.
- Hanno* Episcopus *Coloniensis* censum Regum in ditione Romana & *Irbe* *Cesaris* nomine collegit. X, 115.
- Hannonia* num sit in clientela Imperij? XXIX, 747. & seqq.
- Hannonie* Comites num olim sui juris fuerint? XXIX, 747. & seqq.
- Hansici* fœderis urbes maris *Balthici* Imperium tenebant. XXX 849
- Haraldus* *Danie* Rex ab *Ottone* M. ad Christianam fidem adactus & regnum fendi jure ab illo accipere XII, 196. & seq. cum uxore & filio baptizatus est. 197.
- Hæbanie* Comitatum obtinuit *Carolus* *Crassus*. VII, 48.
- Hattonis* castrum num sit feudum Imperij? XXVII, 700. & seq. Num vi pastorum *Monasteriensium* *Gallie* Regibus concessum. 704.
- Hautuarie*. VII, 45.
- Helmoldus* quo tempore scripserit. XLIX, 336.
- Helvetie* maxima pars *Veteris* regni *Burgundici* finibus continetur. XXV, 648. Fuit in auione Imperij. ibid. Unde habeat sua privilegia. ibid. & seq. 651. Tulit Imperij onera. 649.
- Helvetij* interfuere comitibus Imperij
Eccccc & nisi

INDEX RERUM.

- Et jussi sunt ferre onus Imperii.
 XXI, 649. 655. Se esse Imperii
 membra professi sunt ipsi, 650. 652
 Et seqq. Quando consequuti sint
 immunitatem, 651. Num à Julio
 II Papa liberi pronunciati sint?
 652. Privilegiis suorum con-
 firmationem petierunt à Ferdi-
 nando I. 657. Sape à Camerali ju-
 dicio fuere impetiti. 658. Qua-
 lem libertatem consequuti sint
 per nuperam pacem. 658. Et seqq.
 Hemmingus Danie Rex Et Carolus
 M. regnorum suorum terminum
 constituerunt Eidoram amnem.
 IV, 25.
 Henricus Barri Comes à Philippo ad
 hominum ligium præstandum vi
 compulsus est. VII, 54. 56. XXVII,
 690. Ejus aliquando judex exsti-
 tit Ludovicus S. verum non ordi-
 narius, 55. Que loca cesserit Phi-
 lippo Pulcro. XXVII 692 Et seqq.
 Henrico Bavaro Misico Polonus Et
 Boleslaus Bohemus, ut Regi Et Do-
 mino suo juramentum præstite-
 runt. XIII, 310.
 Henricus Carinthius indignus judi-
 catus est, qui esset Rex Bohemia,
 quod sine Imperii auctoritate ai-
 gnitatem sumisset XXIX, 791.
 Henricus cognomento Rebelis Leo-
 poldi Sæviæ Ducis filius Austria
 pulsus. XVII, 273.
 Henricus Comes avus Dithmari XIV
 204-
 Henricus Leo in Obotritorum pro-
 vincias dominatum exercuit.
 XVI, 251. Ejus colloquium cum
 Danie Rege in ponte Eidore. XV.
 224. A Waldemaro in partem
 victoria à Rugiis obtenta admis-
 sus. XVI, 261. Se nihilo inferiorem
 esse Rege Danie ostendit. 262 Et
 seqq. Rogislaum in militarem cli-
 entelam suscepit ac defendit. 263
 264. Fœdus cum Waldemaro i-
 nitum solvit. ibid. Slavos adver-
 sus vim Danicam in tutelam sus-
 cepit. 264 A Friderico I Saxonia
 pulsus est 260.
 Henrico Mæklenburgico omne jus,
 quod in Rostochin prætenderat,
 concessit Christophorus II. Danie
 Rex. XVI, 269.
 Henricus Ottonis M. frater regnum
 Lotharingie obtinuit. XII, 170.
 Henricus I. Anceps Galliarum Belgi-
 cam Et Lotharingam recepit a
 Carolo Simplex. VI, 43. IIX, 68,
 69 71 854. Gerbergam filiam in
 matrimonium dedit Giselberto
 VI, 44. Primum in Lotharinga
 Duce ipse constituit. VII, 50.
 Lanecam clavibus hominibus sa-
 cram credidit Rudolpho Bur-
 gundo

INDEX RERUM.

gundo extorsit. XII, 166. Ob Hungaricus tempestates impeditus Italiam non potuit recuperare. IX 86. Ultra Eideram Imperii vim protulit XIV, 194. Wormonem Danie Regem ad pacem petendam adegit. *ibid.* Marchionem Sleswicensem instituit. *ibid.* Saxonum coloniam illuc deduxit *ibid.* Danos subegit & ad Christianam fidem compulsi, *ibid.* & seqq. Trans Eideram arcem extruxit Oldenburgum, cuius rudera superant. XI V, 195. Bohemos, Sorabos & Slavos domuit, & ad Christianam Religionem adegit. XVI, 256. Hungaros fudit. XVII, 271. Sub jugum redegit Bohemos XXIX, 783. Dum ad Imperium obtinendum Romam tenderet, obiit. IX, 87.

Henricus II. Sanctus Balduino Flandria Comiti Valentinianus & Valacrus concessit, eumq; regni Beneficiarium constituit. VI, 49. Lotharingiam Germanie conjunxit. *ibid.* Ejus Tabule non reperiuntur in Vaticano, earumq; apographa fluxe fidei. X, 118. Ejusdem Donationes. *ibid.* 119. Siciliam Papae donasse legitur. XI, 141. Normannis Apuliam concessit. 149. Burgundie regnum illi à

Rudolpho III donatum. XII, 172. Burgundiam in suam redigere voluit potestatem. XIII, 179. Austrie regimen largitus est Alberto XVII, 274. Quendam Austrie civitates concessit Stephano Hungarie Regi. 276. 277. Stephanum hunc Regem appellatum ad Christianam religionem pcessit, sorore etiam sua in matrimonium datâ. *ib.* Boleslaum rebellem repressit. XLIX, 317. Eundem militari & feudali sacramento obstrictum in gratiam recepit. 318. Bohemiam & Boleslaum cum omni Slavorum gente subjugavit. *ibid.*

Henricus II Gallie Rex Metim, Tulum & Virodunum in suam potestatem redegit XXVI, 678. Quo jure Rex illa loca teneat. *ibid.* & seqq.

Henricus III, Niger à Rudolfo Burgundie heres scriptus. XII, 174. Burgundie Rex coronatus est 175. Ejus magnificum in Burgundiam imperium. XIII, 179. Comitatum Moriene & Alboni instituit. 180. Ejusdem donatio & permutatio. X, 117. Archiepiscopum Lugdunensem constituit, & ab eo juramentum fidelitatis exposcit XIII 180 & seq. Duxit Canuti Danie

INDEX RERUM.

- Regis filiam. XIV, 205. Quicquid intra Litham & Phisicam continetur ab Hungaris recepit. XVII, 277. Hungariam in Provinciam redegit. 281. Et secundum Imperii fecit. 284. & seqq. Atque tributariam. 285. & seqq. Petrus Regem restituit. *ibid.* & seqq. 284. 286. Principum foecordia regnum hoc Imperio detractum est. 294. Illud ereptum ivit Hildebrandus. 294. & seqq. Et B. Petro donatum scripsit. 295. & seqq. Lanceam & Hungaria Coronam misit Romam 295 & 300. Udalrico Bohemo bellum intulit. XIX, 324 325. Et ab illius injuria Poloniam vindicavit. 325. Ipsius Praesidio Casimirus Remp. aggressus est. *ib.* Contra Gazmarum Polonorum Ducem rebellem expeditionem paravit. *ibid.* Acriter perstrinxit Ferdinandum I. Castella Regem, quod se fecisset appellari Imperatorem XXI 449.
- Henrico IV. Cesare Regia in Italia jura imminuta sunt. XI, 141. Imminuende auctoritatis Regie occasionem dedit ejus immatura etas in Add. 861. Ejusdem imprudentia. *ibid.* Prae multitudine bellorum civilium Cesaream potestatem per Burgundiam non potuit exercere XIII, 181. Salomonem in Hungariae regnum restituit. XVII, 29. In Hungaros movit. 293. Civilibus bellis impeditus Hungariam non potuit recuperare. 294. Lusitiam Bohemus donavit. XXIX, 786.
- Henricus V. in jurata terra Matildis successit. X, 122. Ejus tabula. XI, 132. & seqq. Sabaudia Comitatum instituit. XIII, 181. & seqq. Constituit quod Conradum Zeringensem Burgundiae Comitem & Ducem. 182. Movit in Hungariam. XVII, 302. Poleslao Polono bellum intulit. XIX, 329. Et ab eo datum duarum negatum tributum exegit 330. Num vendiderit Regnum Arelatense Philippo Valesio? XXIII 571.
- Henricus VI. Francie regnum Imperio subicere voluit. IIX, 72. Duella Constantia Siciliae regnum quasi in dotem consecutus est. XI 113. Idem hereditariam successionem Caesarum in usum revocare studuit. XI, 154. Atque regnum Siciliae & Calabria Imperio conjungere. *ibid.* Regem Cyri in clientelam suscepit. XVI, 304. Itemque Armeniae Regem. 305.
- Henricus VII. Luteturgicus Reinoldum Barri Comitem ad officium

INDEX RERUM.

- compulit VII, 59. *Barrum expugnauit. ibid. Eig. Reinoldus huiusmodi prestauit. 60. Proscripsit Robertum Siciliam. XXII, 476. XXIV, 589. Mattheum Vicecomitem restituit. XXI, 531. Vicarios constituit Mutine. 524. Num Imperii iura vendiderit? XXIV, 588. Num quid de regno Arelatensi vendiderit? ibid. & seqq. Nam pretio accepto Italicas ciuitates libertate donauit. XXXIX, 507. & seqq. Ejus clientes fuere Guido & Robertus Viennae Comes XXIV, 596. Urbi Romae praefectum dedit Ludovicum Sabundum XX 424. Romanos in fidem suam sacramento adiecit. ibid. iussu Clementis V. per Cardinales unctus est. ibid. Non prestauit Pape iuramentum fidelitatis ibid. Neque inuasit Pontificum iura. ibid. Ejus Tabulae producuntur. 412. & seqq. Non obligant Imperium 422. Eisdem impositum est à Legatis Pontificiis. ibid. & seqq.*
- Hemicus Venetice prosapie Princeps debellatis Slauis eorum & Nordalbingorum Rex factus est. XVI, 259.*
- Henricus Auerinensis Comes Waldemorum II, Daniae Regem cepit XVI, 238. Praelio vicit. 240.*
- Hereditariae regiae leges non semper observatae sunt. XIX, 64.*
- Hericus Sueonum Rex Daniam occupauit. XIV, 207. Saxoniam & Frisiam affixit. ibid. Ab Ottone III praelio superatus est. ibid.*
- Heribodesheim. VII, 44.*
- In Hierilibus Rebus imperantes suum querunt commodum. XIX, 347. 340. 355. Etiam cum incommodo subditorum. 357.*
- Hermannus Babenbergensis censum regium in ditione Romana & Urbe Caesaris nomine collegit. X, 115.*
- Hermenfridus Thuringorum Rex ultimus. II, 8.*
- Hermengardis Bosonem maritum ad regium nomen sumendum incitauit. XII, 157.*
- Hertmarus insolentiam Bzouii castigauit. 319.*
- Hesum ab Ottone III. S. Petro oblatum. X, 117.*
- Hetruria in duas partes diuiditur. XXIII, 510. Num sit in ditione Imperii. 511.*
- Hetruria Dux est Imperii Vasallus. XXIII, 511. 521. & Beneficiarius. 523.*
- Hetruria urbes quodam Beneficio libertatis a Rud. I. sunt donatae. XXII, 500.*
- Hilдеб- andus Papa. vide Grego-*

INDEX RERUM.

- rim VII.
- Hispania Ecclesie addicta ab Hildebrando Papa.* XVII, 296. Est orbi formidabilis in Add. 867.
- Hispania Rex quo titulo Mediolanum & cet. teneat.* XXIII, 536. *Que de Lotharingico regno possidet, Imperii finibus comprehenduntur.* XXIX, 735 & seqq. Est Imperii Vassallus XXIII, 511.
- Hispanorum nonnulli Reges Imperatorum titulum affectarunt.* XXI, 448.
- Historia est civilis vite magistra.* 885.
- Hollandia fuit in ditione Francorum.* III, 22. Eam deficientibus masculis Ludonici Bavarii uxori sue donavit XXIX, 741 & seq. Num sit Imperii feudum? 741 & seqq. Olim cum Zelandia Frisie accessita est. III, 22.
- Hollandie Comites à Francorum Regibus constituti sunt.* III, 23. se Imperio obnoxios agnoverunt, XXIX, 737 & seqq. Fuerunt Imperii Vassalli ibid. & 743 & seqq. Hoc ius Cesaribus integrum mansit ad Burgundos usq. 742. & seq.
- Hollandi num sui iuris olim fuerint & Imperio exempti.* XXIX, 736. & seqq. Idem patrociniū, quod suscepit Grotius, examinatur. ibid. & seqq. 744. & seqq.
- Holsatia ab Eadora principum suumens Saxonie semper fuit annumerata.* XI, 225. etiam antea nuntium Christum. ibid.
- Holsatie Comes ex Saxonia Ducis beneficiario factus est Imperii Vassallus.* XVI, 236.
- Holsatie Comes Gerhardus Ducatum Sleswicensē obtinuit.* XV, 226 & seqq.
- Holsatie Ducatum Carolus V. Christiano II. Danie Regi donavit.* XI, 242. Sed donationi illi renunciatum est. 243.
- Holsatie feudum ab Episcopo Lybencensi olim petiitum.* XVI, 243. Sed hodie à Cesare confertur. 244.
- Honda fossa limes Imperii VI, 46. Hodie appellatur Scaldis occidentalis.* ibid.
- Huenchirche.* VII, 44.
- Homovva.* VII, 44.
- Homburg.* VII, 44.
- Horreum.* VII, 43.
- Hays Castellum Ducatus Barrensis est iuris Imperii.*
- Hugo Henrici Marchio Urbis Romæ Dux ab Ottone III. Cesare est.* X, 118.
- Hugo Berthæ filius, Rex Italiae Burgundo cessit, quicquid in Arelatensi provincia Lullens tenuerat.*

INDEX RERUM.

- erat. XII, 67. & seq. Idem videtur esse, qui Hugo Viennensis. 168. Perperum Rex Arelatensis ab Amylio dicitur. ib. Heribero dedit provinciam Viennensem. ibid. & seq. Comes potentissimus & sapientissimus. 168. Appellatur etiam Guido. 169. Venetorum privilegia confirmavit. XI, 46.
- Hulf. VI, 46.
- Humbertus Delphinatus Princeps ultimus, ceteris legibus principatum illum concessit Regibus Gallie. XXIV, 592 & seq. Quod à Cesare rati haberi petisit Philippus Valesius 593.
- Hungari sive Hunni sunt originis Scythicae. XVII, 270. Tempore Ludovici Pii Daciam occuparunt. IV, 32. Et Pannoniam quoque, itemque Moraviam tempore Arnolphi Caesaris. XVII, 270. Germaniam, Italiam & Galliam populari sunt. 271. Ab Henrico Aucupe puls, ib. Ab Ottone M. fracti. ibid. Austriam occuparunt, 272. Eaque iterum ejeti 273. A Pipino Caroli M. filio sedibus suis expulsi sunt. 274. In regno Bojaria sedes fixerunt. 276. Ad Christianam fidem perducti. 277. Illis bellum intulit Conradus II. 279. Sed pax tandem compolita est. 280. Ab Henrico III, Imperio sunt subjeti, 284, 285, 287. Rebellarunt 300, Hungaria Imperio fuit subiecta. XVII, 269. & seqq. Et tributaria. 285, & seqq. In libertatem sese asserunt. 267 & seqq. B. Mariae Virgini in tutelam oblata. 299. Nummos signat B. Virginis imagine 300. Post Salomonem non fuit sub Imperio Germanico. 301. Recuperare id voluit Fridericus I. 302. Imperii sui in illud perit. 303. De ea in provinciam redigenda deliberatum ab Ordinibus 859.
- Hunnicum bellum. XVII, 274, 276.
- Hunulicuri. VII, 47.
- Hutrinus pons. XXVI, 674.
- Iaromirus I. Rugie Princeps, deficientibus à Danis Venedis Rugiam in fide continuit. XVI, 267.
- Iaromirus II. excusso jugo Danico, Selandiam populatus est. XVI, 267
- Illyricum Germanici Imperii terminus. IV, 31.
- Imperantes num semper teneantur unice querere subjeti populi commodum? XIX, 346 jure natura obstricti sunt Remp. curare. 355.
- Imperatores Germanie jurarunt, se Imperii jura defensorum. XIX, 380. Eis fodrum dedere Pontifices. XX 404. Ac compertis quoque, sum-

INDEX RERUM.

- munus in Urbem Romanam.* XXI,
 449. *Coronandi cavent Romanis*
de Privilegiis. XXI, 434. *Rome*
ac alibi in Italia creant equites
auratos. 458. *Itemque Rome insti-*
tuunt Comites Sacri Palatii La-
teranenses. *ibid.* *Concedunt ter-*
ris Papalibus privilegia. *ibid.*
Imperatoria Dignitas Germanico
regno in perpetuum accessit. IX,
 76 & seqq. *Comprehendebat illa*
principatum Urbis Rome & reli-
quiarum veteris Imperij Romani
per Italiam. 76. *Ludovico Lo-*
tharij filio natu primo jure here-
ditario obtigit. *ibid.* *Artibus Jo-*
annis IX pervenit illa ad Caro-
lum Calvum. *ibid.* & p. 77.
Imperij Administratio num spectet
publicum an commodum impe-
rantis. XIX. 389 & seqq.
Imperij Francici origo & amplitu-
do. III, 12. & seqq. *Ejus terminus*
fuit mare Balticum. IV, 30.
Imperij fines maritimi. XXX, 241.
 & seqq.
Imperij Germanici fines. num ex Fe-
deribus illis Romanis sint petendi.
 I, 1. *Ejus jura non fluunt ex illis*
exoletis veteris Imperij Romani
rebus. 5. *Illius primi fines.* IV, 23.
Ejusdem fines contra Italiam. 32.
Eunt divisum in tria regna. V, 35.
Coaluerunt in Carolo Crasso. 36.
Ejus limites ad Rhodanum usque
 XII, 177. *Auctoritas ejus in re-*
gnum Burgundicum a Fridrico
 I. restituta, ad fatale interre-
 gnium usque integra mansit. XIII,
 178 & seqq. *Ac 1199, ad Rudolphum*
Habsburgicum. 192. *Fundamenta*
juris, ex quibus illius possessiones
amisse dijudicande sunt. XIX, 389
 & seqq. *Ejus in quaterniones di-*
visio nihil habet ex vero. XXI X,
 810. *Eidem regnum Danicum bi-*
nis per intervalla vicibus fuit
obnoxium. XIV, 193. *Sed hec Im-*
perij jura in Daniam a Conrado
 II remissa sunt. 205. *Illius Imperii*
vis a Caesaribus nostris ultra Lo-
tharingie limites in Campaniam
Gallicam protensa fuit. XXVI, 663
 & seqq.
Imperij jura Francico regno sancta
existunt. XII, 176.
Imperii juribus terrae Pontificum
Romanorum non praescriptione
aut alio aliquo titulo exciderunt.
 XXI 445 & seqq.
Imperii juri summo in res pontificis
us nunquam renunciatum est. XX,
 405.
Imperii limitibus non exciderunt,
siquae a Caesaribus Romanis Pon-
tificibus denata sunt. XX, 391 &
 seqq.

INDEX RERUM

seqq. Qui limites fuerint ab *ævo*
Friderici Secundi. 392. Non sunt
 nostra littora extensi. XXX, 851.
Imperij Romani veteris res & jura
 ad Cermanicum Imperium non
 pertinent. I, 2. 3. & *seqq.* Istius
 Imperij exiguum mansit reliquū.
 X, 95. Ejus dominium utile tan-
 tum ad Papam pervenit. *ib.* Num
 ejus jura & Consuetudines post
 Caroli Calvi donationes quisquam
 Imperatorum recuperavit? 100.
 Otto M. recuperavit Imperij pos-
 sessionem. IX, 87 & *seqq.* Quomo-
 do Ecclesie sua bona restituerit.
 X, 105. Salva scilicet potestate
 Cesarum. III. Ejus possessione Ger-
 manorum Reges Paparum culpa
 excussi sunt. 84.
Imperij summa potestas non est in u-
nus Cesaris manu XIX, 381.
Imperium derelictum quo jure te-
neatur XIX, 359. Quod vero Im-
 perium habendum pro derelicto.
 358. 359. Num hic requiratur lon-
 gi temporis prescriptio? 360. Num
 Imperium per tacitam derelictio-
 nem ad alios transferatur? *ib.*
 Num ejus occupatio rata habe-
 tur jure gentium? 361. Imperium
 derelinquit, qui in salutem Civi-
 tatis nihil quicquam movet. 357.
 Ad imperium pertinent Italie Pon-

tificum terre beneficiaria. XXXI,
 473.

Inalpine terre à Baviar & Aleman-
 nis occupate sunt. IV, 32.

Inda. VII, 47.

Insule Adriatici sinus & maris Tyr-
 rheni & Fialie vicine pertinne-
 runt ad jus Imperii, XI, 140.

Insule viciniores continenti in bene-
 ficium a Cesaribus dabantur. XXX,
 444. & *seqq.*

Ionocentius II. Rogerio Siculo digni-
 tatem Regiam confirmavit. XI, 153

Ioannis IIX arribus Casarea dignitas
 ad Carolum Calvum pervenit IX
 77. Templum S. Petri spoliavit.
 clausit & in Galliam fugit. *ibid.*
 81, 82. Ad regnum Italie Bosonem
 Comitem evchore studuit. *ibid.*
 Ludovicum Balthum creavit Au-
 gustum. *ibid.* Ac deinde Carolum
 Crassum. *ibid.*

Ioanne IX curante quedam vetera
 jura Casarea in Synodo Romana
 confirmata sunt. x, 101. Que sci-
 licet sunt de appellatione ad Ca-
 sareum, & de ipsius pastu ab Episco-
 pis & Comitibus solvendo, sti-
 pendioque Imperatorio ab Ecclesia
 augendo. *ibid.* 102.

Ioannes XI ex Marozia & Sergio
 Papa nefario adulterio genitus,
 x, 103.

Ffffff

Ioan-

INDEX RERUM.

Joannes XII. Alberici quæsi hereditato Principatum urbis Roma adeptus est. X, 104. Et Otto M. reddidit eum à Pipino & Carolo M. Ecclesie donata. ibid. & seqq.

Joannes XIII. sola Imperatoris auctoritate Pontifex factus est. X, 116.

Joannes XXI. l. multorum criminum rem, cur dignitate suæ exuit. XXI, 459. & seqq.

Italia potestatem constituendi Cesaris concessit Germanie XIX, 387. Mansit tamen Italis in sua aliquod jus. 388. Per Germaniam motus Italia caput erexit. 365.

Italia Episcopi Principes & Urbes auctoritatem Frederici I. in se & sua agnoverunt. XI, 143. & seq. In homagio Cesaris prestando ad Frederici II. fata perrexerunt. XI, 145. Idque ut prestent, concedunt *Italegati* Pontificij. XI, 146. & 147.

Italia Principatus minutiores plerique sunt juris Imperialis. XXIII, 136. & seq. Ei semper propria Corona & propria Comitibus fuerunt. XXIV, 166.

Italia Rex Hugo Bertha filius Rudolpho Burgundo cessu, quicquid habens in provincia Arelatensi tenuerat. XII, 167. & seq.

Italia vicine Insule pertinent ad Imperium. XI, 140.

Italiæ Carolus M. Francorum regno adiecit. II, 10. Eam post Carolum Calvum nemo Gallia Regum habuit. IX, 84. Eandem Berengarius Forojulienfis sibi despondere ausus reprimatur ab Ottone M. 85. Guido & Berengarius illam occuparunt. XI, 162.

Italica Civitates Hadriani & Alexandri Pontificum instinctu in libertatem sese asserere studuerunt. XI, 147. A Rudolphi I. avo humiliter modestia Cesares Dominos observarunt. XXI, 11, 500. Sunt adhuc in ditione Imperij. 505. Num ab Henrico Lutzemburgico & Carolo IV. accepto pretio libertate sint donati. XXI, 11, 507. Num a Rudolpho I. libertate donati. 495. & seqq. Non possunt producere Tabulas Rudolphinas. 476.

Italica Pontificum terra beneficiaria hodie pertinent ad Imperium. XXI, 473. & seqq.

Italicum regnum haud aliud est, quam regnum Longobardorum. X, 94. & XI, 130. Num hodie sit superstes? XXI, 11, 493. Germanico Imperio in perpetuum accessit. IX, 76. & seqq. Una cum Imperij italiano ex Hadriani III. decreto

Princ-

INDEX RERUM,

- Principibus Italicis traditum est.* 84. *Feudi lege Berengarius ab Ottone M. impetravit.* 87. *Quemadmodum ad Friderici II tempora sese habuerit* x, 94. *Una cum Caesarea dignitate Arnolpho ceditum est à Formoso.* ix, 85
- Italice regni fines.* x, 94 & seq. *Usq; ad Fridericum II integri manserunt.* xii, 130. & seqq.
- Italice regni iuribus nunquam renunciatum est à Germania.* xxiii, 493. & seqq. *Ejus possessione Germaniae Reges Paparum culpa excussi sunt.* ix, 84.
- Italice regni quid tacito in aliorum iura transferit.* xxiii, 509 & seq.
- Italice regni nomen post Carolum M. cepit.* x, 94. & seq.
- Italice regni salus spectanda est, non autem commodum Imperantis.* xix, 390.
- Iudices Romanis à Carolo M. dati sunt.* x, 96.
- Julius II Papa Principatus à Ludovico Bavaro in Italia institutos malis artibus in unum corpus redegit* xxi, 458. *Nam Helvetios liberos pronuntiavit?* xxv, 651 & seq.
- Iura acquirendæ & amittendæ possessionis.* xix, 341
- Iura Iustiniani Dd. antiquo jure Romano in Imperio Germanico omnia contineri male contendunt.* I, 3.
- Iuris jurandi formula, quæso Populus Romanus Arnolpho Caesari obstrinxit.* ix, 86.
- Iure naturæ imperans obstrictus est temp. curare.* xix, 355. *vid. Naturæ jus.*
- Iure gentium Imperiorum neglectorum occupatio iusta & rata red-dita est.* xix, 361.
- Iuramenti formula, cum Sigismundus Caesar Pontifici iuraret.* xx, 434 & seqq.
- Iuramentum fidelitatis ab Archiepiscopo Lugdunensi, quem Henricus III constituerat, exposcit.* xiii, 190. & seqq.
- Iurisdic-tio Caesarea in Romanos.* x, 90 & seqq. 101, 114. *In obit illos Comitatus, quos Otto III, S. Petro obtulit* 117. & seqq. 125 & seqq. *salva mansit.* 118. & seqq. 125 & seqq. *In ipsam Urbem Romanam Hetruria Marchioni ab Ottone III. concessa.* 118.
- Iustina.* vii, 43.
- Italia sive Cimbrica Chersonesus in tres Episcopatus divisa* xiv, 197, 198, 102. *Venit in diuisionem Imperij Germanici.* 201. *Ejus Episcopatus Hamburgensi Episcopa*

INDEX RERUM.

- ini subiecti. 197. Eorum Episcopatum privilegia. 202.
- Intie Ducatum ab Rege Danie accepit Abel. xv. 226. Sletovicensem etiam complexus est. ibid.
- Kirchholm sacellum in Duna Insula à Bremensibus exstructum. xxix. 129.
- τὸ Κύριοι penes quem sit. xix. 373.
- Ladislau Salomoni Hungarie Regi rebellans gentis libertatem præstet. xvi. 292.
- Lamberius Schafnaburgensis defenditur. xix. 328.
- Lamberto, Vidonis filio Cesaream dignitatem gerente quedam vetera iura Cesarea, curante Joanne ix. confirmata sunt. x. 101.
- Landgravius Thuringie Caesaris legatus ad Eidoram sponsam Danicam excepit. xv. 224. Matrem Canki Danie Regis repudiavit. xvi. 135.
- Larbie. vii. 47.
- Lechi iactate victorie sunt fabule. xix. 320.
- Ledi. v. 11, 47.
- Legati Caesaris in urbe Roma & Romana ditione fodrum h. e. censum Regium collegerunt. x. 115. Id quod factum Papis non contradicentibus. 126. 127.
- Legati Pontificii concesserunt, ut Episcopi sacramentum fidelitatis Cesari præstent. xi. 146. 147. Cesarem appellarunt Dominum suum & Imperatorem Urbis & orbis. x. 128.
- Legatus sive missus & iudices Caroli M. in urbe Roma & Italia. x. 96. Sub ejus dominio fuerunt Episcopi, Clerici & omnes Principes Romani. 97. 98.
- Legatus Caesaris incoluit palatium S. Petri, Supremumque & in Urbe & per Italiam jus exercuit x. 96. & seqq.
- Legatio Pontificia ad Friedericum I. de homagio, quod ille ab Episcopis exigebat, ejusque responsum. xi. 146.
- Ex Legibus Civilibus de admittende vel acquirende possessionis jure inter. Resp. non judicatur. xix. 341
- Legibus Civilibus unum teneatur Republica. xix. 341.
- Leo III. quid pollicitus sit Regibus Francorum. x. 113.
- Leo IX Ottonis M. auctoritate sedi sue restitutus est. ix. 91. Ipse & clerus omnis, populusq; Romanus eterno pacto Germanie Regibus se devinxerunt. 92. Sed hoc pactum ad Italicum regnum non pertinet. ibid. Ejusdem Leonis pactum cum Otone M. de Paparum & Epi-

INDEX RERUM.

Episcoporum electione. x,
 116.
Leo IX Pontificum Romanorum pri-
mus exercitum duxit contra Nor-
mannos. xi. 152.
Leopoldus Suevie Dux Hungaros
Austria pepulit. xvii. 273. *Non*
Ducis sed Marchionis nomine Au-
striam tenuit. 279.
Lendenſe. vii. 47.
Liber populus non omnis ſui juris eſt.
 xix. 341.
Liberarum Civitatum Imperium
amiſſum, num jure poſſit recupera-
ri. xix. 356.
In Liberis Rebuſq. non ſemper requi-
ritur populi conſenſus ad contra-
ctum. xix. 349.
Liguriam S. Petro à Mathilde obla-
tam ſcribit Leo Oſtienſis. x. 120.
Limes Imperii Hontafoffa. i. e. Scal-
dis. vi. 47. *Ultra quem tamen Im-*
perii ſines extenſi ſunt. 47. *Eſt*
Sleſwicum. xiv. 196.
Limes olim Marca diſtus eſt. iv. 26.
Limites Imperii, quales ab ævo Fri-
derici II. xx. 392. *Vide Imperii ſi-*
nes.
Limites Patrimonii S. Petri ſive do-
nationis Mathildis non conſtant.
 x. 120.
Limites priſcos Dania Conradus II.
reddidit. xiv. 206.

Linga. vii. 45, 48.
Livoni armis ad religionem com-
pulſi & in ſervitutem redacti ab
Epſcopo Alberto. xxix. 830.
Livoniam olim incoluerunt Aſtij.
 xxix. 818. *Ea irruptionibus Sve-*
onum, Danorum, Ruſſorum &
Lithuanorum expoſita fuſt. 829.
Ex Germanis primi intrarunt
Bremenſes. ibid. *Primus ibi Epi-*
ſcopus Menardus Monachus. ib.
& ſeq. A Germanis ſubacta. 830.
In provinciam Imperij accepta.
 931. *A Ioanne Baſilide miſere aſ-*
ſiſſa. ibid. *Polono tradita.* 833.
& ſeqq.
Livonia Rex renunciatus eſt, Ma-
gnus, Holfatie Dux. xxix. 836.
Quam rem ægerime tulerunt le-
gati Ceſaris. ibid. *Imperij culpa de-*
ſecit. 839 *& ſeq.*
Lomenſis. vii. 48.
Longobardie Epſcopi, Principes, &
Civitates Imperatoris auctorita-
tem in ſe agnoverunt. xi. 144.
Longobardiam vi tenuit Berengari-
us. ix. 87. *S. Petro à Mathilde*
donatam ſcribit Sigonius. x. 120.
Longobardica Civitates nonnullæ
ad libertatem aſpirare cepe-
runt, Henrico IV Ceſare. xi. 142
Longobardicum regnum, Italicum
dicitur. xi. 130. *Diſtinctum fuſt*
 Ffffff 3 *ab Im-*

INDEX RERUM

- ad Imperio Romano. X, 95. Regna Germanico accessit. IX, 76. Ludovico Lotharius filia nati primo cum Caesarea dignitate jure hereditario obligi. ibid. Ab Otone M. recuperatum est. 91.
- Longobardici regni primarius heres fuit Ludovicus Germanicus. IX, 76.
- Longobardorum in Italia regnum à Carolo M. deletum est. II, 10.
- Longobardorum Rex Aucharicus haec in mare inmissa limites regni sui definit. XXX, 846.
- Lotharingia olim regnum fuit sui juris. VI, 50. Non habuit Duces aut Marchiones. V, 11, 50. A Carolo Simplice occupata, sed Henrico Aucupi reddita. VI, 42, 43. 11X, 63. 69. Eadem Ottoni l. à Ludovico Transmarino restituta. VI, 45. Non estendum Gallie. 47. Ad imperium redit. V, 37. A quo appellata sit. VI, 38, 39. A Ludovico Germanico occupata. 39, 40. Et cum consensu Procerum Gallie. 41. In duas partes divisa. IX, 81. Ejus salus spectanda. XI, 390.
- Lotharingie Ducatus num si liber & sui juris. XXVI, 682. & seq. 705 & seqq. prolixè ex Tabulis transactionis Norimbergensis.
- Perpetuo finibus Imperii inclusus fuit. 704. & seqq.
- Lotharingia Duces investituram acceperunt à Caesaribus, eisque homagium presterunt. XXVI, 710. & seq. Eisdem tradita Tabule fidei quare à Rudolpho II. 729. & seqq.
- Lotharingia Dux à Gallis omni ditione exiit. XXVI, 685. Dux à patre suo Arnalphe Cesare constitutus est Zuentipoldus. XII, 166.
- Lotharingie limites contra Galliam. VII, 51.
- Lotharingie portio que Ludovico Germanico obvenit. VII, 43. & seqq. Itemq. que Carolo Calvo. ib.
- Lotharingie proceres ad Comitum Imperii admissi sunt. XIX, 340.
- Lotharingie Rex Berengarius regno deturbatus est. XII, 167. Ei successor est Rudolphus Gallie Cispinae Rex. 167.
- Lotharingiam inuasit Ludovicus Transmarinus. XII, 170. Itemque Lotharius Transmarini filius. VI, 47. Sed tamen abjuravit. 855. Omnem Lotharingiam Henricus II. Cermania conjunxit. ibid. 52. In eam nihil juris sibi arrogante Gallie Reges ab Ottonum temporibus usq. ad Frederici II. facta. XXVI, 663.

Lotha-

INDEX RERUM.

Lotharingica controversia quomodo
sospicienda. XXVI, 683.

Lotharingici regni quæ Gallus possi-
det, num Imperij finibus excide-
runt? XXVI, 662 & seqq. Quedam
causa controversiam Imperij li-
mitibus continentur. ibid. Que-
dam sunt juris controversi. ibid.
Ab Ostonum temporibus usq; ad
Fridericum II in id nihil juris sibi
arrogarunt Gallia Reges. 663.

Lotharingici regni ambitus. VII,
51, & seqq. Discitur ille ex Tabu-
lis, quibus Ludovicus Germanicus
& Carolus Calvus duas in par-
tes regnum illud dividerunt. VII,
52, 53. & seqq. Barrum ei olim
fuit accensuum. 51 & seqq.

Lotharingici regni quæ Hispanus
possidet, finibus Imperij compre-
henduntur. XXIX, 735 & seqq.

Lotharingici regni quæ Lotharingia
Duces tenent, ea omnia sunt juris
Imperialis Germanici. XXVII
688 & seqq.

In Lotharagicum & Burgundicum
regnum sensim involarunt Gallia
Reges post lapsus cum Friderico
II Imperij vires XXVI 671 &
seqq. Otto M. Henrico fratris suo
commisit. XI, 170.

Lotharius, Ludovicus & Carolus in
solidem partes Imperium Fran-

corum dividerunt. III, 13. & seqq.
Lotharij regnum ad Fleum usque
porrectum fuit. III, 20. Atq; ul-
tra Mosam & Vahalem. 21. Es ob-
tulerunt tres partes Frisie. 20. Il-
lius portio paulatim Germanico
regno accessit. VI, 38. Ejus tres fi-
lij in totidem regna tertiam re-
gni Francici portionem divide-
runt. 39.

Lotharius Lotharingia Rex Burgun-
dia minoris nonnulla consequutus
est. XII, 155.

Lotharius II Cesar cum Innocentio
II de hereditate Mathildis paci-
ficatur. X, 122. Movit contra Nor-
mannos. XI, 153. Nihil juris he-
reditarij in Obotritos cedit Ca-
nuto, XVI 236. Licit cum Obotri-
torum Regem fecerit. 249. Huic
Lothario Rex Hungaria munera
misit. XI, 1, 302. Eidem Polonus
nomine Pomerania & Rugia bo-
magium prastitit. XVI, 259. Atq;
duodecim annorum tributum
persolvit, ac perpetuam subjeti-
onem sacramento firmavit. XI, X
330. Apuliam vindicatum tradi-
dit Reginaldo. 336 Rogerium A-
pulia ejectit ibid. Eidem Danie
Rex gladium prebuit. 357. Ca-
nutum Ducem Sleswicensem,
Slavorum Regem creavit. XI, V.
208. Ma-

INDEX RERUM.

203. *Magnum* *Daniae* Regis filium sibi supplicem factum recepit in gratiam. *ibid.* Ejus tamen insidias expertus est. *ibid.* *Erici* in-
telam suscepit contra *Magnum*.
209. *Halberstadij* *Magnum* *Daniae* Regem benigne acceptum cum honore dimisit. 209. Ei *Magnum* hominum praestitit. 210.
- Lotharius Transmarinus* filius *Lotharingiam* invasit. VI, 47. Cum *Otone III* fides inijt. 48. Reddidit *Otoni III* *Virdunum* urbem *ibid.* *Lotharingiam* ab *Henrici* *Bavari* conatibus vindicavit. 49. *Lotharingiam* abjuraruit. 853.
- Lucanum* libertatem pecunia redemerit à *Rudolpho* *Cesare* XXIII. 538. Habuit *Vicarios* à *Cesaribus* constitutos. 359. *Carolus* ut *Dominum* venerat est. *ibid.*
- Lucenses* num à *Rudolpho I.* libertate donati? XXIII. 498. An ab *Henrico* *Lucelburgico* vel *Carolo* *XV.* 507.
- Lucobovienses* *Comites* *Saxoniae* *Ducibus* fuerunt obnoxij. XVI, 236.
- Lucij* *Pape* & *Friderici I.* concertatio de testamento *Mathildis*, X, 121, 124.
- Ludovicus* *Balbus*, *Lotharingia* cum *Germanis* aequè divisa, de Imperij jure in *Italia* dimicare statuit. IX. 81. 82. A *Joanne* *IIV.* *Augustus* creatus est. *ibid.* A *Papa* *Augustus* nomen ei obtrusum est 84. Ejus factus cum *Germanis* 81.
- Ludovicus* *Bavarius* prolixis literis reconciliationem cum *Benedicto XII* expetiit. xx. 412. Non edidit *Tabulas*. 425. Iura Imperij fortissime asseruit. *ibid.* Eaque integra conservavit. XXI, 457. *Tribi* *Rome* *Praefectum* dedit *Castellanum*. 458. Itemque aliis oppidis *Papalibus* praefecit *Vicarios*. *ibid.* *Joannem XII* *Papam* dignitate exnuit. & *Nicolaum V.* constituit. 459. Causas ipse refert *Bzovius*. *ibid.* & seqq. Antiqua *Cesarum* jura in *Papis* exercuit. 465. Proscripsit *Robertum* *Siculum* & *Ioannem* *Papam*. xxii. 476. *Galecium* in carcerem conjecit. xxiii, 531. Ab eo *Mediolanensem* *Prin-*
ceps constitui petijt *Scaliger*. ib. *Remp.* *Mediolanensem* ordinavit. 532. Eis pecuniam in peravit. *ibid.* *Albinum* *Galeasij* filium Imperij *Vicarium* *Mediolani* constituit. *ibid.* *Edoardum* *Anglorum* constituit Imperij *Vicarium* xxvi, 671. *Mouat* *Philippum* *Gallum*, ut ab occupatare servarum Imperij desisteret. 672. *Hollan-*

INDEX RERUM

Hollandiam uxori suæ donavit. *XXIX*, 741. Et Lusatiam Joanni Bohemorum Regi, *XXIX*, 787. Monuit Philippum Gallum, ut ab occupatione terrarum Imperii abstineret, *XXVI*, 661.

Ludovicus Bosoni patri in provincia Arelatensi successit consensu Regum Germanie, *XII*, 167. A Berengario exccatus est. *ibid.* Erat Ludovici Italici Regis filia natus. 160. Burgundie Rex. 158. A Carolo Crasso adoptatus, 160. & seqq.

Ludovicus, Conradus & Henricus Germanie Reges ob tempestates Hungaricas & civilia bella Italiae recuperande curam seposuerunt. *IX*, 86.

Ludovicus & Carolomannus Balbi filii à Bosone contempti. *XI*, 159. A Hugone Abbate ad regnum e-
vecti sunt, *ibid.*

Ludovicus Germanicus Lotharingie partem occupavit. *VI*, 39. *VII*, 43. & seqq. Ejus filius Ludovicus omnem Lotharingiam regno suo adjecit 40. Idque cum consensu Procerum Gallie, *ibid.* & 41. Ad Francie Occidentalis occupationem excitatus est. *VI*, 41, Sed recepta Lotharingia à Francia abstinuit. *IX*, 63. Ejus Palatinum

Franconofurdi, *VI*, 41. Casaree dignitatus & regni Longobardici primarius heres. *IX*, 76.

Ludovicus Landgrafus matrem Cantu Regis Daniæspudavit. *XVI*, 235.

Ludovicus. Lotharius & Carolus in eisdem partes imperium Francorum dividerunt. *III*, 13. & seqq.

Ludovicus Lotharii filius natu primus Casaream dignitatem & regnum Longobardicum mero jure hereditario obtinuit. *IX*, 76. Successorem appellavit Carolomannum Ludovici Germanici filium natu maximum. 77. Casaream auctoritatem Rome exercuit. *X*, 99. Galliam Narbonensem consequutus est. *XII*, 155.

Ludovicus *XIII*. Gallie Rex, cum Sfortiam ditione Mediolanensi exuisset, transiit cum Maximiliano I. Casare. *XXIII*, 535.

Ludovicus Pius Siciam & Carinthiam ab Italia sejunxit. *IV*, 33. Imperium inter filios divisit. *III*, 13. *XIV*, 193. Hamburgensem Episcopatum instituit. *IV*, 26. Saxoniam Transalbinam Ekeberto Comiti reddidit. 28.

Ludovicus Sabaudus Urbi Romæ prefectus ab Henrico *VI*. datus est.

INDEX RERUM

- est. XX, 424.
- Ludovicus Sanctus Gallie Rex Henrici Barri Comitis iudex commissarius. VII, 55. Imperio fuit obstrictus, vel certe ejus uxor. XXIIV, 579. & seqq. Ipse scripsit Ecclesiam Arelatensem in Imperiositatem esse. XIII, 191.
- Ludovicus Sfortia cum Maximiliano de Ducatu Mediolanensi transiit. XXIII, 535. A Ludovico XII Gallie Rege ditione illa exutus est ibid.
- Ludovicus Transmarinus regnum Burgundicum & Lotharingiam invasit. XII, 170. Rebellantes Lotharienses in clientelam suscepit. VI, 44. Cum Ottone Cesare pacem iniit, eiq; Lotharingiam concessit. 45. Gerbergam Ottonis filiam in matrimonium accepit. ibid.
- Lugdunum. VII, 46. Est juris Casarei. XXVI, 676. In ditionem Imperij Germanici pervenit. XII, 177.
- Lugdunense. VII, 49.
- Lugdunensis Archiepiscopus ab Henrico III constitutus, iussus est iuramentum fidelitatis prestare. XII I, 180. & sequ.
- Luitbrandus Ottonis M, legatus, IX, 81.
- Luitfridus Comes Altenburgensis. XII. 165. Ejus nepos Rudolphus Burgundie Rex 166.
- Luitosa. VII, 48.
- Lunenburgiens Dominus ab Henrico Zwimerensi in praelio captus est XVI, 240.
- Lusatia Imperij finibus includitur. XXIX, 786. A Carolo M subacta. ibid. Bohemis ab Henrico IV tradita. ibid.
- Lutera VII, 44.
- Luxovium. VII, 45.
- Luxemburgensis Ducatus nonnulla loca vi occupavit Burgundus. IIX, 740.
- Lybeca in jus Danorum cessit. XVI, 254. Danicum jugum excussit. 267. A Friderico I Cesare in numerum Imperij urbium recepta est. 236. Imperium in mare Balticum exercuit. XXX, 849. Eam Adolpho Holsato obsidenti Waldemarus II suppetias iulit. XVI, 241.
- Lybecensis Episcopus feudum Holsatia olim conferebat. XVI, 243.
- Magdeburgensi Episcopatu Slavoniae cura commissa erat. IV, 29.
- Magnus Holsatie Dux parte Livoniae tenuit XXIX, 832. Obiit 909; Episcopus Oeschensem & noronensem. 835. A Moscho Livonia

INDEX RERUM.

nice Rex renuntiatus est 836.
Magnus Nicolai Danie Regis filius
Cannium Sleswicensem Ducem
nefarie ac perfide interemis XIV
 208. *Supplex Lothario II fide-*
litatem juravit. 209. 210. *Adol-*
phum ex insidiis circumvenit,
ibid.
Majestas si divisa est, sine reliquo-
rum consensu alienatio fieri non
potest. XIX, 352.
Maline. VII, 47.
In Manichæus sevirare noluit S. Augu-
stinus. 878.
Mantua Ducatus beneficiario & cli-
entelari jure Imperio obstrictus est.
 XXIII, 26 & seqq.
Marabenses sunt Mari fluminis ac-
cola, nunc Moravi dicti. IV, 31.
Marca id est limes, IV, 26.
Marchia Camerini ex arbitrio Im-
peratoris dependet X, 118.
Marchia Nova olim Polonia fuit ac-
censita. XII, 338.
Marchia Orientalis hodie Austria
dicitur. IV, 32.
Marchia Venedica & Marchia Ori-
entalis fines sunt Imperij Germa-
nici. IV, 32.
Marchia Veronensium & Aquilegi-
ensium Henrico commissa. IX, 49.
Marchia natum Sleswicensem Otto
M. non sustulit. XIV, 206.

Marchionem Sleswicensem Henri-
cus Auceps instituit. XIV, 194. *A*
Danis trucidatus est una cum Sa-
xonum colonia. 197.
Marchiones Tuscia olim habuerunt
imperium in urbem Romanam. X,
 102.
Mare num possit privata possessione
teneri? xxx, 841 & seqq. *Num*
Anglicano scepro sit obnoxium?
 850.
In Mare Germanicum num quis do-
minium affectari? xxx, 850. *In*
vicinum Civitates imperium ex-
ercuerunt. 849.
Maris dominium num Imperio com-
petat? xxx, 842 & seq. *Num a-*
licui Principum à Cesaribus da-
rum sit? 843 & seqq. *A Germanis*
olim fuit contemptum. 846. *Num*
in ejus dominium classis à Cesari-
bis sit exstructa? 847 & seq.
Maris dominium non ubique equali-
ter extenditur. xxx, 851.
Maris vicini dominium an compe-
tat littorum Dominis? xxx, 845.
 & seq.
Marini domini fines quidam equo
insidentes hasta vel gladio definie-
runt. xxx, 848.
Marini Imperij fines. xxx, 841 &
 seqq.
Maria B. Virgo Patrona Hunga-
ria.

INDEX RERUM.

- mentum fidelitatis prestitit XIV
210 & seqq.
- Asterule* fabula notatur. XXIV, 621.
- Mentis* civitas. VII. 46. Eam Gallie
Rex Henricus II in suam potesta-
tem redegit. XXVI, 178. Quo jure
teneat. *ibid.* & seqq 686. XXVII,
704.
- Mirandule* Principatus num perti-
neat ad jus Imperij? XXIII, 537.
& seq.
- Misico* sive *Micezislau* Polonie præ-
fuit. XLIX, 309. Imperio subje-
ctus & ejus tributarius factus
est *ibid.* Henrico Bavaro ut Re-
gi & Domino suo juramentum
prestitit. 310. Ottoni III se dedi-
dit. *ib.* Reverenter habuit Mar-
chiones Imperij *ibid.* & 316. Fuit
Ottonis amicus & fidelis. 311.
Ei defuncto successit filius *Bolesla-
us*. *ibid.*
- Misico* *Boleslai* filius Imperio rebellis
fratrem ejecit. XLIX, 320. 321. E-
jus proterviam *Conradus* II com-
pescuit. *ibid.* 323. Provincia pul-
sus supplex veniam impetravit.
323. Factus est *Tetrarcha*. XLIX,
322.
- Monarcha* num integras regiones,
& populos subditos, per donatio-
nes, venditiones &c. possit trans-
ferre? XIX, 343. Num id juri na-
- turae adversetur? 344.
- Moncionis* Comitatus *Barro* fuit ad-
junctus. XXVII, 692. In *senatum*
Lotharingie Ducibus a *Cæsari-*
bis hactenus concessus. 700.
- Moderatio* in Religionis negotio. 876
& seqq.
- Mons* *Falconis*. VII, 47.
- Moneta* cudende concessio num ar-
guat jus superioritatis. XXIII,
544 & seq.
- Montisferrati* Ducatus clientelari &
beneficiario jure Imperio abno-
xius est. XXIII, 526 & seqq.
- Manuano* *Caroli* V beneficio pri-
mum junctus 527. Deinde *Ma-*
ximilian II. *ibid.*
- Moravi* ditione regni *Francici* olim
comprehensi IV, 31. Sunt *ijdem*
qui *Maharenfes*. *ibid.*
- Moravia* Imperij finibus continetur,
XXIX, 785. Facta est provincia
Bohemie: 786. Eam occuparunt
Hungari. XVII, 270.
- Morbach*. VII. 44.
- Moriena* *Beraldo* à *Rudolpho* Rege
data est. XII 171.
- Moriente* Comitatus ab *Henrico* III
institutus est. XIII, 180.
- Musa* *Gallici* & *Lotharingici* regni
limes fuit. III, 17. VI, 50. Num
sit limes Imperij? XXVII, 701.
- Moschus* in *Lavoniam* secessit. XXIX,

INDEX RERUM.

831. *Aethonia à Succis pulsus.*
 838. *Livonia ejectus a Polonis ib.*
Mos'ensis Comitatus. VII, 46.
Mosunse. VII, 48.
Mutinae Principatus num sit juris
Imperialis XXIII, 523 & seqq.
Henricus V I lejus Vicarium con-
stituit Picum Mirandulanum. ib.
Mutinam & Regium Opizo Marchio
sibi subiecit permittente Rudol-
pho. XXIII, 523 524. *Eam invase-*
runt Passarinus & Buiro Bone-
cullius. ibid.
Natura Dominis non permittit jus
vita & necis in servos, nisi ca-
pitale commiserint. XIX, 355
Nature jure omnis imperans obstri-
ctus est Remp. curare. XIX, 355.
Eidem juri non adversatur, si Rex
vel Monarcha regiones & subdi-
tos per venditiones, donationes
&c. transfert. 344. *Ex hoc jure*
de acquirenda & amittenda posses-
sione inter Resp. judicatur. 341.
Nassaviis Aransionensis Principatus
restitutus est. XXV, 625.
Neapolitanum regnum partem re-
gni Italici per injuriam decer-
pfit. X, 130 & seqq. *Hujus regni*
initia. XI, 151. *Fuit juris Caesaris*
& Caesarum dono ad Pontifices
cœpit pertinere. XXII, 4-4.
In Neapolitanos Reges Caesares no-

stri usi sunt vi summae potestatis.
 XXII, 476.
Nicolaus II Papa cum Normannis
pepigit. XI, 152.
Nicolaus Rex Danie cum filio suo
Magno supplex fultus est Lotha-
rio II Casari. XIV, 210. *Canutum*
Erici Regis filium constituit Du-
cem Sleswicensem. XV, 226.
Niemij error notatur. XXIV, 596 &
 seq.
Nitachova. VII, 45.
Nithardus Bertha Caroli M. filia
nata. III, 14.
Nin monasterium. VII, 43.
Nordalbingica Saxonia à Danie Re-
gibus aliquando occupata est, sed
possessione & omni jure excide-
runt. XVI, 232 & seqq. *Eam Fri-*
dericus I Caesar non donavit
Waldemaro. 235, 236. *Ad Fride-*
rici usq; Caesaris & Waldemari
tempora neque ultro à nobis tra-
dita est Danis, neque belli jure ad
illos devenit, 234. Jus quidem
pretendit Canatus V Danie Rex.
 235 & seq. *Eam Waldemarus II*
debellavit. 237. *Sed eadem exu-*
itus est. 238. 240. 267. *Eamq; ab-*
juravit. 239. *Nemo Danie Regum*
illam recuperare instituit. 240.
Waldemari II posteri non sunt
Dominis Nordalbingie appellati.
 241. *Iam*

INDEX RERUM.

241. Iam amplius 400 annorum
spacio sub Imperio est. 269. Ejus &
Slavie Rex fuit Henricus Vene-
dice pro sapie Princeps. 258.
- Norimberga Germanici regni Coro-
na asseruatur. XXIV, 566.
- Normanni Roberto Guiscardo Du-
ce Apuliam & Calabriam in su-
am ditionem redegerunt XI, 149.
& seqq. Terras illas eis concessit
Conradus Salicus. 148. Vel Hen-
ricus S. ibid. & seq. Cum Ponti-
ficibus Romanis demum pepige-
runt. 151. & seq. Terras illas ab
Henrici III etate in ditione sua
habuerunt. 155. Eis nullum jus
fuit in regnum Neapolitanum.
XXII, 474.
- Obotritorum Princeps Burevvinus
profligato Waldemaro sibi liber-
tatem peperit, & alios ad eam
recuperandam excitavit. X VI.
266.
- Obotritorū provinciam tenuit Hen-
ricus Leo. XVI, 251.
- Obotritorum reguli in Canuti homi-
nium dediti, XVI. 251, 254.
- Obotritorum Rex S. Canutus à Lo-
thario Cesare factus. XVI, 236, 249.
Mortuus. 247.
- Obotritorum Regio titulo nunquam
audierunt Danie Reges. XVI, 249.
- In Obsequio parī non omnia fuerunt
finibus Imperij Germanici con-
tenta. V, 34.
- Occidentalis Francia in obsequio
fuit Germanie Regum, IIX, 62 &
seqq.
- Oceanus nūm Anglicano sceptrō ob-
noxius sit? XXX, 650.
- Odera ab Occidente olim erat limes
Polonie XII, 338. Inter Oderam &
Vistulam habitaverunt Gothi 308.
- Odo Campanus à Conrado II Bur-
gundia ejectus est. XII, 176. XIII,
179. Barrum vi occupavit & in-
terfectus est VII, 57. 58. 61. Sa-
cramento se obstrinxit. Henric^o
III Cesari. XXVI, 663.
- Odo Roberti Andegavensis filius
Galliam regia auctoritate occu-
pavit. XII, 162 Rex factus, sed
non nisi consensu Arnolphi Ce-
saris. IIX, 66. 67. Mansit in obse-
quio Arnolphi. ibid.
- Odornense quod Bernardus habuit.
VII, 45. 49.
- Opus terra Scythica. XIII, 307.
- Opinionis vis. 878.
- Opizo Marchio Arestinus Mutinam
& Regium sibi subiecit, permitten-
te Rudolpho Cesare. XIII, 523.
- Opizo Fernarie Marchio Mutinam
obtinuit, XXIII, 547.
- Oratio Legati Veneti ad Maxim-
ilianum I. Cesarem. XXIII, 557.
- Orien-

INDEX RERUM.

Orientales Franci ab aliis separati sunt. III, 12 & seqq.

Orientale Francorum regnum hoc nostrum Germanicum olim appellatum est. III, 13.

Osiliam Dani sui juris fecerunt, XXIX, 838.

Osiliensem Episcopatum obtinuit Magnus Holfatie Dux. XXIX, 835. *Consensu Caesaris ad Regem translatum est.* 837.

Ostfrisie Comitibus quæ circa Amasum sunt Caesares tradiderunt. XXX, 844.

Ottensund ab Ottonis M. Victoria appellatum. XIV, 197. 199. 200.

Otto Boleslai filius à fratre Miscone in Russiam pulsus. XII, 320.

Conrado II se subiecit. 323. *Diedema à Boleslao illicite factum Conrado II misit.* 323. *Nefarie occisus est.* 322, 323.

Otto Friderici I filius num à Venetis captus? XI, 132.

Otto I. Magnus Letharingiam recepit. VI, 45. *Filium Gerbergam Ludewico Transmarino in matrimonium dedit.* ibid. *Hortam fossam duxit, quam Ottonianam dictam, Imperij finem esse voluit.* 46. *Se Regem dixit Lothariensium et Francigenum.* 50. *Italicum regnum feudi lege Be-*

rengario contulit. IX, 87, 88. *Bere ngarium et Adalbertum regno Italico exiit.* 89. 90. *Cæsaream dignitatem suscepit.* 91. *Coronatus à Ioanne XII, ibid.* *Ejus auctoritate Leo Papa sedi restitutus est.* 91. *Ioanni Papa Reatem et Amiternum donavit.* 93. *Bona Ecclesiastica recuperata Ecclesie reddidit.* X, 105 & seqq. *Non tamen Cæsareo Imperio subduxit.* 110 & seq. *Ei Papa fuit subiectus.* 112. *Ejus pactum cum Leone II circa Paparum et Episcoporum in Italia electionem.* 116. *Italicum regnum Germanico adiecit.* XI 130. *Siciliam Papa donasse legitur.* 141. *Burgundicum regnum et Regem Conradum in potestatem redegit.* XII, 170. *Henrico fratri suo regnum Lotharingie commisit.* XII, 170. *Danorum fines apud Slesvicum transgressus.* XIV, 196. 197. *Haraldum Regem ad Christianam fidem adiecit, et regnum in feudum recipere.* ibid. *Haraldi filium è sacro fonte suscepit, eumq; Suen-Otto appellavit.* 197. *Marchionatum Sleswicensem non susceperat.* 206. *Slavos rebelles domuit.* XI 256. *Hungaros fregit.* XVII, 271. *Ipse auspiciis prima cum Polonis bella*
Hhhhhh
gesta

INDEX RERUM.

- gesta sunt XLIX, 309. Amicus & Fidelis ejus fuit Misico Polonus. 311. Subjugum redegit Bohemos. XXIX, 783. Papæ multa donavit Adriatico & Tyrrheno mari vicina. XXX, 845. Num lanceæ suæ in mare jactum terminos Imperiis definierit? 846.
- Ottonis M. Tabula IX, 93. Quibus recensentur bona, quæ Cæsar Joanni XII restituerit. X, 118 & seq. Earum fides in dubium vocata. 110. XIV, 201 & seq.
- Otto II cum Lothario Gallia Rege de Lotharingia transiit. 854. Danos rebelles profligavit, XIV, 204. Henricum Sueonum & Dania Regem praelio superavit. 205.
- Otto III. ex Sylvestri II consilio præfatas donationes à medio removit. X, 117. Otto Comitatus S. Petro obtulit ad incrementa & Apostolatus & Imperii. ibid. Magistratû ducalem Romanum demandavit Hugoni. 118. Misiconem Polonum in ditionem accepit. XIX, 310. S. Adalberti sepulcrum in Polonia visitans, Archiepiscopatum Gnesnensem instituit. 311. Boleslao Polono regiam dignitatem non contulit. 312. 315. 316.
- Ostionis III Tabula vindicatur. X. 117.
- Otto IV, à Franco nobiliores urbes Franciæ petijt. 119, 71. Polonos & Bohemos ad Comitatus vocavit. XLIX, 338. Quod privilegium Bohemia Regi concesserit. ibid. Juramento adstrictus fuit Cæsar, ne quid patiatur Imperio decedere. XIX, 377. Num Ordines Imperii semper participarint Imperii potestatem? 381. Num alienandus commune habeant cum Electoribus? 384. & seqq. Eodrum indulgiti Pontificibus. XX, 404.
- Ottonis VIIa. VII, 44.
- Ovo Hungarorum Rex Henrico III reddidit, quicquid inra Litham & Phiscam continetur. XVII, 277. Austriam vastavit. 279. Pacem suppliciter petijt, 282. Haud stetit promissis. 283. Nenuo ab Henrico victus regno excidit 284. Pactum inter Carolum V. & Imperii Ordines, de Belgio. XXIX, 757.
- Palatini appellatio omnibus iis communis, qui munus habent in palatio Imperatoris. XXVI, 667.
- Palatinum Comitem Imperii se primus nominavit Theobaldus Magnus. XXVI, 664. Agnei filio Reinaldo nupte donavit castrum Lincium. XXVII, 692.
- Pannoniam occuparunt Hungari. XVII, 270.
- Parma

INDEX RERUM.

Prima & Placentianum Pontifici
à Corolo V^o donata? xx, 439 & seq.
Sunt in ditione Imperii, adeoque
ejus feudum. 441. XXIII, 525 &
seq.
Papa subjectus est Casari. x, 112.
Negressi e Casari consensu con-
stituendus. ibid. & 116. De ejus or-
dinatione pactum Caroli M. 95.
96. Vide Pontifex. (104.
Pape quidam a meretricibus intrusit
P. pe, qui sola Imperatorum aucto-
ritate evecti sunt. x, 116. Vide Pon-
tiffices.
Paparam bona oneribus Imperij su-
erunt obnoxia. x, 125.
Paparam culpa Germanie Reges I-
talici regni possessione excusati sunt.
ix, 84 & seqq.
Papirii Massonii error. xxiv, 594.
Papis quæ facta sint donationes. x,
95. 96. Ementitis Constantini M.
& Caroli Calvi donationibus ma-
ximam partem Imperii Apostolici
suo junxerunt. 117. Ad eos per-
venit tantum dominium utile,
summum autem Principatus man-
sit penes Casares. 95. 111. Eorum
patrimonium est intra limites
Imperii & Casarem jurisdictionem.
97. & seqq. 116. Vide Patri-
monium Paparum sive Petri.
Patrimonium Paparum fuit intra

limites Imperii & Casarem ju-
risdictionem. x, 97 & seqq. 116.
Ab Ottone M. recuperatum, &
Ecclesie redditum. 105. & seqq.
Non tamen Imperio Casareo sub-
ductum. 110 & seqq.
Patrimonium S. Petri xxi ēξοχὴν
audit donatio Mathilde, est con-
troversum juris, neq; ejus limites
constant. x, 120 & seqq. Ad quæ
possessionem Papa sero admissi.
121, 122. In hoc patrimonium &
ipsam Urbem Casares jura sua
strenue exercuerunt. 128.
Pavum sententia de recte habendis
hereticis 876 & seqq.
Paulus AEmylius Carolomanni res
perperam silentio præterit, ix,
83. Ejusdem error. xii, 166.
Paulus Castellus. xx, 408.
Paulus III quò titulo summam se po-
testatem habere ipse professus
est. xxi, 446.
Pax Constantia instituta, quæ aucto-
ritati Regie cautum est. xi, 147.
Ejus Tabule. ibid.
Par & fratrum nomen in Germa-
nos & Gallos. xii, 176.
Pedemontium Sabaudus fiduciario
Imperii jure tenet. xxv, 639.
Pene fluvius est terminus Episcopa-
tus Hamburgensis. iv, 29.
Petri Bertij error notatur. xvi, 244.
Hhhhhh 2 S. Pe-

INDEX RERUM.

- S. Petri patrimonium. Vide Patrimonium Petri & Papis sacre donationes.*
- Petrus Hungaria Rex ab Henrico III restitutus. xvii. 281, 285. Precario regnavit Rex tributarius Imperij. 284 & seq. Regni insignia Henrico III obtulit. 286 Eadem ei reddidit Henricus. 287. Petrus à suis interemptus est. 288.*
- Petrus, qui & Sueno à Friderico I Cesare ad curiam evocatus, Danie regnavit ger gladium ab illo accepit, eiq; juramentum fidelitatis prestavit. xiv. 210. & seqq.*
- Petrus Sabaudus Richardo Anglo tanquam Imperatori fidem suam obstrinxit. xiii. 192.*
- Picorum gens jam à Ludovico Bavaris temporibus fuit in clientela Cesarum. xxiii. 537.*
- Pinarolum Gallie Regi nuper concessit Imperator. xxiii. 508 & seq.*
- Pipinus Caroli M. filius Hunnos & Avaros viros excidit. xxvi. 274*
- Pisani & Genuenses Sardiniam occuparunt. xi. 141.*
- Pisani Tyrrhenum mare sui juris fecerunt. xxx. 848.*
- Pisaurum Otto III S. Petro obtulit. x. 117.*
- Piscandi jus exercuerunt maritimi. xxx. 849.*
- Philippus burgum praesidij imponendi jus à Cesare & Ordinibus Gallo concessum. xxvi. 685.*
- Philippus Andax Burgundie Dux à Carolo IV Burgundie Comitatum obtinuit. xxv. 629 & seqq.*
- Philippus Bonus Burgundia Dux ad Comitum Imperij citatus venit. xxiii. 748. 752 754.*
- Philippus Caesar Bohemis liberam eligendi potestatem concessit. xxix. 784. Idem dignitatem Regiam eis fecit perpetuam. 785. Tuscie & Terre Mathildis Dux à fratre suo Henrico VII creatus. x. 124. Cessit tamen Pape istius terre possessionem, ibid.*
- Philippus Pulcher Henricum Barri Comitem ad ligum hominum vi compulsi. vii. 54. xxvii. 690. Que ab Henrico Barri Comite habuerit. 692 & seqq. Fædus iniit cum Alberto Cesare. iix. 73. Sororem suam Blancam Alberti filio in matrimonium collocavit. 74.*
- Philippus Valesius reddidit Eduardo Barri Comiti ante patri ejus crepta. xxvii. 693.*
- Placentia Farnesii à Cesare reddita. xx. 442. Sed sine consensu Ordinum*

INDEX RERUM

dinum Imperii. ibid.
Polemniacum VII, 43.
Politica vera & adulterina differen-
tia. 886 & seq.
Politicus bonus & malus. 287.
Poli aut *Spali* a *Gothis* uicti. XIIIX,
 307 & seq.
Polonia porrecta fuit ad *Oderam* &
Bohemum. VI, 30. Ab *Ostonis*
M. exo ad *Friderici* II tempora
Imperio Germanico fuit subiecta
 & tributaria. XIIIX, 30 & seqq.
 324, 326, 336, 338. XXIX, 812. In
 ea *Otto* III *Archiepiscopatum*
 instituit. XIIIX, 311. A *Conrado* II
 in tres partes diuisa est. 312, 314.
Premisla auctore *Regiam* Di-
 gnitatem sibi sumere ausa est. 338.
 864. A *Friderico* II in ordinem
 redacta, 865.
Polonia Dux Imperii tributarius,
 dum *Germania* domesticis seditioni-
 bus erat occupata regiam di-
 gnitatem sumsit. 864 & seqq. XIIIX
 338. XXIX, 812 & seqq. Per rati-
 um Imperii consensum jam du-
 centos annos usurparunt. 817.
 Sed à nonnullis *Cesaribus* cautum
 est dignitate Imperii 815. *Pome-*
ranie & *Rugie* nomine *Lothario*
Casari homagium prestitit. XVI
 259.
Poloniae limites V, 30. XIIIX, 338.

336, 857. 866.
Poloniae Reges Imperio obnoxij. XIIIX
 322.
Poloniam *Slavi* inhabitant. XIIIX,
 338.
Polonia a *Conrado* Saliquo sub tribu-
 tum coacti. 859. XIIIX, 322. 324.
 Eis bellum primus intulit *Otto* M.
 309. A *Friderico* I bello petiti, quia
 neque sacramentum fidelitatis, ne-
 que tributum offerrent. 331. Ad
Comitum *Ostonis* IV citati vene-
 runt. 336 & seqq. *Prussos* & *Livonos*
 sui iuris fecerunt 865.
Polonica monumenta omnia sunt re-
 centia. XIIIX, 308. *Poloniam* Im-
 perio *Germanico* obnoxiam fuisse
 dissimulant. 317.
Polonicam *Remp.* constituerunt *Polo-*
nia *Major* & *Minor*, *Silesia* ac
Moravia XIIIX, 309.
Polonicum tributum *Bohemie* Regi-
 bus concessum. XIIIX, 336.
Pomerani olim *Poloniae* fuerunt ac-
 censi. XIIIX, 338.
Pomerania à *Danis* sebaeta XIV, 219.
 XVI, 253. Per *Polonica* arma in
 Imperij ditionem redijt. 257. E-
 jus nomine *Polonus* *Lothario* *Cæ-*
sari homagium prestitit. 259.
Pomeraniae *Principes* datis solenni-
 ter aquilis à *Friderico* I. *Casare*
 in numerum Ducum Imperii ad-
 sciti.

Hhhhhh 3

INDEX RERUM.

- sciti xvi, 260. Fuerunt in clientela Henrici Leonis, 264. Eis Rungia jure concessum à Danis 268.
- Pomeraniam & Prusiam Vistula divisit. 1V, 30.
- Pomerellia à Crucigeris Polonia erepta. xxix, 822.
- Pontensem Marchionatum instituit Carolus IV. xxvii, 698.
- Pontifex Romanus olim non habuit imperium in urbem Romam. x, 102. Ejus potestatis fuit exigua. 106. Num teneatur juribus feudali-
bus? xxi, 468. Non habet summam potestatem in bona Imperij. 469. Ejus bona non sunt Cesarum juris ditioni exempta. ibid. Num sit Cesaris Vassallus? 473. Quid juris ei competat in transferendis regnorum feudis. xxiv, 595. Ejus ditio Romana & ipsa Urbs censum sisco Regia solvunt. xi, 15. In coronatione agnoscit supereminentiam Cesaris jure in Romam & reliqua Imperij Romani bona. xxi, 456. Vide Papa.
- Pontifici Romano nihil juris in Siciliam concedunt Reges Arragonie xxii, 475.
- Pontifices Romani Imperij Majestatem labefecerunt. 862. Eorum potentia per Germanie motus crevit. 865. Curant à Cesaribus re-
cens electis defunctorum Cesarum donationes novis Tabulis confirmari. xxi, 454. Insanus suis adversum Cesares moribus jura donata perdidit. 458. Si quæ illis donata sunt, non tamen ea exciderunt Imperii limitibus. xx, 391. Vide Papa.
- Pontificum potestas probari non potest. xxi, 466. Istius potestatis argumenta excutuntur. 467. Illorum terra Italica beneficiarie hodie pertinent ad Imperium. xxi, 478. Non prescriptione aut alio aliquo titulo Imperij ditione exciderunt. xxi, 445 & seqq. Eorum preces in Cesarum inauguratione. 451.
- Pontificij Fridericum Imperatorem appellaverunt Dominum suum & Imperatorem Urbis & Orbis.
- Populi consensus nam semper ad contrarium requiratur in Rebus publicis. xix, 349.
- Portense. VII, 49.
- Possessionis acquirenda & amittenda jura. xix, 341.
- Potestas alienandarum Imperij partium cui competat. xix, 373 & seqq.
- Potestas Pontificia unde probetur. xxi, 466. Refellitur. 467.
- Potestas summa civitatis cui com-
petit

INDEX RERUM.

petit, ille potest integras regiones & subditos per venditiones, donationes &c. transferre. XIX, 343. Idq; juri natura non adversus. nr. 344.

Pramislaus Polonia Dux Regium diadema & nomen sumpsit inconsulto Casare. XLIX. 338. XXXIX, 812.

Prescriptio longi temporis num sufficiat ad indicium imperij derelicti? XIX, 360. Num valeat adversus Imperium? XXI. 446 & seqq. Neg; prescriptione neg; alio titulo Pontificum terre Imperij ditione exciderunt. 445 & seqq.

Preces Pontificum in coronatione Caesarum. XXI, 451.

Principallis Eliscus Genuensis, Vicarius Imperij Generalis à Rudolpho I constitutus, exegit juramentum fidelitatis à Civitatibus Italia, XXIII, 494 & seqq. Num pecunia accepta Italos liberos pronunciari? 499.

Provincia fuit in clientelari jure Rudolphi I Caesaris. XXIV, 530 & seqq. Eam à Gallis repetitum iussit Adolphus Nassovius. 584. At concessit. Albertus Austriacus Philippo Pulcro. 585. Sed salva summa potestate Imperii. ibid. Pervenit igitur in potestatem

Regia familia Gallie, sed jure feuduario. 577 & seqq. Carolo Andegavensi Sicilia Regi concessa. 579. Eam aliquandiu Imperio subtraxerunt Burgundie Comites. XLII, 185.

Provincia Comes Raimundus Berengarius à Friderico II in ordinem equestrem adscitus est. XLII 191.

Provincia Comitatus est de Imperio 191. Ejuq; Comes Imperatoris fidelis. ibid.

Provincia & Delphinatus Principes antiqui audierunt Imperij leges. XXIV, 577. Gallie Principes, simulac in bona illa successerunt, ultro in clientelam Imperij se dederunt. ibid.

Provincia per vexillum traduntur à Principe. XIV, 211.

Provincia regnum Arelatense nuncupatur. XII, 157.

Provocatio ad Casarem clericis pariter & Romanis omnibus concessa. X, 101. 114.

Prudentia civilis commendaatur, 871 & seqq.

Prudens non vult aliquid cum super maiore damno conjunctum. XIX, 356.

Prumia. VII, 46.

Prussi vel Pruiz à Pomeranis per Vistu-

INDEX RERUM.

- Vistulam divisi.* II. 30. *Fuerunt olim Prussie incolae simplex & probe.* XXIX, 820. *Sed Christiane Religionis hostes.* ibid.
- Pyussia à Waldemaro II devicta.* XVI, 255. *Et ad Christianam fidem compulsa.* ibid. *Num Imperii finibus exciderit?* XXIX, 820. & seq. *Quo tempore Imperio accesserit.* 822. *Sese obtulit insidem Casimiro III Polonia Regi.* 824 & seq. *Venit inditionem Poloniae.* ibid. & seq. *Quo iure.* 825 & seqq. *Ab Imperio fuit neglecta.* 827.
- Prussie Civitates quo iure potuerint Crucigerorum jugum tyrannicum excutere* XXIX, 826 & seq.
- Publice saluti quilibet est obstrictus re sua & corpore* XIX, 351.
- Racesburgenses Comites Saxonie Duci fuerunt obnoxii.* XVI, 236.
- Ratbodus Frisiorum Rex à Carolo Martello devictus.* II. 8.
- Reatem & Amiternum* Otto M. Pape Ioanni donavit IX, 93.
- Rebellio omnis divina lege prohibita est* XIX, 367.
- Regii Principatus num sit juris Imperialis.* XXIII, 523 & seqq.
- Regiones & subdii per donationes & venditiones &c. transferri possunt.* XIX, 343 & seqq.
- Reginaldo Apulia tradita est à Lothario.* 856.
- Regna olim per gladium conferebantur à Principe.* X. V, 211.
- Regnum Germanicum in tria regna divisum.* V, 35. *Coaluit in Carolo Crasso.* 36. *De hoc regno non dividendo nihil fuit olim constitutum.* 35.
- Reinholdus Burgundie heres ditionem, quod Comitatus à Casare indicta neglexisset, abjudicatam armis retinuit.* XIII, 182 & seqq. *Ejus filiam Beatricem, heredem unicam duxit* Fridericus I. Caesar. XII, 185 & seq.
- Religionis dissidium Ordinum & populorum animos distraxit.* 864. *Controversie ejus sine acerbitate tractande* 876 & seqq.
- Respublica non omnis subiecti populi commodum spectat.* XIX, 341. *Nec omnis eorum spontaneo arbitrio.* XIX, 348. 349.
- Rerum, liberarum Imperium amissumnum jure recuperari possunt?* XIX, 356 & seqq.
- In Rebus, herilibus quae sunt imperantium potestas.* XIX, 348.
- In Rebus, herilibus non semper requiritur populi consensus ad contrahendum.* XIX, 349. *In his commodum imperantis cedere debet commodo*

INDEX RERUM.

- modo populi. 355.
- Restitutio in integram num inter li-
beros populos admittenda. XIX,
310.
- Retelæ Comes Maseriam à Gallia
Rege recepit. XXVI, 675.
- Revalia à Danis occupata. XVI, 255.
- A Moscha afflicti. Danie tutela
sefe obtulit. XXIX, 831. Erico
Suecie Regi se subiecit. 832. Man-
sit Suecis. 836 & seq. A Moscho
obsessa. 838.
- Rhenus non simpliciter fuit regni Ger-
manici limes. III, 18. 19.
- Rhodanus amnis terminus est regni
Gallici. III, 17. Atque commu-
nis Imperii & Gallie limes. XXVI,
676. XXIII, 566. XII, 177. XIII,
192.
- Ricardus se dixit Regem Burgundie.
XII, 158.
- Riga condita. XXIX, 830.
- Rigensis Episcopus sefe commisit fi-
des Regis Polonie. XXIX, 833 &
seq.
- Ripensis Episcopatus privilegia sua
priva habet ab Ottone M. XIV, 202.
- Rixa Miseconis vidua Regiam Polo-
nie coronam in Germaniam detu-
lisse scribitur. XII, 324.
- Robertus Barris Comes à Carolo IV
Marchio constitutus est. XXVII,
698. Regni tamen Gallie cliens
- habitus est. 697.
- Robertus Comes Viennensis cliens
Henrici VII Casaris. XXIV, 596
& seq.
- Robertus Guiscardus Normannorum
Dux Apuliam &c. in suam ditio-
nem redegit. XI, 149 & seqq.
- Robertus & Rodolphus Reges contra
Carolum Simplicem a falsiosis
constituti. VI, 43.
- Robertus Siculus ab Henrico VII pro-
scriptus & Comitatu Provinciali
indignus iudicatus est. XXIV, 589
XXII, 476 & seqq. Itemque prosci-
ptus à Ludovico Bavaro. XXII,
476 & seqq.
- Rodolphus Burgundus à Proceribus
Gallie Rex electus est contra Ca-
rolum Simplicem. IIX, 60.
- Rogerius Roberti frater Comitatum
Sicilie consecutus est. XI, 151. Ab
Anacleto Regio titulo & diade-
mate ornatus est. 153. illam di-
gnitatem eidem confirmavit In-
nocentius II Papa ibid. Apulia. à
Lothario ejectus est. 856.
- Roma urbs & ditio Romana fisco Re-
gio censum solvit. X, 115. Est in
potestate Casaris. 128 Fuit olim
sub administratione Marchionum
Thursie. 102.
- Roma & in Italia que Caroli M. au-
dioritas. X, 96. Que Ludovici
III

INDEX RERUM.

- Pli. 99. Que Caroli Calvi aliorumq; Italia Regum. ibid.*
In Romana Synodo quædam vetera jura Casarea confirmata sunt. X, 101.
Romani jura non obligant Resp. ad controversias decidendas. XIX, 342. Non sunt pari cum legibus nature auctoritate. ibid. Neque habenda sunt pro Gentium juriibus. ibid. Iis nulla gens in universum se obstrinxit. 343.
Romani Imperii possessione Reges Germanie Papatum culpa excussi sunt. IX, 84.
Romani Imperii veteris exiguum per Italiam mansit reliquum X, 95. Ejus dominium utile pervenit ad Papas. ibid. Ipsi Veteris Imperii Romanæ & jura ad Germanicum Imperium non pertinent. I. 1.
Romani sunt sub jurisdictione Cesarum. X, 96. & seqq. Jurejurando se obstrinxerunt Arnolpho. IX, 86. Una cum Episcopis & Clericis sub Caroli M. domino fuerunt. X, 97. Ii atque Itali vœtigal Carolo & Francis pependerunt. ibid. Eis Cesar coronandus fides dai. XXI, 454.
Romani veteres nunquam imperio suotenerunt universum mun-
dum I, 4. Usucapione iurati sunt multorum imperiorum possessionem. XIX, 361.
Romano Imperatori competit summum jus in urbem Romanam. XXI, 449. & seqq.
Romanum Imperium in occidenteperiit. I, 5.
Romanum nihil factum est juris Germanici, præter dominium urbis Romæ & nonnullas Italia regiones. I, 4.
Romerici Mons. VII, 44.
Ronculiensia comitia. XI, 142.
Rostochiensis Dominus ultimus Danis se submisit. XVI, 269.
Rostochium Nicoloto Obtriterum Regulo concessum. XI, 254.
Rudolphus Chunnradi minoris Burgundia Comitum filius occupatis Provincia Regum nomen sumpsit. VII, 162. Ab Arnolpho Casaro fugatus 153. Ratibone cum Casare pacem init. 164. Burgundia regnum ab Arnolpho impetrasse scribitur. ibid. Corona us. 165. Fuit ille Luitfridi Comitum Alenburghensis nepos. 166. Regni limites extendit & firmavit. ibid. Es lanceam clavus dominicus suam extorsit Henrici Auceps. ib. Non est idem ejusdem nominis, qui contra Carolum Simplicem Fran-

INDEX RERUM.

- sia* Rex constitutus est. 167. Re-
 gnum Longobardicum obtinuit.
ibid.
Rudolphus I. Habspurgicus num ac-
 ceptopretio Italicus urbes liber-
 tate donavit. XXIII. 494. In I-
 taliam misit Vicarium Imperii,
 qui sacramentum à ciuitatibus
 posceret. 501. Hic confirmauit
 privilegia vetera. *ibid.* AEger-
 rime tulit Caesar vicariatus Im-
 perii titulum Caloro Siculo à Pon-
 tificibus tributum, *ibid.* Inter e-
 rum & Carolum Siculum de Pro-
 uincia contentio. XXIV, 580 &
 seqq. Constituit Procuratorem in
 Insulis. XXIII, 531. Contulit
 Provinciam Regiæ familie Gallie
 sed fiduciario iure. XXIV, 577.
 & seqq. Carolo scilicet Andega-
 uensi Sicilie Regi 579. 583. Ha-
 buit ius clientelare in Provinci-
 am. 580 & seqq. Bohemie Regi-
 bus concessit Silesiam. XXIX, 795.
 Eisdem hominum præstitit Wirz-
 lauius III Rugie Princeps. XVI,
 267. Carolo Siculo Senatoris ti-
 tulo interdixit. XX, 405.
Rudolphi I. Donatio excutitur XX,
 393 & seqq. In eam non consense-
 runt omnes Imperii Ordines. 402
 Per illam utile tantum dominium
 peruenit ad Papam. 403. Huius
 donationis causæ. 410. Non ha-
 bet vim. *ibid.*
Rudolphine Tabule excutuntur.
 XX. 394 & seqq.
Rudolphus III Burgundie Rex à patre
 regnum suum donauit Henrico II
 Casari & deinde Conrado Sal-
 guo. XII, 172 & seq. Demum ille
 Burgundia heredem scripsit Hen-
 ricum III Casarem. 174. Istius
 Rudolphi socordia, XII, 184.
Rugia, cum Slavi à Danis desce-
 rent, in Danorum fide mansit.
 XVI, 267. Ad Imperium redijt.
ibid. Ejus partem Danie Rex Po-
 meranie Ducibus tradidit. 268.
Rugii Henrici regis Slavici domi-
 nium excusserunt. XVI, 259. Im-
 perii in eos iura salva manserunt
 260. Eos debellauerat Walde-
 marius I, 253. 260. Idque indultus
 Casaris. 261. Henricum Leonem
 in partem victoriæ admisit. *ibid.*
Rupertus Palatinus in regno Arela-
 tensi Vicarium fecit filium suum,
 XXIV, 605.
Russia est Polonia terminus. XXI, X,
 336.
Russorum Imperium vassum est. 867
 Eorum Princeps cepit Caesar ha-
 beri. XXI, 448.
Sabaudia ab Ottone III beneficiaria
 lege concessa Beraldo Saxoni. XII
 l. III 2
 171. Ama-

INDEX RERUM.

171. *Amadeo*. 172. XIII, 131. *Est Imperii feudum* 182. *Imperii limitibus continetur*. XXV, 632 & seqq. 638 & seqq.
- Sabaudie Comes Thomas fuit sub imperio Friderici II. Cesaris*. XIII, 191.
- Sabaudie Comes Petrus Richardo Anglo tanquam Imperatori fidem obstrinxit, & ab eo imperium in Taurinos &c. obtinuit*, XIII, 192.
- Sabaudie Comitatus ab Henrico V. institutus*. XIII, 181, 182.
- Sabaudus feudalis vinculo se obstrinxit Cesaris* XXIII, 529. Num sit sui juris? XXV, 632 & seqq. Num possit simul esse Vicarius Imperii, ejus Vasallus? 634 & seqq. Est in matricula Imperii ejusque Vasallus. 639. Est obstrictus ad onera Imperii. *ibid.* Pedemontium fiduciario jure tenet. *ibid.* Eadem jure Carolus V. ei concessit Comitatum Astensem & Marchionatum Cere *ibid.* Num quaedam absoluta potestate teneat? 640. Sed in eis Imperium habet fundatam intentionem. 641. Quid juris habeat in Genuenses. 643 & seqq.
- Sua filium Thyringos & Salvos olim divisit*. II, 10.
- Salisburgensis Episcopus*, Armo, 21. de Armo.
- Salzworingum*. VII, 49.
- Salomon Rex Israel* XX urbes donavit Hiromo donavit non improbane id divino numine. XIX, 344.
- Salomon Hungarie Rex a Henrico IV in regnum restitutus*. XV, 11.
291. *Casarea auctoritate regno illi praefuit*. 292. *Sepe Imperii tributarium professus est*. 293.
- Salviani Masiliensis sententia de Arrianorum erroribus*. 877.
- Saluti publice quilibet ore & corpore obstrictus est* XIX, 351.
- Samogitia à Crucigeris erepta est Lithuanis*. XXIX, 122.
- S. Deodati*. VII, 44.
- S. Eusebii*. VII, 47.
- S. Gangulsi*. VII, 43.
- S. Gangulsi*. VII, 47.
- S. Gregorii*. VII, 44.
- S. Laurentii*. VII, 47.
- S. Maria in Bisontione*. VII, 47.
- S. Maria in Deonant*. VII, 48.
- S. Marcelli*. VII, 47.
- S. Martini in Bisontione*. VII, 47.
- S. Maximus*. VII, 43.
- S. Michaelis*. VII, 47.
- S. Salvii*. VII, 47.
- S. Servatii*. VII, 47.
- S. Stephani in Stralsburch*. VII, 44.
- S. Ursi in Salodoro*. VII, 44.

Sara-

INDEX RERUM.

Saraceni VII, 35.

Sardinia Insula V. Pope donata. XI, 140

A. Pisanus & Ciennensis occupata. 141. Ei Regem constituit Fridericus II filium suum Enzi-um. 141. Num exciderit Imperii iuribus? XXII, 474.

Saxo Grammaticus iniquus in Germanos, omnemque fidem habens insuper, mentitur impudenter & falsitatis convincitur. XIV, 199. 200. 206 209. 212 213. 215. 216. 217. Fridericum I Caesarem perfidie ac doli iniqui; accusat. 215. Et Germanes appellat barbaros. 217. Fabulosus est, XVI, 233. 246. Impudentis mendacii iterum convincitur. 262.

Saxonia Slaviam vicinam numerosis coloniis in linguam & mores commutavit. XV, 232. Ejus amplitudo. II, 8.

Saxonia Nordalbingica à Danis in alitionem redacta. XIV, 220. Sed possessione & omni jure exciderunt. XVI, 232 & seqq. Ejus fines. IV, 24. 29.

Saxonia Transalbina Ekkerto Comiti reddita. IV, 28. Ejus fines. 27 & seqq. Ejus magnam partem possedit Adolphus Holsatie Comes. XI, 236.

Saxonie Comites pulso Henrico Leo-

ne, Bernharde novo Saxonie Duci hominio sese obstrinxerunt. XVI, 236.

Saxonie Dux Albertus praelio vicit Waldemarum II Regem. XIV, 240.

Saxonie Dux Bernhardus partem Slavoniae possedit. XVI, 287.

Saxones à Francis subacti sunt II, 8. Eorum Coloniam Henricus An-cepstrans Eisdoram deduxit. XIV 194. Quae à Danis trucidata est. 197.

Saxonica libertati occasionem prebuit captivitas Waldemari II, Danie Regis. XVI, 238 & seqq.

Saxonici Principes Henrico VI, qui hereditariam Caesarum successionem revocare studuit, adversarii sunt. XI, 154.

Scaldis olim fossa Honda VI, 46. Fuit Lothariana portionis terminus. III, 18.

Scaliger à Ludovico Bavaro Princeps Mediolanensis constitui voluit XXIII, 531.

Scarboneuse VII, 48.

Schouenburgicus Comes Adolphus praelio vicit Waldemarum II Danie Regem. XVI 240.

Suningum, VI, 45.

Scythiam occuparunt Gothi. XII, 307 & seq. gelan-

INDEX RERUM.

Selandia olim Frisia accensita, I II, 22, 23.

Selme. VII. 48.

Senensis civitas num ab Henrico Luxemburgico aut Carolo IV, libertate donata? XXIII, 507. Semper fuit juris Cesarei. 511. A Carolo V. Philippo filio data. 512. Proscripti sunt a Cesare & Camera Imperiali. ibid.

Senogallia S. Petro ab Ottone III oblat. X, 117.

Sennonii. VII. 47.

Sergius Papa ex Marozia nefario adulterio genuit Iohannem XI Papam. X, 103.

Sfortia Ducatum Mediolanensem sibi vindicavit. XIII, 534.

Sfortie Mediolanensi Ducatu ejecti & restituti. XXIII, 535.

Sicilia num pervenerit ad jus Francorum? X, 95. Ab Ottone M. & Henrico II Papis donata legitur, sed adjecta conditione. XI, 141. Nunquam venit in Caesarum Germanicorum potestatem ibid. Una cum Calabria pasto inter Carolum M. & Nicephorum Constantinopolitanis cessit. ibid. A Normannis occupata & Rogerio concessa. 151. Henricus VI, ducta Constantia eam quasi in dotem consequutus est. XI, 153. Ac voluit

eam Imperio Romano adungere. 154. Num hodie sit juris Imperii XXII, 475.

In Siciliam quid juris Pontifici concedant Arragonia Reges? XXII, 475. In hac cuiusda acriter se opposuit Hispanus Baromo. ibid.

Sigismundo Augusto Polonie Regi Livonia sese in incelam commisit. XXX, 833 & seqq.

Sigismundus Caesar Ducatum Sleswicensem regno Danie adjudicavit. XV, 227. Confirmavit Carolo VI Gallie Regi Vicariatum Imperii in regno Arelateni XXXV 605. Ejus iuramentum Pontifici prestitum XX, 434 & seqq.

Silesia à Polonia avulsa IV, 31. Continuatur finibus Imperii XXI X, 744. & seqq. Fuit olim pars Polonie. ibid. Bohemie unita est, ib. & seqq. Quo jure id factum, & quando Imperio obnoxia reddita sit? 811.

Silesie Ducum Origo. xux, 335.

Slavia à Danis in ditionem redacta. xiv, 219 220. A Saxonibus vicinis in linguam & mores commutata. xv, 232. Non fuit juri Danici. xvi, 248. & seqq. Ad Balticum mare a Danis saballa, novum Regibus illis tumultum peperit. xxi, 255 & seq. A Carolo M. ad Vi-

INDEX RERUM.

- ad Vistulam usq. in Imperii ob-
sequium fuerat redacta ibid. Ab
Henrico Principe debellata. 258.
Ejus nulla pars post Danis effectos
unquam rediit in ditionem Da-
nie. 267.
- Slavia & Saxonia limes fuit Suen-
entina amnis. II. 27.
- De Slavia Waldemaro à Friderico
Cæsare promissa Saxonis Gram-
matici impudens mendacium.
XV, 262.
- Slavi sive Venedi minus recte ap-
pellantur Fanaali. XVI, 232. 244.
Ab Henrico Idomiti & ad Chri-
stianam religionem adacti. 256.
Itemq. ab Ottone M. ibid. In li-
bertatem sese vindicaverunt. 257.
V. 34. Ab Henrico II ad officium
compulsi ibid. XVI, 257. A Con-
rado II multis preliis attriti &
sub tributum missi ibid. & X IX,
321. Sub Henrico IV sese denovo in
libertatem asseruerunt. XVI, 258.
Ab Henrico Principe Slavonico
debellati. ibid. Incoluerunt Polo-
niam. XII X, 338.
- Slavica sive Venedica terra dominiū
jam amplius 400. annorū spatio Im-
perium sibi vindicavit. XVI, 269.
- Slavica gentes à Carolo M. in ditio-
nem redactæ. II, 10
- Slavici Regii nominis initia XVI, 258.
- Slesvicensis Episcopatus ejusq. pri-
vilegia sunt ab Ottone M. XIV,
207. 209. Est juris Danici. XV,
222. Danie Regibus adjudicatus.
ib. & seq.
- Slesvicensis Ducatus est juris Dani-
ci. XV, 221. & seq. In Tabulis
Ordinum Imperii Germanici re-
latus 222. Danie Regibus Came-
re Spirensis judicio adjudicatus.
ibid. & seq. A Danie Regibus suis
attribuitus. 225. 226. Canuto con-
cessus. ibid. Deinde Waldemarus,
Erico & Henrico. Pervenit
denum Danici regni beneficio
ad Gerhardum Holsatie Comi-
tem ibid. & 227. A filijs Ger-
hardi regno creptum recuperare
voluerunt Danie Reges ib. Eundem
Sigismundus Imperator Da-
nie regno adjudicavit. ibid. &
seqq. Adolpho Gerhardi filio il-
lum feudi legibus concessit Chri-
stophorus Bavarus Rex Danie.
229. Istius Ducatus limites. 230.
Christiani Regis filii eum per par-
tes inter se dividerunt. 230. De eo-
dem inter Friderici filios conten-
tiones. ibid. Eius solennis in sen-
tatio per Fridericum II Danie
Regem facta. 231.
- Slesvicensis Dux creatus est Rex
Slavorum Canutus à Lothario II
Cæsare

- Cesare* XIV, 208.
Slesuicensis Marchio ab *Henrico*
Mucupo instituitur. XIV, 194. Non
 sublati ab *Ottone Magno*. 206.
Slesuicum cum Marchia *Conradus*
II donavit *Cannio Danie Regi*
 XIV, 206. Fuit *Saxonum* Nobile
 emporium ad *Sliam*. 195. Et *Trans-*
albinorum cruitus opulentissima.
 XIV, 206. Fuit terminus *Imperii*
 ac *Danie*. 195.
Solocense. VII, 45.
Sophia *Stephani Hungarici* vidua
Henrici IV soror ab *Pladislaio Polo-*
lono in matrimonium accepta.
 XLIX, 320.
Spalifum Poli sive *Poloni* XLIX, 307.
 Et seq. vide *Poli* aut *Poloni*.
Spira nunquam fuit *Lotharingici*
Regni pars. XXVI, 684.
Spoletanus Dux nomine *Cesaris* in
Episcopos & *iudices Romanos* a-
 nimadvertit. X, 98. 100.
Spoletanus Ducatus *Pontifici* dona-
 tus, X, 109. 115. Ex arbitrio *Im-*
peratoris dependit, 118.
Stabolan. VII, 46.
Stanislaus Cracoviensis Episcopus à
Bolislao Audace trucidatus, XLIX
 328.
Stephanus Hungariae Rex quosdam
Austriae urbes ab *Henrico Cesare*
 obtinuit. XLVI, 270. 271. Ab *Hen-*
rico II. Rex *nuncupatus Religio-*
nem Christianam amplius est.
 277. Et bellum inquit *Conradus*
II. Caesar. 279. Sed paulo post pax
 composita est. 280. Ja clientelam
Cesaris recepit. 291. Num *Hun-*
garum *Papa* donari? 299. 301.
Coronam Roma adeptus legitur.
 XLIX, 315.
Sietinensis Transactio inter *Danie*
 & *Sueciae Reges*. XXIX, 836.
Stiria & *Carinthia* fuerunt in dispo-
 ne *Ludovici Germanici*. IV, 33.
Stradagium. VII, 44.
Strasburgh. VII, 43.
Subditi num unquam imperantium
 iugum excutere jure possint. XIX,
 370.
Subditi & regiones ab eo, penes
 quem est summa civitatis pote-
 stas, per venditiones & donatio-
 nes &c. transferri possunt. XIX,
 343. Neg; id juri nature contra-
 rium est. 344. Quæ istius jurura-
 tio. ibid.
Sueci vide *Sueones*.
Suecia nunquam fuit in dispo-
 sarum. XIV, 220. Quæ si unquam
 asserta intra limites *Imperii* per-
 manserunt. XXI, 782.
Sueciae Rex *Ioannes* *Moschum* *AE-*
stthonia eiecit. XXIX, 838.
Sueciae Rex num fuerit *Waldemarus*
 à *Ce-*

INDEX RERUM.

- à Cesare constitutus? XIV, 215, 220. ubi Alberti Stadenſis error de hac ipſa re notatur. *ibid.*
- Suecia*, quæ in Livonia tenet Caſari ut Supremo Domino ceſſit, XXIX, 836. ſed ſibi poſtea merito recuperavit. 839.
- Sueno* Rex Dania ad Curſam à Friderico I. evocatus, regnum per gladium accepit, & ab eo coronatus juramentum fidelitatis Caſari præſtitit. XIV, 210. & ſeqq. In clientelarem militiam ſe dedit Caſari. 213. Germanicum ritum amplexus eſt, 214. Regno pulſus per Henricum Leonem reſtitutus eſt. *ibid.*
- Suentina* amnis Saxonum & Slavorum limes, IV, 27.
- Suentifium*. VII, 45.
- Sueonas* ſubegerunt Curoſ. XXIX, 829.
- Sueonum* Rex Hericus Dania m occupavit, XIV, 205. Saxoniam & Friſiam afflixit *ibid.* Ab Ottone III. prelio ſuperatus eſt. *ibid.*
- Suerinſes* Comites Saxonia Ducibus fuerunt obnoxii XVI, 236.
- Summa* poteſtas ſufficit ad tuendum Caſareum nomen, licet Regalia aliis ſint conceſſa. XXI, 450.
- Summe* poteſtatis poſſeſſionem indicat juſ Regum Germanorum ſumende in urbe Roma corone. XXI, 451.
- Sunniacum*. VII, 47.
- Syðbevelandia* & *Valacra* Germania acceſſerunt. VI, 46.
- Sylveſter* II. Papa, alius Gerbertus appellatus X, 117. Sola Imperatoris auctoritate Pontifex factus. 116. Ex ipſius conſilio Otto III priſcus Caſarum donationes removuit. 117. Idem Papa curie Romana infeſtus. *ibid.*
- In Synodo Romana quædam vetera jura Caſarea confirmata ſunt, ſcilicet de ſtipendio Imperatoris ex bonis Eccleſie augendo. X, 101. 102.
- Tabule Albertina*. XX, 410. & ſeq.
- Tabule Auberti Mirai*, quibus explicatur diſpoſitio regni Lothariani inter Carolum Calvum & Ludovicum Germanicum facta. VII, 43.
- Tabule Caroli IV. Caſaris*. XX, 425. & ſeqq. Sunt diverſe. 431. Sine conſenſu Principum data. 432. Ejus Tabule, quibus Sileſia Bohemie unita refertur. XXI, 796. Ab Archiepiſcopo Moguntino confirmata, 808.
- Tabule Friderici I. Caſaris*. XIII, 189.
- Tabule Henrici V. Caſaris*. XI, 132. & ſeqq.
- Tabule Henrici VII. producuntur*, XX, 412. & ſeqq. Non obligant Imperium

Kkkkkk

INDEX RERUM.

perium. 422. Ex illarum prescri-
pto vivere noluit Cesar. 423. Ne-
que per eas Cesarum auctoritas
extincta est. ibid.

Tabule pacti inter Carolum V &
Imperii Ordines inita. XXIX, 750
& seqq.

Tabule de pace Constantia inita. XI,
147.

Tabule Rudolphina excutiantur. XX,
394 & seqq.

Tabule Rudolphi II Henrico Lotha-
ringio tradita XXVII, 729 & seq.

Tabula Transsationis Norimbergen-
sis in causa Lotharingica. XXVII
712 & seqq.

Tabule Viennenses XIII, 191.

Tacita consensio quomodo fiat. XIX,
354.

Per Tacitam derelictionem imperia
ad alios transferantur. XIX, 360.

Tacito consensu bona & jura civi-
tatis amitti queunt. XIX, 352 &
seqq.

Tacito consensu quid de Italico regno
in aliorum jura transierit. XXII,
509 & seqq.

Theobaldus Rex Navarre Campa-
nia nomine noluit esse beneficia-
rius Regis Gallie, Imperii maje-
statem observans. XXVI, 665, 668
675.

Theobaldus II Odonis Campani filius

Henrici III miles factus. XXVI,
664 Num titulum Comitis Pala-
tini Imperii acceperit. ibid.

Theodora scortum Romane civita-
tis monarchiam obtinuit. X, 192.
Ejus filia Alarozia ex Papa Sergio
III genuit Joannem XI Papam
103.

Threna amnis ad quem Vallum Da-
nicum extructum. XIV, 207.

Thuanus refutatur. XXVI, 679 &
seqq 683 & seqq.

Thusciam a Mathilde S. Petro dona-
tam scribunt Sigonius & Leo O-
stiensis. X, 109, 120, 115. Ex arbitrio
Imperatoris dependet. 118.

Thuscie Marchiones olim imperium
habuerunt in urbem Romanam X,
102

Ticlivinni. VII, 48.

Tiburinam urbem Pontifici restituit
Fridericus Cesar, salvo tamen
jure Imperii. X, 126.

Tigurum ab Henrico IV, Bertholdo
Conradi Zeringensis patre dona-
tum. XIII, 183.

Tolesanus Comes Raimundus Fride-
rico II, hominum prestatum. XIII,
191.

Treviri VII. 43.

Trevirensis Archiepiscopus Imperii
Cancellarius per regnum Arela-
tense. IIX, 75-XXIV, 599. 607.

Tullum

INDEX RERUM.

- Tullum.* VII, 46. Gallia Rex in potestatem redegit. XXVI, 678. 366. Quo jure id teneat. XXVI, 678. & seqq. 686. XXVII, 704.
- Tullense.* VII, 49.
- Tullense fœdus.* IX, 74.
- Tullensis Episcopus Gerhardus conquestus est apud Ottonem Casarem, quod Fridericus Dux se invito arcem in predio Tullensis Ecclesie struxisset.* VII, 53. 57.
- Tullensis pagi pars olim fuit, Barvum.* VII, 61.
- Tyrrheni maris insule pertinnerunt ad jus Imperii.* XI, 140.
- Valacra & Sydbevelandia Germanie accesserunt.* VI, 46.
- Valentia in ditionem Imperii Germanici pervenit.* XII, 177. Est juris Cesarei XXVI, 676.
- Valis Cluse.* VII, 44.
- Vallum Dienevverch prope Slestwicum.* XIV, 210. A quo sit extructum, & quo tempore. 207. Ab Ottone M. dirutum.
- Vandali non sunt Venedi.* XVI, 232. 244.
- Vandalice seu rectius Venedica Civitates Danicum presidium trucidarunt & ejecerunt.* XVI, 267.
- Vandalorum Regem primus se appellavit non Rex Ericus.* XVI, 248. sed Waldemarius II, 248.
- Vancouleur oppidum pertinet ad ditionem Imperii.* XXVI, 676.
- Vaurensis Comitatus.* VII, 48.
- Vazquius refutatur.* XIX, 349. 351. 568. Statuit omnibus natura liberis natis suis esse recuperare libertatem naturalem. 368.
- Vicetia.* VII, 47. 48.
- Vestigalia Carolo M. pependerunt Romani.* X, 97. Ea q. à Monachis in Franciam deportata sunt. ibid.
- Vdalricus Bohemie Dux perfidus Misiconem rebellem suscepit, cum Conrado II traditurus.* XII, 320. & seqq.
- Vdo Marchio Misiconem Polonum Imperio Germanico subjecit.* XIX, 308. A Polonis reverenter habitus est. 310.
- Vollinum Livonie oppidum à Moscho captum.* XXIX, 831.
- Venaysinum Comitatum quo jure teneant Pontifices.* XXV, 614. & seq. Quando coeperit esse juris Pontificii. 618. Num ille Comitatus jurisdictionem Camera Imperialis hodie agnoscat. 621.
- Venedi non recte appellantur Vandalii.* XVI, 232. 244. Eorum sedes ubi fuerit. 233. 255. XVII, 275. A Carolo M. in ditionem redacti. II, 9. Vix comiter observarunt vim Regiam Germanorum. V, 34. Abjecta

- jella Religione Christiana sese in libertatem vindicarunt. ib. xvi, 257. 258. Pessime habitati sunt. 259. A Danis subacti. xvi, 252. & seq. In obsequium Imperii Francici redacti sunt. 256. V. 35. Danicum presidium trucidarunt. xvi, 267. Danis sepe exstiterunt superiores xxx, 849.
- Venedorum colonia in Austriam traducta.* xvii, 274 Eorum ibi duces. 275.
- Venedice terre trucidatis & fugatis incolis in solitudinem redactae* xvi, 259. A novis colonis habitari ceperunt. 260. Eas aliquando occuparunt Reges Danie, sed possessione & omni jure exciderunt 252. & seqq. Jam amplius CCC. annorum spatio sub Imperio sunt. 269.
- Venetiarum urbs in jus Francorum non transit.* II. ii. X, 97. XI, 130. 131. & seqq. Et est extra fines Imperii Germanici. xi, 140 Num pertineat ad ditionem Imperii? xxiii, 543. & seqq. Non subiecta est Regibus Italie. xi, 132. Eam Cesar Otto liberavit munere pallii aurei. 855.
- Veneti num Ottonem Friderici I. filium ceperint, ac ipsi Cesari &c. Pontifex illic tam proterve illu-*
- ferit?* XI, 139.
- Veneti tributum solverunt Caesaribus de terris Imperii, quas in continente possident.* XXIII, 547. Multa hodie tenent, quae sunt in ditione Imperii. 548. Neq. illa tenent, quasi parta jure belli. ibid. Neque caper tacitum Imperii consensum jure Imperii exciderunt. 549. Gravissime à Maximiliano I. Cesare accusati sunt. ibid. & seq. Quacunq. in continente possident ea Imperio se reddituros promiserunt. 560. Ac tributum quoque ibid. Num praescriptione jus sibi quisierint. 563. Jus eundem monete impetrarunt à Rudolpho. 544. & seqq. Idem Jus impetrarunt quoq. à Berengario. 545.
- Venetorum bona terre continentis fuerunt juris Imperialis Italici, sed privilegiis munita.* XI, 133. & seqq.
- Venetorum Duces amici Imperii, ipsaq. urbs regni titulo condecorata.* XI, 132. & seqq.
- Venetorum legati ad Maximilianum I. Cesarem Oratio,* XXIII, 557. & seqq.
- Venetorum privilegia confirmavit VI. do Cesar.* XI, 131.
- Venetorum vicini qui* XI, 136. Et quae juris Venetici. ibid.

Vero-

INDEX RERUM.

Veronensium Marchia Henrico commissa. IX, 89.

Vesontione Comitibus celebravit Fridericus I. Caesar. XIII, 186.

Vesontio. VII, 45.

In Vesontio quid Casari olim licuerit? XXV, 659 & seqq.

Per Vexilla provinciae traduntur à Principe. XIV, 211.

Uffonis Danie Regis filii & Saxonia Regis pugna ad Eideram. XV, 225

Vicaria potestas non est absoluta. XXV, 635 & seqq.

Vicarii Imperii Mediolani constituti. XXIII, 531. & seqq.

*Vicarii Principes à Ludovico Bavarro in Italia instituti, Alexanari VI & Casaris Borgie scelere fracti; à Iulio II Papae demum ditio-
ne exiuntur.* XXI, 458.

Vicarius & imperii Vasallus num quis possit esse simul? XXV, 63; & seqq.

*Victor Papa perstrinxit Ferdinan-
dum I Castellae Regem, quod se
fecisset Imperatorem appellari.* XXI, 449.

*Vienna in ditionem Imperii Germa-
nici pervenit* XII, 177 *Est juris
Casarei.* XXVI, 676. *Ea urbe se iu-
tarius est Bos adversus Ludovi-
cum Germanicum* XII, 160.

Viennam & Lugdunum invasit Bo-

so XII, 160.

Viennense. VII, 48.

*Viennensis Archiepiscopus, aliq;
Friderico I. hominum prestite-
runt.* XIII, 186. & seqq.

*Viennensi Archiepiscopo sacri Pala-
tii Archi Cancellarius confir-
matus est.* XIII, 191.

*Viennensis Provincia Heriberto Co-
miti ab Hugone data.* XII, 168.

Viennenses Tabula. XIII, 191.

Virdunense. VII, 48,

*Virdunum est in portione, quam ac-
cepit Carolus.* XII, 46. *Ottoni III
reddidit Lotharius Transmarini
filius.* VI, 48. *Eam urbem Gallie
Rex Henricus II in suam potesta-
tem redegit.* XXVI, 678. 866. *Quo
jure Gallus teneat.* ibid. & seqq.
*Quid ei hic concessum per pacta
Monasteriensia.* XXVII, 704.

*Vistula fuit terminus Imperii Fran-
cici.* IV, 30. *Pomeraniam & Prus-
siam dividit.* ibid. *Erat limes Po-
lonie.* XIX, 308.

*Inter Vistulam & Oderam habita-
runt Gothi.* XIX, 308.

Vivarie. VII, 47. 48.

*Vladislaus Hermannus Polonus, Re-
gio nomine abstinuit.* XIX, 328.
& seqq. *uxorem duxit Sophiam
Henrici II. Casaris sororem, vi-
duam Stephani Hungari.* 329.

kkkkk 3

Vla-

INDEX RERUM.

Vladislaus Jucillo Crucigeros vicit, eiusq; bonam Borussiae partem ademit. xx.X, 824. 826.

Vladislaus Lothicus Peloni num Ludovici Bavar: auctoritate sit coronatus? xxix, 813. & seq. A Bohemia Rege cessione exutus. 815.

Vtrajecellum cessit Ludovico, III, 21. Dependit ab Imperio. xxlix, Num teneatur ad tributa & onera? 756. 757. Continens solet circulo Westphalico. 753. 756.

Vngari vide Hungari.

Vngaricum Regnum accepimus pene excisum. 867.

Viri quando Imperium ceperit? v, 34.

Vruviani Archiepiscopi Bremensis opera pax inter Conradum II & Canutum Danie Regem constituta est. xiv, 206.

Voluntas boni & prudentis viri juri natura consentanea est. xix, 356.

Vrbanius F. à Carolo IV impetravit confirmationem Privilegiorum Ecclesie & Studii Bononiensis. xxi, 455.

Vrbanius III fabulam de Ottone Friderici I filio à Venetis capto & Alexandro Cesari proterve illudens inter damnata fidei commenta numeravit. xi, 139.

Vrbes Italiae Hadriani & Alexandri

Pontificum instinctu in libertatem sese asserere conati sunt. xi, 147.

Vsucapio num adverseiur aequitati naturali? xix, 360. Num solo civili Romanorum jure introducta sit? ibid. Cur inter civiles acquirendi domini modos relata ab Vlpiano. 361. Vsucapione Romani multorum Imperiorum possessionem mutati sunt. 361.

Vtile dominium ad Papas pervenit, summus autem Principatus penes Imperatores fuit. X, 95. iii.

Utilitatem populi num semper spectare teneantur imperantes. xix, 347.

Vtrecht, vii. 43.

Wagiam tenuit Canutus. xvi, 237. Itemque Henricus Leo 251.

Waldemarius I. Danie Rex Ducatum quendam Danie à Friderico I Cesare accepit. xiv, 211. Investituram regni à Friderico petiit, & ad curiam citatus Danie regnum ab illo sub homine accepit. 214. & seqq. 857. Factus est Rex Sueciae & Danie 215. Canuto fratri suo Ducatum Slesuicensem concessit. xv, 226. Num ei à Friderico promissa fuerit Slavia? xvi, 162. Slaviae beneficiaria lege ab Imperio consequenda spectem

INDEX RERUM.

de spem habuit. 251. Subegit Rugios. 253. Ipso Waldemaro presente & spectante Pomeranie Principes in numerum Ducum Imperii adfuit. 260.

Waldemarus si omnem Nordalbingiam debellavit. xvi, 237. Salutatus est Slavorum & Nordalbingorum Dominus. 238, 255. Eadem iterum exiit. ibid. Ab Henrico Comite Zwerinensi captus, soluto lytro & abjurata Nordalbingia dimissus est. ibid. & 239. Ad Bornhorvedam profligatus est. ibid. & 240. Nordalbingia & Saviæ possessione excidit. 240, 266. Quam nec ipse nec ejus Successorum aliquis recuperaretentavit. ibid. In id pacē constituta. 241. Adolpho Holsato Lybecam obsidenti suppetias tulit. 241. Primus se appellavit Vandalorum Regem. 246. Prussiam & Esthoniā devicit. 253. In hoc Waldemaro Danorum potentia occidit. 268.

Warasch Comitatus. vii, 45.

Wasloi. vii, 48.

Venceslaus Bohemie Rex se appellavit Imperii Principem & Pincernam. xxix, 789. Eidem à Cæsare Polonia concessa. 815, & seq. Cur illi Imperium abdicatum.

xix, 376. Ioannem Galeatinum nuncupavit Ducem Mediolanensem. xxi, 11, 552 & seq.

Westphalico Circulo comprehensa Geldria & Ultrasectum. xxi, 11, 753, 756.

Wido Spoletanus Francorum regnum sibi despondere ausus est. ix, 85.

Wiglesdor portam siue aditum prope Sleswicum à Danis præoccupatum Otto I lvi cepit. xiv, 204.

Wigmannus rebellis ad Haraldum Danie Regem confugit. xiv, 198.

Wilhelmus Burgundie Comes Regem suum Rudolphum vix comiter observavit. xiii, 184 & seq.

Wilhelmus Hollandus juravit feudalis Imperii iura nequaquam alienaturum. xix, 350, 380. Ipse ejusque posterii se Imperio obnoxios agnovērunt. xxix, 737.

Wilhelmi Nangiaci aliorumque nunge resellantur. xxiv, 737.

Wizlavus III. Rugie Princeps Rudolpho I hominum prestitit. xxvi, 267.

Wizlavus IV ultimus Rugie Princeps. xvi, 268.

Wormo Danie Rex ab Henrico Aucope ad pacem petendam aditum; xiv, 194. Num ejus uxor Thyra vallum illud Danicum exstruxerit?

INDEX RERUM.

- rit? 207. Oculi capus est. ibid.
Zelandia fuit pars Imperii. xxix,
741. & seqq.
Zelus in Religione. 877.
Zuentiboldus Arnolphi Caesaris fi-
lius Rudolphum, qui se regem fe-
cerat, persecutus est. xii, 163. A
Patre Lotharingia Dux constitu-
tus. 166. V, 36.
Zutphania Comitatus dependit ab
Imperio. xxix, 753.
Zuerinensis Comes Henricus Wal-
demarum II. Danie Regem ca-
ptum sub arcta detinuit custodia.
xvi, 238. Eundem praelo vicit.
240.

FINIS.

